

សាស្ត្រ ពិនិត្យ ការងារ និង ការប្រជាធិបតេយ្យ នៃ ការប្រើប្រាស់ និង ការគោរព នៃ សាស្ត្រ ខ្លួន និង ការងារ និង ការប្រជាធិបតេយ្យ នៃ ការប្រើប្រាស់ និង ការគោរព នៃ សាស្ត្រ ខ្លួន

និង ការងារ និង ការប្រជាធិបតេយ្យ នៃ ការប្រើប្រាស់ និង ការគោរព នៃ សាស្ត្រ ខ្លួន

ទីផ្សារ ការិយាល័យ

ចាន់ការណ៍ធម្មប្រជាធិបតេយ្យ និង ការងារ និង ការប្រជាធិបតេយ្យ និង ការប្រើប្រាស់ និង ការគោរព នៃ សាស្ត្រ ខ្លួន និង ការងារ និង ការប្រជាធិបតេយ្យ និង ការប្រើប្រាស់ និង ការគោរព នៃ សាស្ត្រ ខ្លួន

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิก

วุฒิสภา : ศึกษาแนวทางกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน

อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

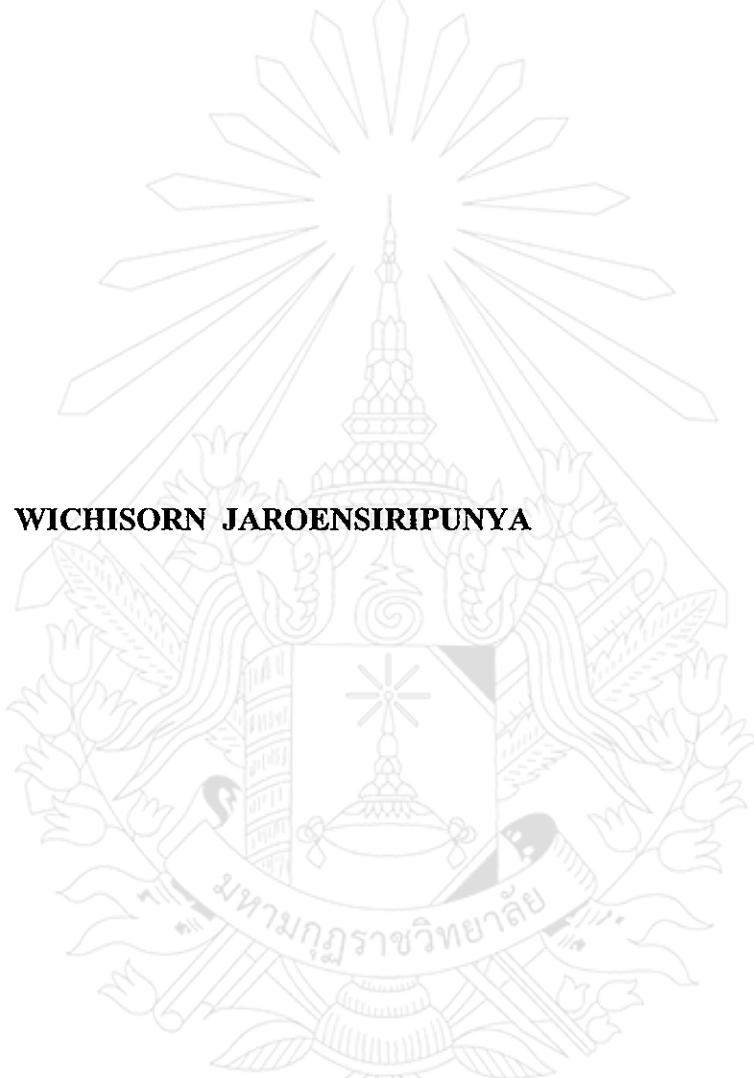
สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๗

**FACTORS AFFECTING TO PEOPLE'S DECISION ON SENATE ELECTION :
A CASE STUDY OF SAOTHONGHIN TAMBON ADMINISTRATION
ORGANIZATION, BANGYAI DISTRICT,
NONTHABURI PROVINCE**

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 [2009]**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง
นามาชิกวุฒิสภा : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าแหงพิบูล
อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
ชื่อนักศึกษา : วิชิสรณ์ เจริญศรีปัญญา
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : พระประพาส จาเรูปภาโส (ดร.)
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์วิรุณ ทิพากล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋាកุภารัชวิทยาลัย อนุเมตติให้นักบัณฑิตนี้เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างดีเยี่ยม สำหรับการปฏิบัติงานในสังคม ตามหลักสูตรมาตรฐานศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสันพิพัฒน์เนววิริยาจารย์ (ดร.))

คณะกรรมการสอบบัณฑิต

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสันพิพัฒน์เนววิริยาจารย์ (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(พระประพาส จาเรูปภาโส (ดร.))

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์วิรุณ ทิพากล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

..... กรรมการ
(ดร. สาลินี รักกกดัญญา)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาด្ឋាកุภารัชวิทยาลัย

Thematic Title : Factors Affecting to People's Decision on Senate Election : A Case Study of Saothonghin Tambon Adminisration Organiztion, Bangyai District, Nonthaburi Province

Student's Name : Wichisorn Jaroensiripunya

Department : Government

Advisor : Phra Prapas Jarupapaso (Dr.)

Co-Advisor : Mr. Viroon Tipakorn

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanavirajarn Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn (Dr.))

Thematic Committee

P. Sampipattanavirajarn Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn (Dr.))

P. Kongsoe Advisor
(Phra Prapas Jarupapaso, Dr.)

F. Co-Advisor
(Mr. Viroon Tipakorn)

S. Chaimusik Member
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

S. Raggatanyoo Member
(Dr. Salinee Raggatanyoo)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรเมืองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
ชื่อนักศึกษา	: วิชิสรณ์ เจริญสิริปัญญา
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: พระประพาส จาธุปภาโส (ดร.)
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: อาจารย์วิรุณ ทิพากร
ปีการศึกษา	: ๒๕๕๒

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อัชีพ และรายได้ต่อเดือน และ ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดขนาดโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของเกรชซ์ และนอร์เคน (Krejcie & Morgan) จำนวน ๓๗๕ คน และใช้สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการบรรยาย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอันุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเพฟ แล้วนำมารวเคราะห์และประมาณผลด้วยคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า

- ๑) ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียดคือ (๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก (๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก และ (๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก

(๒) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุ อารีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

(๓) ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ดังนี้ (๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี นักการเมืองบางคน ไม่มีสังจะะ หรือปฏิบัติตามเหมือนตอนหาเสียงว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าเลือกเข้าเป็นผู้นำ ดังนั้น นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักคุณธรรมข้อส้างจะ เพราะว่า นักการเมืองจะต้องมีสังจะะ ถ้ารับปากกับประชาชนไว้แล้ว จะต้องปฏิบัติตามให้ได้ จึงจะทำให้ประชาชนให้ความเคารพและเชื่อถือได้ (๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี นักการเมืองบางคน ไม่มีความสามารถในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนได้ ดังนั้น นักการเมืองควรแก้ไข และศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้น และหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่ จะให้ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีปrongดองกัน และ (๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ นักการเมืองบางคน ไม่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารและพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองทันต่อนานาประเทศได้ ดังนั้น นักการเมืองหาควรแก้ไข และควรหาประสานการณ์และมีวิสัยทัศน์ คือมองการณ์ไกลไปข้างหน้า ว่าจะบริหารจัดการและพัฒนาประเทศชาติอย่างไร ให้มีความเจริญรุ่งเรืองเทียบเท่ากันนานาประเทศได้ และให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีความสงบสุข

Thematic Title : Factors Affecting to People's Decision on Senate Election : A Case Study of Saothonghin Tambon Administration Organization, Bangyai District, Nonthaburi Province

Student's Name : Wichisorn Jaroensiripunya

Department : Government

Advisor : Phra Prapas Jarupapaso (Dr.)

Co-Advisor : Lect. Viroon Tipakorn

Academic Year : B.E. 2552 (2009)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper (independent study) were as follows : 1) to study opinion about factors affecting to people's decision on senate election in Saothonghin Tambon Administration Organization Bornggai Distrrict, Nonthaburi Rrovince 2) to compare opinion about factors affecting to people's decision on Senate election classified to gender, age, level of education, occupation and income per month and 3) to study suggestions of problems and solutions concerning with factors affecting to people's decision on senate election of Saothonghin Tambon Administration Oraganization. Research instrument used questionaires collected from the samplings which were assigned by Krejcie and Morgan Table. It got 379 people and made accidental random samplings. The data were analyzed by descriptive statistics; frequency, percenttaga, mean and standard deviation. Inferential statistics were t-test and One – way ANOVA test. In case, differentiation was found, it was tested in a pair by mean of Scheffé and analyzed by computing.

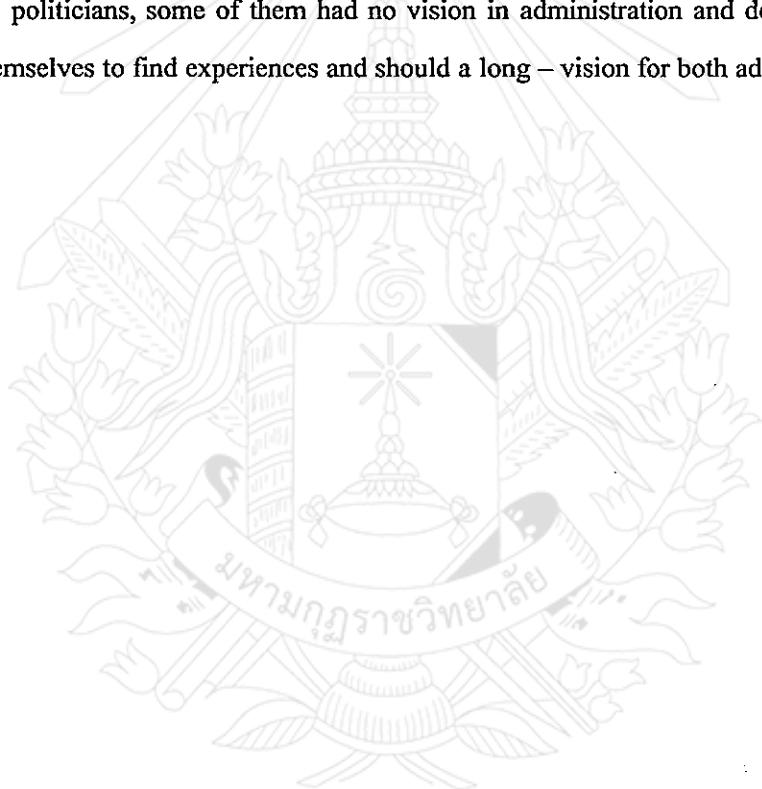
The results of research were found as follows :

1) People who lived in Saothonghin Tambon Adminisnstration Organization had factors affecting to decision on senate election in the whole view at maximum level average 4.08. When considered each aspect : (1) the aspect of good characteristic leader was at maximum average 4.03 (2) the aspect of good leadership was at maximum average and 3) the aspect of discernable politician was at maximum average 4.16.

2) The results of hypothesis test were found that people who lived in the area of Saothonghin Tambon Adminstration Organization with different gender and level of education

had no different factors affecting to their decision of senate election with three aspects, but people with different age, occupation and income per month had got factors affecting on decision differently at significant statistic level 0.05.

3) People had suggested some problems and solutions relating to factors affecting to decision of senate election as follows (1) the aspect of characteristic leader, some of the politicians had no truth, not keep the promise, they should have the truth and as they promise, make themselves believable and reliable (2) the aspect of good leadership, some of politicians had no ability in disputed negotiation or solve problems for people, should promote them to find more information of problem of problem and find the way to solve it to make people harmonious and find the way to solve it to make people harmonious and co-operative and (3) the aspect of desirable politicians, some of them had no vision in administration and development, should promote themselves to find experiences and should a long – vision for both administration and development.

กิตติกรรมประกาศ

กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหาด្ឋูราชวิทยาลัย ตลอดจนคณะผู้บริหาร พระครูอาหารธรรมานุวัตร ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ และพระครูปธีชาธรรมวิชาน รองอธิการบดี ที่เมตตาคอยให้กำลังใจ

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้ โดยเฉพาะพระประพัต จาธุปกาโส (ดร.) อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วิรุณ พิพาก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร. นานพ นักการเรียน ที่ช่วยแก้ไขตรวจสอบปรับปรุงสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์

กราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ พระครูปลัดสันพิพัฒนวิริยาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. สุกิจ ชัยมุกสิก และ ดร. สถาลินี รักกตัญญู ตลอดจนเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอบให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณ นายพนด ด้วงคตี นายวิญญา กินะเสน และนายกิจเกغم ถุนเหลือง ผู้ที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือ และปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์ และให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา

กราบขอบพระคุณ พระอาจารย์สมชัย กิตติญาโภ ที่ช่วยเหลือในการให้คำแนะนำวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติให้เป็นอย่างดี ตลอดจนช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน และการทำสารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีมา

ขอขอบคุณหน่วยงานองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน พนักงาน ลูกจ้างทุกคน ตลอดถึงประชาชนที่อยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณผู้บริหารบริษัท พีพีเทกซ์ไทร์ พินพ์ย้อม จำกัด และเพื่อนร่วมงานที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณ คุณแม่ยุกขิน ชาวทองสกุล คุณเอื้อมพร โพธิสถาน พี่ชาย พี่สาว และหลาน ๆ ที่เคยเป็นกำลังใจ ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด อนึ่งคุณความดีและประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แด่บุพการีและผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และหากความผิดพลาดบกพร่องถ้าจะพึงมี ผู้วิจัยขอນ้อมรับเพื่อแก้ไขต่อไป

วิชิสรณ์ เจริญสิริปัญญา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย

ก

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ค

กิตติกรรมประกาศ

จ

สารบัญ

ฉ

สารบัญตาราง

ณ

สารบัญแผนภูมิ

ဓ

บทที่ ๑ บทนำ

๑

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๓

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๓

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๔

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๔

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๕

๒.๑ แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัย

๕

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

๑๙

๒.๓.แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

๑๕

๒.๔ วุฒิสภาพและสมัชิกวุฒิสภาพ

๒๘

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำ

๓๘

๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

๔๔

๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง

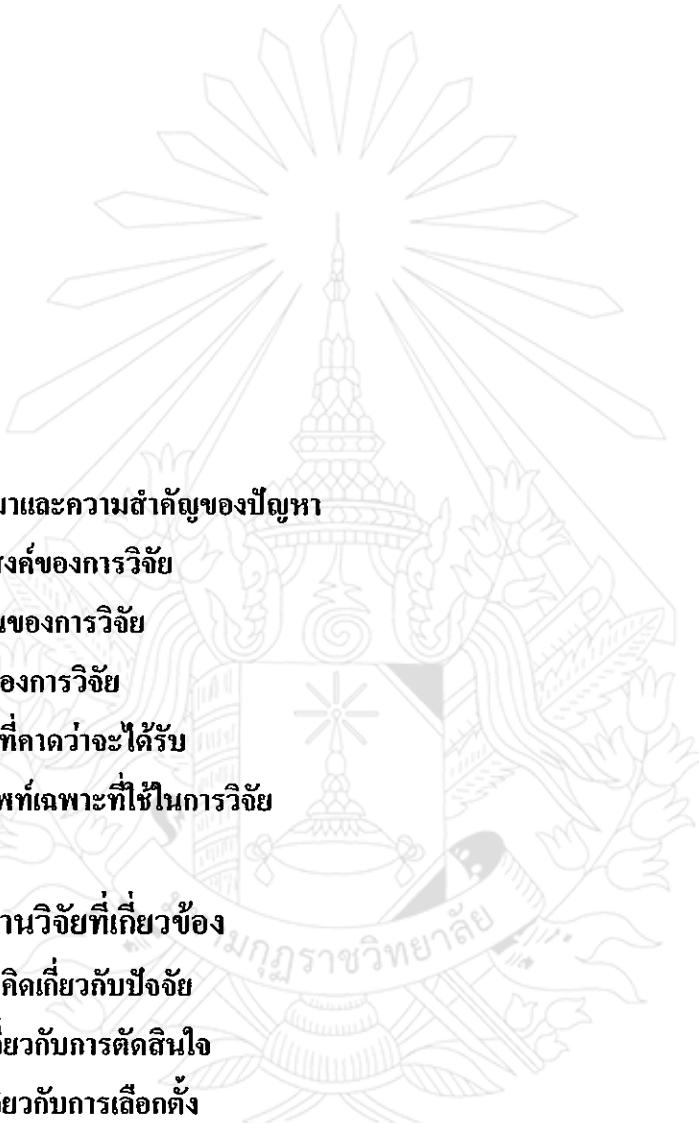
๕๒

๒.๘ สภาพพื้นที่ที่ทำวิจัย

๖๓

๒.๙ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๖๕

២.១០ ស្តីពីរបៀបនៃការងារវិជ្ជាយ	៣០
បញ្ជី ៣ វិធីចាប់នឹងការវិជ្ជាយ	៣១
៣.១ ប្រជាក្រសួងនូវគោលយ៉ាង	៣១
៣.២ ហេដ្ឋនិគិទ្ធការស្តីពីរបៀបនៃការងារវិជ្ជាយ	៣២
៣.៣ គេរៀងមីន់ដែលបានប្រើប្រាស់នៃការងារវិជ្ជាយ	៣៣
៣.៤ ការសរៀបតាមការងារវិជ្ជាយ	៣៣
៣.៥ វិធីការកែប្រែប្រើប្រាស់នៃការងារវិជ្ជាយ	៣៥
៣.៦ ការវិភាគការងារវិជ្ជាយ	៣៥
៣.៧ ការវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៣៦
៣.៨ សមតិត្តិការងារវិជ្ជាយ	៣៦
បញ្ជី ៤ ផលការវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៣៧
៤.១ សំណុះតាមលក្ខណៈដែលបានប្រើប្រាស់នៃការងារវិជ្ជាយ	៣៧
៤.២ ការងារវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៣៨
៤.៣ ផលការវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៣៩
គណនី ១ ប៉ាងចំណេះគោលការងារវិជ្ជាយ	៤១
គណនី ២ ការងារវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៤២
គណនី ៣ ការងារវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៤៣
គណនី ៤ ការងារវិភាគនៃការងារវិជ្ជាយ	៤៤

บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ๑๙๕

๕.๑ สรุปผลการวิจัย ๑๙๖

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย ๑๓๑

๕.๓ ข้อเสนอแนะ ๑๔๑

บรรณานุกรม ๑๔๓

ภาคผนวก ๑๔๔

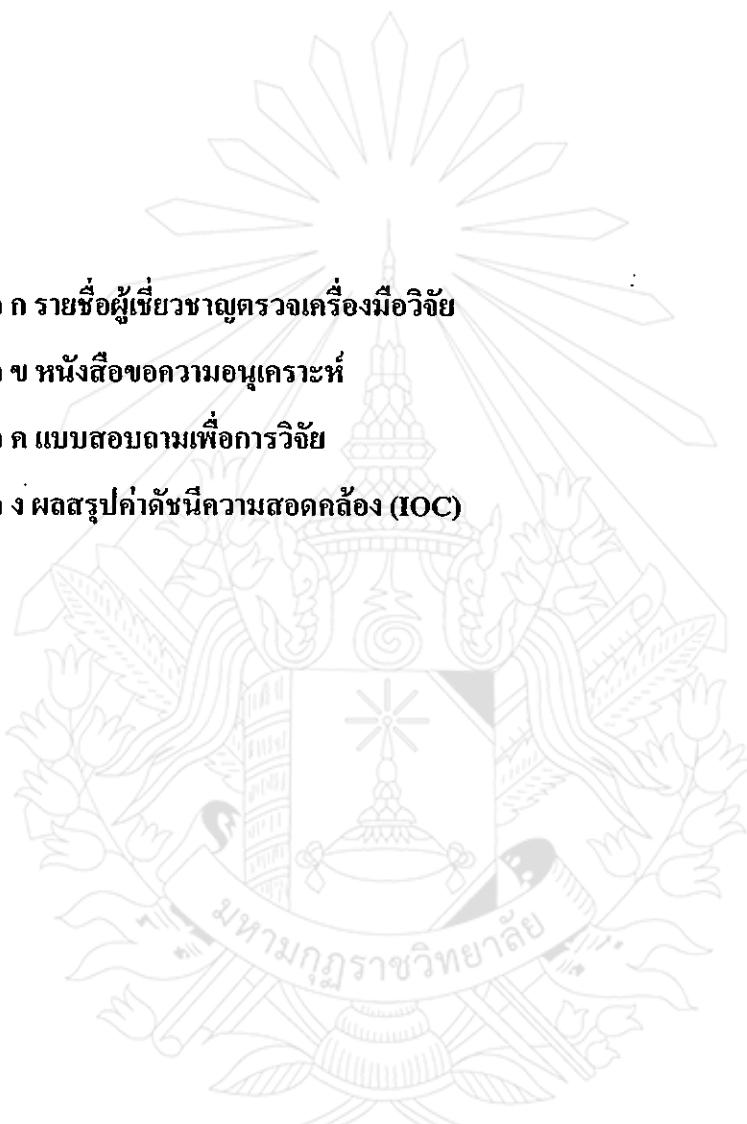
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ๑๕๐

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ ๑๕๑

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ๑๕๘

ภาคผนวก ง ผลสรุปค่าตัวชนิดความสอดคล้อง (IOC) ๑๖๓

ประวัติผู้วิจัย ๑๖๖

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๓.๑	๗๒
ตารางที่ ๔.๑	๘๑
ตารางที่ ๔.๒	๘๒
ตารางที่ ๔.๓	๘๒
ตารางที่ ๔.๔	๘๓
ตารางที่ ๔.๕	๘๓
ตารางที่ ๔.๖	๘๔
ตารางที่ ๔.๗	๘๕

ตารางที่ ๔.๘	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี	๙๖
ตารางที่ ๔.๙	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์	๙๗
ตารางที่ ๔.๑๐	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามเพศ	๙๘
ตารางที่ ๔.๑๑	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ	๙๙
ตารางที่ ๔.๑๒	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ	๙๕
ตารางที่ ๔.๑๓	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ	๙๕
ตารางที่ ๔.๑๔	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)	๙๖

ตารางที่ ๕.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

๕๙

ตารางที่ ๕.๑๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

๕๙

ตารางที่ ๕.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

๕๒

ตารางที่ ๕.๑๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

๕๒

ตารางที่ ๕.๑๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

๕๓

ตารางที่ ๕.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

๕๔

- ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๕๔
- ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๕๕
- ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามเพศ ๕๖
- ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ ๕๖
- ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ ๕๗
- ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ ๕๗
- ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๕๘

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามเพศ

๑๐๓

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามเพศ

๑๐๓

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอายุ

๑๐๔

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอายุ

๑๐๔

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่าง เป็นรายคู่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

๑๐๕

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามระดับการศึกษา

๑๐๖

- ตารางที่ ๕.๔๑** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๐๖
- ตารางที่ ๕.๔๒** แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอาชีพ ๑๐๗
- ตารางที่ ๕.๔๓** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอาชีพ ๑๐๘
- ตารางที่ ๕.๔๔** แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๑๐๙
- ตารางที่ ๕.๔๕** แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๐
- ตารางที่ ๕.๔๖** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๑

- ตารางที่ ๔.๕๗** แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๑๑๐
- ตารางที่ ๔.๕๘** แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามเพศ ๑๑๑
- ตารางที่ ๔.๕๙** แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามเพศ ๑๑๒
- ตารางที่ ๔.๖๐** แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ ๑๑๒
- ตารางที่ ๔.๖๑** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ ๑๑๒
- ตารางที่ ๔.๖๒** แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๑๑๓

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหயู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

๑๑๔

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหயู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

๑๑๕

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหযู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

๑๑๕

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหയู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

๑๑๕

ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหಯู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

๑๑๖

ตารางที่ ๔.๕๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหยู่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

๑๑๗

- ตารางที่ ๔.๕๙** แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ๑๑๗
- ตารางที่ ๔.๖๐** แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ๑๑๘
- ตารางที่ ๔.๖๑** แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ๑๑๙
- ตารางที่ ๔.๖๒** แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี ๑๒๐
- ตารางที่ ๔.๖๓** แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ๑๒๑

តារាប័ណ្ណផែនភូមិ

- ផែនភូមិទី ២.១ ផែនភូមិទី ២.២ ផែនភូមិទី ២.៣ ផែនភូមិទី ២.៤
- ផែនភូមិទី ២.៥ ផែនភូមិទី ២.៦ ផែនភូមិទី ២.៧ ផែនភូមិទី ២.៨

អនុញ្ញា

៤៣

៣០

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยนี้การปกครองระบอบประชาธิปไตย คำว่า “ประชาธิปไตย” แปลว่า “ประชาชนเป็นใหญ่” คือการที่ประชาชนมีอำนาจอยู่ในประเทศหรือมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ เป็นการปกครองที่มีอำนาจอยู่ในประเทศเป็นของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน ประชาชนจะต้องปกครองกันเอง ออกกฎหมายเอง บริหารเอง แต่ประชาชนมีจำนวนมากจะเข้าไปปกครองบริหารประเทศทั้งหมดด้วยตนเองบ้มเป็นไปไม่ได้ จึงต้องมีการเลือกตั้ง วันเลือกตั้งคือ เป็นวันที่ประชาชนไปมอนอำนาจอยู่ในประเทศหรือไปมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลไปทำหน้าที่แทนตน การมอนอำนาจหรือการเลือกตั้งของแต่ละประเทศแตกต่างกัน บางประเทศมอนอำนาจให้แก่ผู้ที่จะไปทำหน้าที่แทนตน แต่บางประเทศมอนอำนาจให้บ้างส่วน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มอนอำนาจให้บุคคลหรือคณะบุคคลเพียงบางส่วน ประชาชนซึ่งมีช่องทางแห่งอำนาจที่จะเสนอกฎหมายได้โดยตรง ดังนั้น การมอนอำนาจให้ใครก็ตามทำหน้าที่แทนเราจะต้องมอนด้วยความระมัดระวัง เพราะผลผลกระทบจากการที่เราใช้อำนาจในทางที่ผิด หรือใช้ไม่เกิดประสิทธิภาพจะส่งผลกับตัวเรา ครอบครัว และสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของคนไทย ทุกคนที่ต้องใช้สิทธิลงคะแนนในการเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่ปกครองผลประโยชน์และดูแลทุกชีวิตของประชาชน^๑

การเลือกตั้ง (Elections) เป็นกิจกรรมที่สำคัญในกระบวนการทางการเมือง (Political Process) ของคนไทยในปัจจุบัน ผู้บริหารประเทศจะต้องเป็นตัวแทนที่มาจากการปะทะ อย่างยิ่งสภากาชาดไทย และวุฒิสภา โดยมาจากการคัดเลือกโดยประชาชน จุดรวมสำคัญของการเลือกตั้ง ได้แก่ การระดมความเห็นใจเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, “สมาชิกวุฒิสภา”, การเลือกตั้ง ส.ว., ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐, ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑,

<<http://www ect.go.th/thai/senator/senate 1.htm>>.

ประเทศ หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการยินยอมของประชาชนเจ้าของประเทศให้รัฐบาลใช้อำนาจทาง การเมือง การปกครองกับผู้อยู่ใต้การปกครองคือตัวประชาชนนั่นเอง รวมทั้งซึ่งให้เห็นว่า อำนาจ อธิปไตยเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง หลักการสำคัญของการปกครองระบบประชาธิปไตย คือ ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครอง บริหารประเทศ แต่การจะให้ประชาชนทั้ง ประเทศเข้าประชุมพร้อมกันนั้นเป็นไปไม่ได้ จึงต้องมีการกำหนดตัวแทนที่เราเลือกตั้ง มีทั้งตัวแทน ระดับชาติ และตัวแทนระดับท้องถิ่น ตัวแทนระดับชาติ ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และ สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) เข้าไปทำงานหน้าที่แทน การกำหนดให้มีวุฒิสภานี้ โดยผลักการก่อเพื่อให้มีการ “กลั่นกรอง” งานของสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นไปด้วยความประณีตและรอบคอบ ในการเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๑ จังหวัดนนทบุรี มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๗๖๔,๑๗๙ คน มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๓๕๘,๑๗๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๕) จำนวน บัตรเสีย ๘,๖๗๑ บัตร (คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๒) จำนวนบัตรไม่ประสงค์ถูกคะแนน ๕๕,๗๔๒ บัตร คิดเป็นร้อยละ (๑๕.๕๕) ซึ่งเทียบผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากับประเทศไทยเป็นลำดับที่ ๑๓ จาก ๑๖ จังหวัด ซึ่งนับว่าเป็นลำดับของผู้มาใช้สิทธิเกือบเป็นลำดับสุดท้าย^๒

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา ศึกษาเฉพาะกรณีของกระบวนการบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้ สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภานั้น มีอะไรบ้าง และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยใดเป็นปัจจัยสำคัญใน การตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาวิธีดำเนินการ ด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีความสนใจในการใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาระในครั้งต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาระของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

^๒ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ข้อมูล สถิติ การสรรหาและการเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พринติ้ง แอนด์ โปรดักส์, ๒๕๕๑), หน้า ๒๐.

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๓.๑ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

๑.๓.๒ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

๑.๓.๓ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

๑.๓.๔ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

๑.๓.๕ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๓,๑๖ คน

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีใน ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณลักษณะที่คือของผู้นำ ๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี และ ๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑.๕.๔ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัย หมายถึง ๑) เหตุที่ทำให้ผลเป็นไป หรือเหตุอันเป็นเครื่องอุดหนุนให้เกิด ๒) องค์-ประกอบ หรือ ส่วนประกอบ ๓) เครื่องอาทัยเลี้ยงชีพสำหรับกินมุสามเณร และ ๔) ส่วนเติมท้ายชาตุ หรือศัพท์เพื่อแสดงความหมาย สำหรับในงานวิจัยนี้จะใช้ในความหมาย ๒ ประการแรก คือ เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล เหตุที่ทำให้ผลเป็นไป เหตุอันเป็นเครื่องอุดหนุนให้เกิด และองค์ประกอบ ส่วนประกอบ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภา ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง ประชาชนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๙ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง ที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ไม่น้อยกว่า ๑ ปีนับถึงวันเลือกตั้ง และเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐

สมาชิกวุฒิสภา หมายถึง สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปีขึ้น เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีเชื่อเสียง การศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีบุคลิกภาพดี มีวิสัยทัศน์ที่ดี มีประสบการณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมดี

ด้านภาวะผู้นำที่ดี หมายถึง เป็นผู้ที่ตลาด มีระดับความรู้ความสามารถ มีวุฒิภาวะทางสังคม และใจกว้าง มีความรับผิดชอบ เพราะความรับผิดชอบจะเป็นบันไดที่ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ มีทักษะด้านสังคมที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้องให้ความนับถือผู้อื่นและต้องระลึกอยู่เสมอว่า ความสำเร็จในการเป็นผู้นำนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือกับผู้อื่น

ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องการเป็นสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนนทบุรี นักการเมืองที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งหมายความว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองบริหาร เข้าใจลึกซึ้งประชญาการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมือง เข้าใจรัฐธรรมนูญ กฎหมาย พรรบทามนักการเมือง กฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองที่สำคัญที่สุดต้องบริหารงานโดยเห็นความสามารถใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เพศ หมายถึง เพศของผู้ดูแลแบบสอนตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น ๑) เพศ คือ ๑) เพศชาย และ ๒) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ดูแลแบบสอนตามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ ๑) อายุ ๑๙ - ๒๙ ปี ๒) อายุ ๒๙ - ๓๙ ปี ๓) อายุ ๓๙ - ๔๙ ปี และ ๔) อายุ ๔๙ ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา นายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ ๑) ระดับประถมศึกษา ๒) ระดับมัธยมศึกษา / ปวช ๓) อนุปริญญา / ปวส. และ ๔) ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ หมายถึง อาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มคือ ๑) อาชีพรัฐราชการ / รัฐวิสาหกิจ ๒) อาชีพนักงานบริษัท / เอกชน ๓) อาชีพเกษตรกรรม / รับจำทัวไป และ ๔) อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับในอัตราเฉลี่ยสูงสุดต่อเดือน แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ คือ ๑) รายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา ๒) รายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท ๓) รายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท และ ๔) รายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก
ชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” นี้
ได้ศึกษาเนื้อหาสาระที่สำคัญทั้งแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และงานวิจัยเชิงสำรวจหรืองานวิจัยภาคสนาม (Survey Research or Field Research) มี
รายละเอียด ดังนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัย
- ๒.๒ แนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- ๒.๓ แนวความคิดเกี่ยวกับการเดือดตั้ง
- ๒.๔ ประวัติวัฒนาการและสมาชิกชุมชน
- ๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำที่ดี
- ๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
- ๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง
- ๒.๘ สภาพพื้นที่ที่ทำวิจัย
- ๒.๙ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๑๐ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัย

๒.๑.๑ ความหมายของปัจจัย

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง เหตุอันทาง
ให้เกิดผล หนทาง เช่น การศึกษาเป็นเหตุให้เกิดความรู้ความสามารถ องค์ประกอบ ส่วนประกอบ
 เช่น ปัจจัยในการผลิต คำ “ปัจจัย” กับคำว่า “เหตุ” มักใช้แทนกันได้ เครื่องอาศัยยังชีพ เครื่องอาศัย
 เดี่ยวชีพของบรรพชิตในพระพุทธศาสนา ๔ อายุ คือจีวร (ผ้าบุ้งห่ม) บิณฑนาด(อาหาร) เสนาสนะ

(ที่อยู่) คิลานเกลส์ (บ.) รวมเรียกว่า จตุปัจจัย คือปัจจัย ๔ โดยปริยายหมายถึงเงินตราที่ได้ (มักใช้กับ กิกนูสามเณร) (ไว) ส่วนเดินท้ายของราศุหรือศัพท์เพื่อแสดงความหมายเป็นต้น°

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโข) ได้อธิบายความหมายไว้ว่า เป็นคำวัดหมายถึงเครื่องอาศัยของบรรพชิต คือสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับดำรงชีพของกิกนูสามเณร เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นิสสัย” ปัจจัย มี ๔ อย่าง จึงเรียกว่า จตุปัจจัย°

ขอยกตัวอย่างของปัจจัย โดยน้อมนำพระบรมราโชวาทเนื่องในโอกาสวันข้าราชการ พลเรือน ปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ “ความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำทางลึกและทางกว้างประการหนึ่ง ความคิด เห็นที่เป็นสัมมาทิฐิถูกต้องด้วยเหตุผลหลักวิชาและความชอบธรรมประการหนึ่ง ความสามารถในการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จผลตรงตามจุดมุ่งหมายอีกประการหนึ่ง เป็นปัจจัยสำคัญของการทำ งานผู้ปฏิบัติราชการ โดยอาศัยปัจจัยสามส่วนนี้โดยครบถ้วนสม่ำเสมอ จะประสบ ความสำเร็จและความเจริญรุ่ง โรจน์ทั้งจะทำให้ราชการและชาติบ้านเมืองพัฒนาไปได้ด้วย ความมั่นคงสวัสดิ์”°

สรุปได้ว่า ปัจจัย หมายถึง สาเหตุ หนทาง องค์ประกอบหรือส่วนประกอบ เครื่องเกื้อหนุน เครื่องอาศัย ที่ทำให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่ง สำหรับในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ปัจจัยด้านการยอมรับทางสังคม ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และ ด้านเงินเดือน และสวัสดิการ

๒.๑.๒ ชนิดปัจจัย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ เสนอแนวคิดที่มุ่งเน้นถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ผลักดันให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีอยู่นากมายสุดแต่จะ便宜มาอธิบาย ที่นักสังคมวิทยายกตัวอย่างกันทั่วไปได้แก่°

°ราชบัณฑิตสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท นานมีบุคคลพับลิเคชั่นส์ จำกัด, ๒๕๔๖), หน้า ๖๘๖.

“วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, “ปัจจัย,” ๖ ธันวาคม ๒๕๔๕,

<<http://th.wikipedia.org/wiki>> (24 November 2007),

“สำนักงาน ก.พ., “โครงการตามรอยพระราโชวาท”, ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘,

<<http://www.oeadc.org/caution/plonearticlemultipage>> (24 November 2007).

“ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ, พฤติกรรมองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธีระ พ่อลัมและโซเทกซ์, ๒๕๔๑), หน้า ๕๙.

๑) ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยนี้ เป็นความเชื่อเก่าแก่ของมนุษย์ว่า ดวงดาวและดวงอาทิตย์มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์ ทั้งในทางดีและทางร้าย และสามารถกำหนดความเป็นไปแห่งชีวิต ของมนุษย์ได้ ขณะนี้ เมื่อกิจกรรมเปลี่ยนแปลงในดวงอาทิตย์และดวงดาวเมื่อใด จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแก่มนุษย์ทุกรั้งค่วย ความเชื่อในเรื่องนี้ แม้จะไม่มีเหตุผลและค่อนข้างเป็นเรื่องเหลวไหลอยู่บ้าง แต่มนุษย์ทั่วโลกก็ยังมองว่าเป็นความจริง ถ้าเราเชื่อในโทรศัพท์เกี่ยวกับการผูกดวงชะตาอยู่ ทฤษฎีนี้ก็มีน้ำหนักถ้าไม่เชื่อทฤษฎีนี้ก็เป็นเรื่องเหลวไหล อย่างไรก็โดยทั่วไปแล้ว นักสังคมวิทยาสมัยใหม่ไม่ถือว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์อันเกี่ยวกับดวงอาทิตย์และดวงดาวนี้ จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างจริงจังและโดยตรง

๒) ปัจจัยทางประชากร ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยได้อธิบายให้เห็นว่า ประชากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยน แปลงทางสังคม โดยที่ให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงในด้านจำนวนประชากร กล่าวคือ สังคมที่มีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมากมายนั้น จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น เกิดการว่างงานมากขึ้น ขาดแคลนที่อยู่อาศัย การย้ายกันทำมาหากิน รวมทั้งขาดแคลนที่อยู่อาศัยและสถานศึกษา รวมทั้งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในส่วนร่วมด้วย ขณะนี้ การเพิ่มของจำนวนประชากรที่ไม่ได้สัดส่วนกับการพัฒนาเศรษฐกิจจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

๓) ปัจจัยทางวัฒนธรรมและการยั่งยืน การขยายตัวของวัฒนธรรม การเลียนแบบ และการยึดวัฒนธรรม รวมทั้งการผสมผสานทางวัฒนธรรมจะเป็นผลให้โครงสร้างของสังคมเปลี่ยนไป สิ่งที่มองเห็นได้ชัด ได้แก่ การที่คนในชาตินี้ไปศึกษาวิชาการต่างๆ ในอีกประเทศหนึ่ง เมื่อกลับมายังประเทศไทยแล้ว มักจะนำวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาตินั้นติดตัวมาด้วย เพราะขณะที่อยู่ในต่างประเทศต้องปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของประเทศไทยนั้น ๆ จึงทำกับยอมรับวัฒนธรรมของต่างชาติ ซึ่งมีผลให้สัยใจคอและความรู้สึกนึกคิดตลอดจนรสนิยมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม บางกรณีถึงกับนำวัฒนธรรมของต่างชาตินามปฎิบัติในประเทศไทย ทั้งวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ เช่น แบบของอาหารบ้านเรือน ภาษา เครื่องแต่งกาย ความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งดังกล่าวล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตามมา ปัจจัยวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมนี้ เกิดขึ้นได้ ๒ ทาง คือ การที่บุคคลติดต่อกัน โดยตรงทางหนึ่ง กับอีกทางหนึ่ง คือติดต่อกันทางอ้อม โดยอาศัยสื่อสารมวลชน ปัจจัยทางวัฒนธรรมทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ที่มองเห็นได้ชัด เช่น คนไทยรู้จักเล่นกีฬาต่าง ๆ มากขึ้น รู้จักเล่นดนตรีโดยใช้เครื่องมือสากล รู้จักเครื่องจักรกล และเครื่องมือที่หัน過來 เป็นต้น

แบล็คแอนด์พอร์เตอร์ (Black and Porter) ได้ศึกษานี้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลง โดยจำแนกออกเป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์การ

๑) ปัจจัยภายนอกองค์การ ที่สำคัญได้แก่

๑.๑) สภาวะเศรษฐกิจ มีผลกระทบต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์การกือถ้า เศรษฐกิจไม่ดีทำให้องค์การต้องลดจำนวนบุคลากร ลดจำนวนการผลิต ในทางกลับกันถ้าเศรษฐกิจ ดี ทำให้องค์การเพิ่มการผลิตสินค้าและบริการ ทำให้มีภารกิจเพิ่มขึ้นและมีการเพิ่มจำนวนบุคลากร

๑.๒) คู่แข่งขัน มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงค่านกลยุทธ์การตลาด ใน การหา ลูกค้าใหม่เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดและการเติบโตทางการตลาด และอาจทำให้เกิดการรวม รวมกิจการ

๑.๓) การเมืองและกฎหมาย การเปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎหมายมีผลให้องค์ การต้องปรับเปลี่ยนนโยบายการทำงาน ระบบบริหารงาน ซึ่งจะต้องมีวิธีการเปลี่ยนแปลงให้รวดเร็ว และเกิดความขัดแย้งน้อยที่สุด

๑.๔) ตั้งค่าและประชากร การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภคสินค้าต่าง ๆ ทำ ให้องค์การต้องเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต ลักษณะของสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความ ต้องการของลูกค้า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์การขาย และการตลาด

๒) ปัจจัยภายในองค์การ ปัจจัยภายในองค์การ ประกอบด้วยปัจจัยและความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยหลายด้าน คือ

๒.๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับมหาภาค เช่น การรวมแผนกต่าง ๆ ใน องค์การ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับจุลภาค เช่น การรวมหรือแยกแผนกต่าง ๆ เป็น แปลงที่ตั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในค้านต่าง ๆ ได้แก่การ ปรับแผนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ลดความล่าช้า โดยรวมแผนกต่าง ๆ ในองค์การเป็น แผนกเดียว การรวมอำนาจด้านสารสนเทศ รวมอำนาจการจัดการสารสนเทศไว้ที่ผู้จัดการเพียงคน เดียว ลดจำนวนสำนักงาน สำนักงานสำนักงาน สำนักงานในภูมิภาคต่าง ๆ ที่มี สร้างความหลากหลาย ลดจำนวนสำนักงานในองค์การและสร้างสำนักงานในภูมิภาคต่าง ๆ

๒.๒) กลยุทธ์ เป็นทิศทางการทำงานเพื่อให้บรรลุวัสดุที่ศักดิ์และพันธกิจของ องค์การ การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์เกิดจากการปรึกษาหารือระหว่างผู้บริหารระดับต่าง ๆ การเปลี่ยน แปลงกลยุทธ์ย่อมส่งผลในค้านต่าง ๆ คือ การผลิต ออกแบบภัณฑ์ใหม่ เพิ่มความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ให้ความสำคัญกับการบริการลูกค้า ราคา คุณภาพ ของสินค้า ชานเดลอร์ (Chandler) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์และโครงสร้าง และสรุปว่า การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์องค์การ (Corporate Strategy) นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การ

๒.๓) กระบวนการตัดสินใจ การตัดสินใจของผู้บริหารองค์การที่มีโครงสร้างแบบราบเรียบนั้น ผู้บริหารระดับสูงจะมีอำนาจในการตัดสินใจน้อบลัง การตัดสินใจของผู้บริหารจะมีผลกระทำต่อการเปลี่ยนแปลงในองค์การส่วนการตัดสินใจของพนักงานเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดวิธีการผลิตที่สามารถลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพให้กับสินค้าได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตการเปลี่ยนแปลงภายในองค์การ

๒.๔) กระบวนการทำงาน เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและโครงสร้าง องค์การ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานเพื่อปรับสภาพปัจจัยนำเข้าเป็นปัจจัยนำออก

๒.๕) เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีผลกระทำต่อกิจกรรมหลักขององค์การ ทำให้องค์การต้องเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และมีผลกระทำต่อการบริหารทรัพยากรัฐมนตรี การเปลี่ยนแปลงเครื่องมือในการผลิตและเทคโนโลยีนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการอยู่รอดและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันขององค์การซึ่งมีผลกระทำต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และการบริหารทรัพยากรัฐมนตรี การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานคืออาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในองค์การได้

๒.๖) วัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การอาจส่งผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์การ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่

ก) การมองอ่อน懦 และการจัดการความสัมพันธ์ ผู้บริหารจะมีการมองอ่อน懦 การกระจายอำนาจลดลงการประสานและสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มพนักงานระหว่างสำนักงานใหญ่ และสาขาอยู่บ

ข) มิตรภาพและการบริการลูกค้า การสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าและสมาคมต่าง ๆ

ค) ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแผนกต่าง ๆ ในองค์การ สร้างทีมงานเพื่อพัฒนาวัตกรรม และระบบการผลิต

ง) ความหลากหลาย มีบุคลากรที่มีความชำนาญในด้านต่าง ๆ โดยมีการฝึกอบรม

จ) การมีส่วนร่วมของพนักงานในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในทุกระดับขององค์การ

ฉ) ความรู้สึกเป็นครอบครัว เพิ่มความรู้สึกเป็นเจ้าของและให้ความสำคัญกับพนักงานเพิ่มขึ้น

๒.๓) บุคลากร การเปลี่ยนแปลงนั้นมีความเกี่ยวข้องกับบุคลากรในองค์การในหลายประเด็น คือ บุคคลผู้นั้นทำหน้าที่อะไร มีพัฒนาด้านความคาดหวังอย่างไร ทำการตอบสนอง การเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่งได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างไร การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดจากการเพิ่มหรือลดจำนวนบุคลากร สับเปลี่ยนโอนย้ายแผนก การให้ข่าวสารข้อมูล และการฝึกอบรมนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรได้ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรนั้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เช่นกัน การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถนั้นสามารถพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การ และทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพดีขึ้น^๔

สรุปได้ว่า ปัจจัย หมายถึง สาเหตุ หนทาง องค์ประกอบหรือส่วนประกอบ เครื่องเกื้อหนุน เครื่องอาทัย ที่ทำให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้น สำหรับในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ หมายถึง ปัจจัยด้านการตัดสินใจ บทบาทของหน่วยราชการและด้านภาวะผู้นำ เป็นเหตุทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับหน่วยราชการหรือไม่ ระดับใด และอย่างไร

๒.๒. แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

นักวิชาการที่สนใจในด้านการตัดสินใจได้ให้คำนิยามหรือความหมายของการตัดสินใจ (decision) ดังนี้

๒.๒.๑ ความหมายของการตัดสินใจ

สมคิด บางโน ให้ความหมาย การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกปฏิบัติเป็นแนวทางปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ อาจเป็นการตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย ในทางปฏิบัติมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนและมีวิธีการแก้ปัญหาให้วินิจฉัยมากกว่าหนึ่งเสมอ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้วินิจฉัยปัญหาว่าจะเลือกสั่งการปฏิบัติโดยวิธีใดจึงจะบรรลุเป้าหมาย ได้อย่างดีที่สุด และบังเกิดผลประโยชน์สูงสุด^๕

^๔ “แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม (๑/๒)”, ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐, <<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rfu&month>> (24 November 2007)

^๕ สมคิด บางโน, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๗๕ – ๑๗๘.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การตัดสินใจ คือ กระบวนการในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุด การจะเห็นว่าเป็นแนวทางที่ดีที่สุดก็เมื่อได้ไตรตรองเรียนรู้อย่างแล้ว และสามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่ จุดหมายได้^๙

สุวิมล เพชรสุข ให้ความหมาย การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการ ในการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อพิจารณาเลือกแนวทางปฏิบัติจากหลายทางเลือกโดยผู้ตัดสินใจประเมินค่าทางเลือกนั้น เลือกว่าเป็นทางเลือกที่ปฏิบัติแล้วสามารถปฏิบัติแล้วสามารถบรรลุเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ ได้มากที่สุด^{๑๐}

คงชัย สันติวงศ์ ให้ความหมาย การตัดสินใจ หมายถึง สิ่งที่กระทำอยู่ในทุกหน้าที่ของการบริหาร ทั้งนี้ เพราะไม่ว่าผู้บริหารจะทำงานในด้านใดก็ตามต้องเกี่ยวข้องกับการเลือกวิธีที่ปฏิบัติการ หลากหลายเลือกต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ภาระหน้าที่ในการจัดการองค์การ ผู้บริหารจะต้องทำการกำหนด แบ่งงานต่าง ๆ ในองค์กรรวมตลอดทั้งจะต้องตัดสินใจมองงานในหน้าที่ให้แก่ผู้บังคับบัญชา^{๑๑}

นิพนธ์ กินาวงศ์ ให้ความหมาย การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารต้องใช้เหตุผล วิจารณญาณ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือแยกประเด็นให้รอบคอบ โดยการรวมรวมข้อมูลและกำหนดทางเลือก ไว้หลายทางแล้วตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด^{๑๒}

๙ ราชบัณฑิตสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒, อ้างแล้ว, หน้า ๒๒๑.

๑๐ สุวิมล เพชรสุข, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนอนุบาล เอกชนสำหรับให้บุตรหลานเข้าเรียน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๓๘, หน้า ๘๑.

๑๑ คงชัย สันติวงศ์, องค์การและการบริหาร : การจัดการศึกษาแผนใหม่, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์, ๒๕๒๓), หน้า ๑๕๕ – ๑๖๕.

๑๒ นิพนธ์ กินาวงศ์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับบริหารและการนิเทศการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมเสนศ, ๒๕๒๓), หน้า ๔๗.

สุรศิทธิ์ แก้วใจ ให้ความหมาย การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการการตัดสินใจเป็นเทคนิคที่จะลดจำนวนทางเลือกด้วยการศึกษาสภาพแวดล้อม ข่าวสารที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์แนวทางที่สามารถปฏิบัติได้หรือเกิดผลเสียข้อยที่สุดแล้วซึ่งตัดเลือกแนวทางปฏิบัตินั้น^{๒๐}

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ คือการตกลงใจเลือกแนวทาง ตามโน้นำกีที่ตนมองเห็นภาพแล้ว แล้วนำไปสู่การตัดสินใจเลือกร่างทำการต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล โดยมีการ ไดร์ต่องพิจารณา วิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีเหตุนิผล ซึ่งผู้ตัดสินใจประเมินค่าทางเลือกว่าทางใดที่สามารถบรรลุ เป้าหมายและเหมาะสมที่สุด ในสถานการณ์นั้น ๆ และให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

๒.๒.๒ องค์ประกอบของการตัดสินใจ

กฎธน ธนาพงศ์ธร ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้ ๔ ประการคือ

(๑) มีบุคคลผู้ทำการตัดสินใจชัย บุคคลผู้ทำการวินิจฉัยนี้ อาจเป็นบุคคลคนเดียว หรือ หลายคนตัดสินใจชัยร่วมกันก็ได้ แต่โดยทั่วไปแล้วบุคคลแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันอยู่หลายด้าน ทั้งระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ คำนิยม ทัศนคติ ความต้องการหรือ ความพอดี เมื่อมาตัดสินใจในเรื่องเดียวกัน บักก่อให้เกิดอุปสรรคในการตัดสินใจ เพราะมีความแตกต่างทางพื้นความรู้เดิม

(๒) มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการบรรลุถึงในการตัดสินใจชัย ไม่ว่าเป้าหมายนั้นจะเป้าหมายของบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มคน อย่างไรก็ตาม เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ที่ต้องการบรรลุถึงนี้ ข้อมูลแตกต่างกัน ไปตามแต่ลักษณะของปัญหาหรือประเด็นที่จะทำการตัดสินใจชัย ซึ่งปัญหาหรือประเด็นเหล่านั้นจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความยากง่าย ความล่าช้า หรือ รวดเร็ว และความมีประสิทธิภาพของการตัดสินใจชัยนั้น ในขณะเดียวกันเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์จะเป็นแนวทางในการตัดสินใจชัยแตกต่างกันอีกด้วย

(๓) มีหนทางเลือกที่จะทำให้ประเด็นหรือปัญหาที่พิจารณาชัย ไปสู่ข้อผิดของ การตัดสินใจชัย และเป็นแนวทางนำสู่ภาคปฏิบัติด้วย

(๔) มีการพิจารณา คำนึงถึงสภาพแวดล้อมของแต่ละห้องที่และช่วงเวลาที่เป็นอยู่ ขณะ มีการตัดสินใจชัยด้วยว่า มีอยู่หรือเป็นอยู่อย่างไร ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมก็เป็นองค์ประกอบ

^{๒๐} สุรศิทธิ์ แก้วใจ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๒, หน้า ๑๑.

หรือเป็นเงื่อนไขในการตัดสินวินิจฉัย ถึงแม้จะมีไว้ปัญหาหลักสำคัญ แต่สภาพแวดล้อมจะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการผลักดันให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยไปในทางใดทางหนึ่งได้^{๒๖}

สูรพันธ์ ยันต์ก่อง ได้สรุปองค์ประกอบของการตัดสินใจ ๕ ประการต่อไปนี้

- ๑) อำนาจการตัดสินใจ ผู้มีศิทธิในการตัดสินใจต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
 - ๑.๑) ธรรมเนียมที่เคยปฏิบัติ (Convention)
 - ๑.๒) กฎหมายเป็นสิ่งที่ระบุผู้มีอำนาจการตัดสินใจ (Legal Restraint)
 - ๑.๓) การตัดสินใจควรผ่านมติที่ประชุม (Sanction)
 - ๑.๔) ความพร้อม สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย (Readiness)
- ๒) ค่านิยม ทฤษฎี ความเชื่อ ปรัชญา ต้องนำมาพิจารณาในการตัดสินใจทั้งนี้ เพราะ
 - ๒.๑) เพื่อให้มีข้ออ้างอิงสำหรับทดสอบความถูกต้องของการตัดสินใจ
 - ๒.๒) ทำให้การตัดสินใจมีแบบแผน
 - ๒.๓) ทำให้สามารถซึ่งเหตุผลของการตัดสินใจได้
- ๓) ข้อมูล ข้อมูลเป็นได้ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเลขและข้อมูลแบบจิตวิสัย มีลักษณะ ดังนี้
 - ๓.๑) ต้องมีความแม่นยำมากที่สุด
 - ๓.๒) ข้อมูลจากหลายแหล่งย่อมดีกว่าข้อมูลจากแหล่งเดียว
 - ๓.๓) ข้อมูลจะต้องนำมาพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ
 - ๓.๔) ข้อมูลชนิดจิตวิสัย จะต้องผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง
- ๔) อิทธิพล หมายถึง แรงซักจูงจากผู้อื่นที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจต้องนำมาพิจารณา เพราะ
 - ๔.๑) บุคคลอยู่ภายใต้อิทธิพลการซักจูงทางความคิดจากผู้อื่นในระดับความรุนแรงต่าง ๆ กัน
 - ๔.๒) ในบางโอกาสบุคคลสามารถควบคุมอิทธิพลการซักจูงทางความคิดให้มีผลต่อการตัดสินใจของเราให้น้อยที่สุดได้
 - ๔.๓) บางครั้งอิทธิพลสามารถบีบบังคับให้หมุดทางเลือกในการตัดสินใจ
 - ๔.๔) อิทธิพลเป็นได้ทั้งแรงสนับสนุนและแรงกดดันในการตัดสินใจ ก่อให้เกิดผลดี และผลเสีย

^{๒๖} คุณธน ธนาพงษ์, การบริหารธุรกิจเปรียบเทียบ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร เชริญทัศน์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๙), หน้า ๑๗๐ – ๑๗๑.

๕) การประเมินปัจจัย เพื่อกำจัดข้อขัดแย้งให้น้อยลง เป็นสิ่งสำคัญต่อการตัดสินใจ เพราะ

- ๕.๑) เมื่อมีความขัดแย้ง การประเมินปัจจัยจะช่วยให้ได้ประโยชน์น้อยลง
- ๕.๒) ทำให้ทึ่งสองฝ่ายที่ขัดแย้งมีโอกาสช่วยในการตัดสินใจ
- ๕.๓) เมื่อเกิดการขัดแย้ง ผู้ตัดสินใจที่รู้จักก็คุ้นเคยหุ่นและเป็นกลาง^{๗๐}

๒.๒.๓ กระบวนการตัดสินใจ

วุฒิชัย จำนำ ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจ มี ๖ ขั้นตอนคือ

(๑) การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ คือการขับประเด็นของปัญหา ค้นหาด้านต่อไปนี้ที่แท้จริงให้พบหรือสาเหตุ สาเหตุของปัญหาให้เจอว่ามีที่มาอย่างไร และวิเคราะห์แยกแยะปัญหานั้นให้ละเอียดทุกแห่งทุกมุม ซึ่งก็คือการขบปัญหาให้แตกหรือตีโจทย์ให้แตกนั่นเอง

(๒) การหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหานั้น (Information Search) ธรรมชาติปัญหาย่อมมี นาเด่น เหตุ การเสาะหาข่าวสารที่มาจากตัวปัญหา ก็คือการเสาะหาสาเหตุของปัญหา ความสามารถที่จะทำข้อมูลข่าวสารให้ได้เที่ยงตรงที่สุดหรือครอบคลุมมากที่สุดนั้นคงเป็นไปได้ยาก เพียงแต่ เเสาะหาข้อมูลข่าวสารที่มันเกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะหาได้เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว สำหรับการแก้ปัญหานั้น

(๓) การประเมินค่าข่าวสาร (Evaluation of Information) คือ การคัดเลือกจัดระบบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ข้อมูล หรือข่าวสารใด ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหา ก็ตัดประเด็นปัญหานั้นไป เก็บไว้แต่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจริง ๆ

(๔) การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ มากพอเท่ากับขั้นตอนที่หนึ่ง ขั้นตอนนี้จะสมบูรณ์หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับข้อมูล ข่าวสารของข้อที่สามประมวลมา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการตัดสินใจกำหนดทางเลือก ซึ่ง จำเป็นต้องมีทางเลือกหลาย ๆ ทาง เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาได้ในหลากหลายระดับและที่สำคัญ ควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อความสะดวกในการเลือกไว้ด้วย

(๕) การตกลงเลือกแนวทางปฏิบัติ (Selection of Alternative) เมื่อได้กำหนดทางเลือก ต่าง ๆ ออกมานแล้ว พร้อมทั้งกำหนดลำดับความสำคัญและความเหมาะสมสมกับการแก้ปัญหาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การตัดสินใจเลือกแนวทาง ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นการตัดสินใจอย่างแท้จริง โดย เลือกจากขั้นตอนต่าง ๆ ในข้อสี่ ที่ประเมินแล้วว่าเหมาะสมสมกุกกาลทุกมุมที่สุด

^{๗๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕.

๖) ปฏิบัติตามการตัดสินใจ (Implementation of Decision) คือ การปฏิบัติตามทางเลือก ในข้อที่ห้า เมื่อผลการตัดสินใจ หมายถึง การปฏิบัติในการแก้ปัญหาปัจจุบัน อย่างไรก็ต้องมี การปรับเปลี่ยนผลลัพธ์เพื่อสรุปว่า การตัดสินใจนั้นเหมาะสมกับปัญหาหรือไม่เพียงใดแก้ปัญหา หนึ่ง ๆ โดยอาศัยการวิเคราะห์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้ร่วบรวมมา ซึ่งข้อมูลข่าวสารเหล่านี้เป็นเครื่อง มือในการตัดสินใจดำเนินการทางเลือกในการแก้ไขปัญหา^๔

วิธุรย์ ตันศิริกงคล ได้เสนอข้อตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่ ๖ ข้อตอนต่อไปนี้

๑) ให้คำจำกัดความประเด็นของปัญหา ต้องเข้าใจประเด็นสำคัญหรือประเด็นหลักของ ปัญหาอย่างถ่องแท้และสร้างสรรค์ ที่สำคัญต้องกล้ายอมรับว่า ปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นมี ความสับซับซ้อนและพยายามหลีกเลี่ยงสมมติฐานที่ไม่ถูกต้อง และระมัดระวังไม่ให้เกิดความ ล้าเอียง ขอบพื้นที่ทางเลือกให้ทางเลือกหนึ่งโดยเฉพาะ

๒) กำหนดเกณฑ์หรือปัจจัยในการตัดสินใจที่เป็นทั้งปัจจุบันและอนาคต ทางเลือก นั้นมีอยู่หลายทางด้วยกัน และแต่ละทางเลือกมีจุดเด่น และจุดด้อยแตกต่างกัน ความพึงพอใจใน เกณฑ์ที่เป็นปัจจุบัน และอนาคต ไม่เหมือนกัน

๓) วินิจฉัยเปรียบเทียบเกณฑ์หรือปัจจัยในการตัดสินใจต้องมีการวินิจฉัยเปรียบเทียบ หาตัวคับความสำคัญของเกณฑ์หรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ ให้ความสำคัญโดย ปราศจากการเปรียบเทียบแล้ว เหตุผลก็จะไม่เกิด แต่ความล้าเอียงจะเข้ามาแทนที่

๔) กำหนดทางเลือก เป็นการระบุแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการ ตัดสินใจ เวลา คือ ตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการกำหนดทางเลือก

๕) วินิจฉัยเปรียบเทียบหรือข้ออันดับทางเลือกต่าง ๆ ข้อตอนนี้เป็นข้อตอนที่สำคัญ ที่สุดในกระบวนการตัดสินใจ ต้องฝึกฝนความสามารถในการประเมินผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในอนาคตของทางเลือกแต่ละทางเลือกโดยปราศจากอคติ เพื่อให้การวินิจฉัยที่จะมีต่อไปในอนาคต มีความถูกต้องสมบูรณ์ และแม่นยำ

๖) คำนวณทางทางเลือกที่ดีที่สุดนำเสนอตัวคับความสำคัญของแต่ละทางเลือกมาคูณกับ ตัวคับความสำคัญของแต่ละเกณฑ์หรือปัจจัยทางเลือกที่มีค่าตัวคับความสำคัญรวมสูงที่สุดหรือน้ำ หนึ่งที่สูงที่สุดจะได้รับเลือก^๕

^๔ วุฒิชัย จำนำง, พฤติกรรมการตัดสินใจ, (กรุงเทพมหานคร : บารมีการพิมพ์, ๒๕๔๗), หน้า ๔ - ๗.

^๕ วิธุรย์ ตันศิริกงคล, กระบวนการตัดสินใจที่ได้ความนิยมมากที่สุดในโลก, (กรุงเทพมหานคร : กราฟฟิก แอนด์ ปรินติ้ง, ๒๕๔๗), หน้า ๔ - ๕

สรุปได้ว่า กระบวนการตัดสินใจต้องรู้จักแยกแยะอย่างมีเหตุผลในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีการศึกษาหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มีการพินิจพิจารณาเพื่อที่จะกำหนดแนวทางโดยผู้ตัดสินใจประเมินค่า ทางเลือกนั้นแล้วว่า เป็นทางเลือกที่ปฏิบัติได้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายได้มากที่สุดในการเลือกตั้งคือไป

๒.๒.๔ ความสำคัญของข้อมูลในการตัดสินใจ

การตัดสินใจที่จะให้เกิดความพิเศษด้าน้อยนี้ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ก็คือ เรื่องข้อมูล การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง หากผู้ตัดสินใจมีการหาข้อมูลและได้ข้อมูลที่ดีในการตัดสินใจ ก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นมีโอกาสของความพิเศษมากขึ้น ได้น้อย ในทางตรงกันข้ามหากผู้ที่จะตัดสินใจละเลยการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจแล้ว โอกาสของความพิเศษ ก็ย่อมเกิดขึ้นได้มากในท่านองเดียวกัน

ไฟลิน ผ่องใส ได้ให้ข้อมูลของบุคคลในการตัดสินใจ แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) การตัดสินใจที่อยู่ในบริเวณที่มืด (Dark area) หมายถึง การตัดสินใจที่ไม่มีข้อมูล หรือมีข้อมูลน้อย ทำให้ผลของการตัดสินใจไม่แน่นอน (Uncertainty) เกิดความพิเศษได้ยาก

๒) การตัดสินใจที่อยู่ในบริเวณที่สว่าง (Gray area) หมายถึง การตัดสินใจที่มีข้อมูลอยู่บ้าง แต่อาจไม่เพียงพอผลของการตัดสินใจจึงต้องเสี่ยง ซึ่งความพิเศษยังมีโอกาสเกิดขึ้นได้

๓) การตัดสินใจที่อยู่ในบริเวณที่สว่าง (Light area) หมายถึงการตัดสินใจที่มีข้อมูลมาก และเป็นข้อมูลที่ดี ผลของการตัดสินใจจะมีความแน่นอน (Certainty) หากว่า ความพิเศษจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก^๖

ลักษณะของข้อมูลที่ดีในการตัดสินใจ

- ๑) ต้องมาก่อนแล้วเรื่อยๆ ได้
- ๒) มีความถูกต้อง
- ๓) มีความชัดเจน
- ๔) มีมากพอ
- ๕) เป็นปัจจุบัน

สาเหตุที่ทำให้การตัดสินใจพิเศษ

การตัดสินใจของบุคคลที่มักจะเกิดความพิเศษอาจเกิดสาเหตุต่าง ๆ ได้หลายสาเหตุ ทั้งนี้สาเหตุสำคัญ ๆ ที่พอจะยกมากล่าวไว้ได้ ก็ขอ

^๖ไฟลิน ผ่องใส, การจัดการสมัยใหม่, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖), หน้า ๑๕๕.

- ๑) การตัดสินใจโดยอาศัยนิสัย และความเคยชิน
 ๒) การตัดสินใจที่ขาดข้อมูลหรือมีข้อมูลที่ไม่ดี
 ๓) การตัดสินใจที่มีเวลาจำกัดหรือรีบร้อน ขาดความระมัดระวัง
 ๔) การตัดสินใจที่ถูกอิทธิพลบางอย่างครอบจ้ำทำให้เกิดอคติหรือเอนเอียงไปข้างใด
- ข้างหนึ่ง**
- ๕) การตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนกิเลส ได้แก่ ความโลภ ความโกรธ และความหลง^{๗๙}

สรุปได้ว่าข้อมูลการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอยู่มากน้อยเพื่อช่วยให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การตัดสินใจนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและการทำงานของบุคคล และถือเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้นำหรือผู้ที่ต้องตัดสินใจในการจัดการหรือบริหารงานซึ่งจะนำไปให้เกิดความอญต่ออื่นไม่ ของกลุ่ม หน่วยงาน หรือองค์กรรวมไปถึงของสังคมด้วย การตัดสินใจที่ดีนั้นจะก่อให้เกิดความพิเศษด้วยที่สุด ดังนั้นผู้ที่จะตัดสินใจจึงควรหาข้อมูลหรือมีข้อมูลที่ดีและมีกระบวนการที่ดีให้การตัดสินใจ ตลอดจนตระหนักถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการตัดสินใจพิเศษด้วยแล้ว การตัดสินใจก็จะเกิดผลดีมากที่สุดและเกิดความพิเศษด้วยที่สุด

๒.๓.แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

๒.๓.๑ ความหมายของการเลือกตั้ง

พิมพ์ธรรม พนมรัตน์^{๘๐} ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนตามความเห็นของตน โดยอิสระว่า จะเลือกผู้ใดเป็นผู้แทนของตน เช่นไปใช้อำนาจอธิปไตยบริหารกิจการของประเทศ ผู้ที่จะได้การเลือกตั้งนี้จะเป็นผู้สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือก และผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งหมด มีสิทธิ์ตามที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนให้เข้าร่วมเห็นชอบบุคคลดำเนินการบริหาร และปกครอง^{๘๑}

ผู้ชากทร อุ่นตรองจิต ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า เป็นวิธีการคัดสรรคนเพื่อเข้ามาทำกิจกรรมทางการเมือง การเลือกตั้งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในระบบประชาธิปไตยทางอ้อม หรือ

^{๗๙} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗.

^{๘๐} พิมพ์ธรรม พนมรัตน์, “การเลือกตั้ง”, ในเอกสารสอนชุดวิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมือง สาขาวรรณศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมราชนิราช หน่วยที่ ๖ (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชนิราช, ๒๕๓๔), หน้า ๑๗.

ประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน เพราะเป็นกระบวนการจัดสรรตัวบุคคลที่จะไปทำหน้าที่แทนบุคคลทั่วประเทศในสถาบันนิติบัญญัติ และบริหาร^{๖๕}

ธรรมอ ทองธรรมชาติ ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า เป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการเลือกสรรผู้ปกครองเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครองประเทศ เป็นการสืบทอดอำนาจทางการเมืองโดยสันติวิชี เป็นการลดความตึงเครียดทางการเมืองและสังคม ก่อให้เกิดบูรณาการของชาติ^{๖๖}。

สาธิต ปิตุเดชะ ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชน เป็นวิถีที่สำคัญในการที่ประชาชนจะได้มีโอกาสควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นแนวทางที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างตรงไปตรงมา^{๖๗}。

คำริ บูรณานนท์ ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า เป็นวิธีการอันหนึ่งซึ่งให้รายภูมีสิทธิ์ได้ใช้อำนาจอธิปไตย โดยผ่านตัวแทน หมายถึง วิธีการที่เปิดโอกาสให้รายภูมีส่วนร่วมในการเลือกสรรและกำหนดตัวเจ้าหน้าที่ที่จะมาบริหารด้านสาธารณสุข การออกเสียงเลือกตั้งนี้มักเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งควรจะต้องเป็นความลับและรายภูมีโอกาสเลือกโดยเสรี^{๖๘}。

อานันท์ อาภาภิรม ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของ การปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นจุดเริ่มต้นของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน เพราะการเลือกตั้งเป็นการซึ่งให้เห็นเจตนาณณของประชาชนว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศต้องการอะไร^{๖๙}

เชาว์ศัก เสนพงศ์ ได้ให้ความหมาย การเลือกตั้งว่า การเลือกบุคคลไปทำหน้าที่แทนหรือการมอบหมายให้ผู้ถูกเลือกมีอำนาจดำเนินการ ใช้อำนาจนิติบัญญัติในนามของประชาชน และไป

^{๖๕} ณัชชาภัทร อุ่นตรองจิต, รัฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทดำเนินสุทธา การพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๙), หน้า ๑๓๐.

^{๖๖} ธรรมอ ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ และคณะ, การเลือกตั้งพัฒนาการเมืองและเสถียรภาพของรัฐบาล, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓), หน้า ๑๑๘.

^{๖๗} สาธิต ปิตุเดชะ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนเขต ๑ จังหวัดยะ只会”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๑), หน้า ๑๐๕.

^{๖๘} คำริ บูรณานนท์, ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์และกฎหมาย, (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด V.J. พรินติ้ง, ๒๕๔๙), หน้า ๑๐๗.

^{๖๙} อานันท์ อาภาภิรม, รัฐศาสตร์เบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ไอ. เอส. พรินติ้ง เอเชส, ๒๕๔๕), หน้า ๔๔.

ทำหน้าที่เลือกนายกรัฐมนตรี เพื่อไปใช้จ้างบริหารในนามของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจ
อธิปไตย^{๒๔}

พระศักดิ์ ผ่องแฝါว ได้ให้ความหมาย การเดือกดังว่า เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งใน
กระบวนการทางการเมืองและการปกครอง เพราะการเลือกดังเป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงของ
ประชาชนในการปกครองประเทศ เจตจำนงดังกล่าวปรากฏอยู่ในลักษณะของการเรียกร้อง หรือ
สนับสนุนต่อการตัดสินใจทั้งหลายในระบบการเมือง^{๒๕}

สรุปได้ว่า การเลือกดัง หมายถึง ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตัวแทนของตน โดย
เสรีภาพ ปราศจากการบังคับด้วยประการทั้งปวง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกตัวแทนเข้า
ไปมีอำนาจในการบริหารประเทศ ใน การปกครองระบบประชาธิปไตย

๒.๓.๒ ความสำคัญของการเลือกดัง

นักวิชาการ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือก ดังต่อไปนี้

สุขุม นวลดสกุล ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกดังว่า การเลือกดังที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ เป็น
ระบบประชาธิปไตย โดยผู้แทน (Representative Democracy) ได้แก่การให้สิทธิพลเมืองทุกคน
เป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตัวในรัฐสภา และมติหรือการดำเนินงาน
ต่าง ๆ ของรัฐสภา ถือว่าเป็นความต้องการหรือสอดคล้องกับเจตจำนงของประชาชน^{๒๖}

ความจริงแล้วเรื่องความสำคัญของสิทธิ์เลือกดังเป็นหัวใจของกระบวนการเลือกดังอย่าง
แท้จริง ประชาชนจะสนใจไปใช้สิทธิ์จำนวนมาก ไปใช้สิทธิ์ด้วยความสำนึกรับผิดชอบอย่าง
ครบถ้วน พิจารณาผู้สมัครรับเลือกดัง นโยบาย และผลงานของพรรคการเมืองที่สังกัดอย่างครบถ้วน
และมีเหตุมีผล ปฏิเสธผู้สมัครและพรรครการเมืองที่ไม่มีผลงานแม้จะมีอามิส หรือข้อแลกเปลี่ยน
คำมั่นสัญญา ที่นำเสนอไปเพียงใดก็ตาม ผลการเลือกดังที่ได้ใช่นี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อประชาชนได้มี
โอกาสเรียนรู้ถึงความสำคัญของการเลือกดังอย่างแท้จริง^{๒๗}

^{๒๔} เชาว์วัศ เสนพงศ์, การเมืองการปกครองไทย, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, (๒๕๔๓), หน้า ๑๐๑.

^{๒๕} พระศักดิ์ ผ่องแฝါว, “การเลือกดังกับการพัฒนาทางการเมืองไทย”, ในเอกสารการสอนชุด
วิชาปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย, สาขาวัสดุศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, หน่วยที่ ๕,
(นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๑๒), หน้า ๒๐๑.

^{๒๖} สุขุม นวลดสกุล, การเมืองและการปกครองของไทย, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหา-
วิทยาลัยรามคำแหง, (๒๕๑๕), หน้า ๑๕.

^{๒๗} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๘.

ประยัด แหงส์หองคำ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเลือกตั้งว่า ความสำคัญของสิทธิ์การเลือกตั้งคืออะไร ความเข้าใจของคนโดยทั่วไป ความสำคัญของการเลือกตั้งคือ การไปใช้สิทธิ์กับการเลือกตั้งตามมาชีญชันของราชการ เพื่อให้ได้บุคลากรทางการเมืองขึ้นมาจำนวนหนึ่ง อาจเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ทั้งนี้ยอมขึ้นอยู่กับเป็นการเลือกตั้งในตำแหน่งอะไร ความเข้าใจดังกล่าวไม่เป็นความเข้าใจผิด แต่เป็นความเข้าใจที่ไม่ครบถ้วน และความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการเลือกตั้งที่ขาดไปนั้นเป็นความเข้าใจในส่วนที่มีสาระสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งมาจากความเข้าใจว่าไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง โดยที่ทางราชการมิต้องสืบเปลืองงบประมาณประชาสัมพันธ์ หรือไม่ต้องสืบเปลืองในการหาสินจ้างแรงงานมาล่อค้าบวิธีการใด ๆ นอกจากประชาชนจะเดินทางไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้ว เขายังใช้สิทธิ์เลือกตั้งในการตัดสินใจใช้สิทธิ์เลือกตั้ง รวมทั้งอาจมีการสนทนาระบุเริ่บเรื่องความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกโหวตให้ด้วยเหตุผลที่ดีอย่างไร ทั้งนี้เพราเจ้ารู้ว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของเขาแต่ละคะแนนนั้นมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขาอย่างไร^{๖๔}

พิพาร พิมพิสิทธิ์ ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเลือกตั้ง ขึ้นก่อให้เกิดความสำคัญต่อระบบการเมืองอีกด้วย ดังนี้

(๑) สร้างความชอบธรรมให้แก่ ระบบประชาธิปไตย (๑) การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหรือผู้ปกครองเป็นไปโดยสันติ ทำให้รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลในนามของประชาชน เพราะ ได้รับความยินยอมให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่จากประชาชน (๒) ทำให้ประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองเกิดความผูกพันกับนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่คนเลือกตั้งไป และทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนในการปฏิบัติงานนโยบายนั้น ทั้งรัฐบาลพอที่จะเรียกร้องให้ประชาชนสละเพื่อประเทศได้ ลักษณะนี้เสริมความชอบธรรมแก่รัฐบาลมากกว่าเพื่อการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล แต่เงื่อนไขที่ทำให้เกิดลักษณะทั้งสองอยู่ที่มีการเลือกตั้งโดยอิสระ

(๒) เป็นกลไกเชื่อมโยง สะท้อนทัศนคติของสาธารณะชนค่อนนโยบายของรัฐบาลและกำหนดแนวทางของนโยบายการบริหารออกมายอย่างไรก็ตาม ความสำคัญของการเลือกตั้งใน

^{๖๔} “ประยัด แหงส์หองคำ, “การเลือกตั้งกับระบบประชาธิปไตย”, ในประมวลสาระวิชาการ เมืองการปกครองไทย หน่วยที่ ๔, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, ๒๕๔๗), หน้า ๒๔๔ – ๒๕๕.

ปัจจุบัน ไม่ใช่เพียงเพื่อเลือกให้เป็นตัวแทนของราษฎรเท่านั้น แต่อยู่ที่การเลือกตั้งเพื่อให้ได้ผู้แทนที่ดีเข้าไปใช้สิทธิ์ให้เสียงแทนราษฎรอันจะเกิดผลกระทบจากความสุขไปยังคนในสังคมอย่างทั่วหน้า^{๗๕}

ดังนั้น การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่ใช่สิ่งแสดงความเป็นประชาธิปไตย เว้นไว้เสียแต่ว่า การเลือกตั้งนี้เป็นไปโดยถูกต้องตามลักษณะของความเป็นประชาธิปไตย โดยปกติแล้วในระบบของประชาธิปไตยการเลือกตั้งต้องมีความสม่ำเสมอ มีวาระหลักการแน่นอนว่าจะมีการเลือกตั้งเมื่อใดบ้าง เพื่อป้องกันไม่ให้มีการผูกขาดการใช้อำนาจปกครอง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้มีการใช้อำนาจไปในทางอันที่มิใช่ความพากเพียรหรือผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม^{๗๖}

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการเลือกตั้งคือการที่ประชาชนได้ไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งแล้ว ยังมีผลต่อการพัฒนาเมือง เพราะผลของการเลือกตั้งที่ประชาชนเลือกเข้าไป ว่าพัฒนาการเมืองได้ดีเสียงข้างมาก ก็จะเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาล เพื่อที่จะเข้ามาบริหารประเทศ อันเป็นกระบวนการตับเปลี่ยนอำนาจการปกครองโดยการเลือกตั้ง ยังเป็นกลไกสำคัญที่จะอยู่เตือนสำนึกของผู้แทนราษฎร หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ได้รับตำแหน่งหน้าที่โดยการเลือกตั้งให้ระหองอยู่ตลอดเวลาว่า ตนมีความรับผิดชอบต่อประชาชนมากน้อยแค่ไหน

๒.๓.๓. หลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง

เมฆา สุดบรรทัด ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง อันมีความสำคัญต่อการแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชน โดยวิธีการเลือกตั้ง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) หลักอิสระแห่งการเลือกตั้ง (Freedom of election) หมายถึง การจัดดำเนินการเลือกตั้ง โดยให้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งมีอิสรเสรีในการเลือกตั้งอย่างเต็มที่ ไม่มีการบังคับด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือใช้อิทธิพลใด ๆ บีบบังคับโดยรัฐบาลต้องเป็นผู้ควบคุมคุ้มครอง และหาทางป้องกันมิให้มีการกระทำการดังกล่าว นอกจากนี้ ความเป็นอิสระของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งยังจะต้องรวมถึงการไม่ไปออกเสียงลงคะแนนด้วย ซึ่งหมายความว่า หากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งไม่ประสงค์จะไปใช้สิทธิ์ของตนรัฐบาลก็ไม่อาจที่จะนำมาตรการใด ๆ มาบังคับให้ต้องไปใช้สิทธิ์

(๒) หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา (Periodic election) หมายความว่า การเลือกตั้งจะต้องมีกำหนดเวลาไว้แน่นอน เช่น กำหนดให้มีการเลือกตั้งโดยปกติทุก ๔ ปี หรือทุก ๖ ปี เป็นต้น

(๓) หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริง (Genuine election) หมายถึง การดำเนินการให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนาของผู้อันแท้จริงของปวง

^{๗๕} ทิพาพร พิมพิสิทธิ์, พัฒนาทางการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๑), หน้า ๑๗๒.

^{๗๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗๕.

ชน ดังนั้น รัฐบาลจะต้องถือเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดที่จะป้องกันมิให้มีการคดโกงในการเลือกตั้ง เกิดขึ้น และเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ได้ เมื่อเห็นว่าการเลือกตั้งนั้น มิได้เป็นไปโดย บริสุทธิ์บุติธรรมอย่างแท้จริง

๔) หลักการเลือกตั้งของเสมอภาค (Equal suffrage) หมายความว่า บุคคลที่มีสิทธิออก เสียงเลือกตั้งมีสิทธิลงคะแนนละหนึ่งเสียง และคะแนนเสียงทุกคะแนนมีน้ำหนักเท่ากัน

๕) หลักการออกเสียงโดยทั่วไป (Universal suffrage) หมายถึง การให้สิทธิในการ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นการทั่วไป ไม่มีการกีดกันหรือจำกัดสิทธิบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นพิเศษ หากจะมีการจำกัดสิทธิในการเลือกตั้ง เช่น การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก็จะต้อง กำหนดไว้โดยชัดแจ้ง ไม่รวมมีการเลือกเพศ ผิว หรือขั้นตอนทางสังคม ตลอดจนชนชั้นของบุคคล

๖) หลักการลงคะแนนเลือกตั้ง (Secret election) หมายความว่า การลงคะแนนเสียง จะต้องกระทำโดยลับ ทึ้งสื้น เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ เป็นการป้องกันการใช้อิทธิพล ข่มขู่ หรือการให้สินจ้างรางวัลแก่ผู้ลงคะแนนเสียง การลงคะแนนเสียงลับจึงนับเป็นการให้เสรีภาพ แก่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง^{๗๐}

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งจะต้องบริสุทธิ์ ให้เสรีภาพในการใช้สิทธิ์อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการ ข่มขู่ใด ๆ ทั้งสิ้น และมีระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ในการเลือกตั้ง ไม่มีการคดโกง ทุกคนมี สิทธิ์ที่จะเลือกบุคคลที่ตนเองเห็นว่า บุคคลนั้นมีความสามารถที่จะเป็นตัวแทนที่ดี มีความปกป่อง ผลประโยชน์ของประชาชน และประเทศชาติได้

๒.๓.๔. ประเภทของการเลือกตั้ง

ประยัต ทรงส่องค้ำ ได้จำแนกประเภทของการเลือกตั้ง ออกเป็น ๔ ประเภทคือ

๑) การเลือกตั้งทั่วไป คือการเลือกตั้งระดับชาติที่เกิดขึ้นพร้อมกันทั่วประเทศ เป็นการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของทุกจังหวัดในวันเดียวกันทั่วประเทศ การเลือกตั้งทั่วไปนี้ จะมี ข้อต่อเมื่อสมาชิกสภาพของสภาผู้แทนราษฎรตั้งสูดลงทั้งสภา เช่น สภาหมวดอายุ หรือการบุนสภาพ ผู้แทนราษฎร หรือสภาพผู้แทนราษฎรยังไม่มีสมาชิกเลย และกฎหมายกำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป วัตถุประสงค์สำคัญของการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัดสินใจในการเลือกบุคคลหรือ พรรคราษฎร เมื่อเข้ามาทำหน้าที่นิติบัญญัติ การควบคุมรัฐบาล และผลการเลือกตั้งทั่วไปของ สมาชิกสภาพแทนราษฎร จะมีความสำคัญในการจัดตั้งรัฐบาล นอกจากนี้การเลือกตั้งทั่วไปยังเป็น

^{๗๐} เมฆา ศุคบรรหัต, ประชาธิปไตยและหน้าที่ของผู้แทนราษฎร, (กรุงเทพมหานคร : เจริญ การพิมพ์, ๒๕๑๓), หน้า ๔๕ – ๕๑.

กลไกทางการเมืองที่เป็นการสร้างความชอบธรรมและการยอมรับจากนานาประเทศ การเลือกตั้งทั่วไปจึงมีผลต่อการสร้างการยอมรับและความเชื่อถือในระดับสากล

(๑) การเลือกตั้งเพิ่มเติม คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของหลายจังหวัด (แต่ไม่ทุกจังหวัด) พร้อมกัน เพิ่มเติมจากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่เดิมตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ขณะจัดให้มีการเลือกตั้งเพิ่มเติมนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยังมีสมาชิกอยู่และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ เพียงแต่ให้สมาชิกของบางจังหวัดมีจำนวนเพิ่มเติมเท่านั้น

(๒) การเลือกตั้งซ่อน คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัด หรือเขตเลือกตั้งใดเขตเลือกตั้งหนึ่งที่ว่างลง กล่าวคือ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง หรือเขตเลือกตั้งใดว่าง จะเป็นพระดีงแก่กรรมการลاآออก หรือเหตุอื่นใดก็ตาม จะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัด หรือเขตเลือกตั้งนั้นมาแทนจำนวนที่ว่างให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด

(๓) การเลือกตั้งชั่วคราว คือการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นในเขตเลือกตั้งหรือพื้นที่เดินอันเป็นผลจาก เลือกตั้งโดยมิชอบ จากคำพิพากษาตัดสินของศาล หรือจากสถาบันการเมืองที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลจัดการการเลือกตั้ง และมีอำนาจในการตัดสินใจสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น วัตถุประสงค์สำคัญของการเลือกตั้งชั่วคราว ให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ดุลยธรรม มีความเสมอภาค และประจักษากการใช้อำนาจหรืออิทธิพลในการชักจูงให้ประชาชนเลือก การเลือกตั้งชั่วคราวมีความสำคัญในการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้น ในการเลือกตั้งให้เป็นไปตามหลักการของการเลือกตั้งที่ได้กำหนดไว้

การเลือกตั้งของประเทศไทยที่ผ่านมีทั้งแบบรวมเขต แบบแบ่งเขต แบบผสมรวมเขตกับแบ่งเขต และแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งแต่ละแบบมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

(๑) แบบรวมเขต หมายถึง การเลือกตั้งที่กำหนดรวมพื้นที่ของแต่ละจังหวัดเป็นเขตการเลือกตั้งเดียว จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คุณก็ตาม

(๒) แบบแบ่งเขต หมายถึง การเลือกตั้งที่แบ่งพื้นที่ออกเป็นเขต ๆ ตามจำนวนประชากร และในแต่ละเขตให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เพียง ๑ คน

(๓) แบบผสม หมายถึง การเลือกตั้งที่มีการแบ่งเขต แต่เป็นเขตขนาดใหญ่ ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกิน ๓ คน

๔) แบบบัญชีรายรื่น หมายถึง การเลือกตั้งที่ให้พรรคการเมืองแต่ละพรรคทำบัญชีรายรื่นพรรคละ ๑ บัญชี ไม่เกินบัญชีละ ๑๐๐ คน (พรรคการเมืองอาจส่งスマชิกแบบบัญชีรายรื่นไม่ครบจำนวน ๑๐๐ คน ก็ได้) ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกบัญชีรายรื่นใดบัญชีรายรื่นที่หนึ่งแต่เพียงบัญชีเดียว และให้ถือเขตประเภทเป็นเขตเลือกตั้งหนึ่ง และในการนับคะแนนเพื่อจัดสรรว่าพรรคการเมืองใดมีสมาชิกที่จะได้รับเลือกตั้งจำนวนเท่าใดนั้น ใช้วิธีคำนวณสัดส่วนคะแนนที่บัญชีรายรื่นของพรรคการเมืองที่ได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้

๒.๓.๕ วิธีการออกเสียงเลือกตั้ง

เมรา สุดบรรทัด ได้กล่าวถึงวิธีการออกเสียงเลือกตั้ง ว่าแต่ละประเทศที่จัดให้มีการเลือกตั้ง มักจะกำหนดด้วยวิธีการเลือกตั้งแตกต่างกันออกไป เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับอุดมการณ์นโยบาย และรูปแบบของการปกครองในประเทศตน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ วิธี คือ

๑) การออกเสียงเลือกตั้งโดยตรง (Direct vote) คือการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ลงคะแนนเลือกผู้แทนของตนโดยตรง ไม่ต้องเลือกผู้ใดให้ไปทำหน้าที่เลือกตั้งแทนตนอีก ผู้มีสิทธิออกเสียง จะไปลงคะแนนเสียงตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่กำหนดไว้ ผู้สมควรรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนเสียงสูงสุด คือผู้ชนะ

การเลือกตั้งแบบนี้ถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด และถูกต้องตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยมากที่สุด เพราะประชาชนสามารถเลือกผู้แทนได้ด้วยตนเอง ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะบิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเจตนาของประชาชนได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ

๒) การออกเสียงเลือกตั้งโดยอ้อม (Indirect vote) คือการเลือกตั้งที่จะต้องผ่านระบบตัวกลาง ซึ่งอาจจะมีชื่อเดียวกันหรือคล้าย ๆ ชื่อนี้ได้ หมายความว่า ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะทำการคัดเลือกบุคคลหรือสถาบันชั้นหนึ่งก่อน แล้วบุคคลหรือสถาบันดังกล่าวจะไปทำหน้าที่เลือกผู้แทนประชาชนอีกชั้นหนึ่ง

การเลือกตั้งด้วยวิธีนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน เพราะบุคคลหรือสถาบันที่ประชาชนเลือกให้ไปทำหน้าที่แทนเขามาแล้วนั้น อาจจะไปเลือกผู้สมควรคนอื่นที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนก็ได้ จึงทำให้เจตนาของประชาชนถูกบิดเบือนไป ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงมักพยายามที่จะใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรง แต่ก็อาจจะถูกจำกัดด้วยปัญหางานประจำการ เช่น การมีจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากเกินไป ปัญหาการศึกษาของประชาชน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ วิธีการเลือกตั้งโดยทางอ้อมจึงยังคงมีใช้อยู่ทั่ว ๆ ไป

๓) การเลือกตั้งตามเสียงข้างมาก (Majority) หมายความถึง การเลือกตั้งโดยกำหนดเขตเลือกตั้งไว้เป็นการแน่นอนตามตัว ซึ่งอาจจะเป็นการรวมเขตจังหวัด หรือแบ่งเขตจังหวัดก็ได้ โดยประชาชนที่อยู่ในแต่ละเขตเลือกตั้งจะไปใช้สิทธิเลือกผู้สมควรรับเลือกตั้งตามจำนวนที่กำหนด ผู้ที่

ได้คะแนนสูงสุด คือผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับชัยชนะ การเลือกตั้งตามเสียงข้างมากนี้ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ วิธีอีก คือ

(๑) วิธีการเลือกตั้งตามเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาด (Absolute majority) ซึ่งวิธีนี้ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งจะต้องได้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิ์ออกเสียง เลือกตั้ง นั่นก็คือ จะต้องได้คะแนนเสียงเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มาใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง นั่นเอง เช่น ผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ๑,๐๐๐ คน เพื่อเลือกผู้สมัครจำนวน ๔ คน ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้สมัครหมายเลข ๑ ได้ ๔๐๐ คะแนน ผู้สมัครหมายเลข ๒ ได้ ๓๐๐ คะแนน ผู้สมัครหมายเลข ๓ และหมายเลข ๔ ได้คนละ ๑๕๐ คะแนน ตามลำดับ กรณีเช่นนี้ ยังไม่ถือว่าผู้สมัครหมายเลข ๑ ซึ่งเป็นผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ชนะ เนื่องจากมีคะแนนรวมกันแล้วยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง โดยนับนี้ผู้ได้รับการเลือกตั้งจะต้องได้คะแนนเสียง ตั้งแต่ ๕๐๑ คะแนนเสียงขึ้นไป ดังนั้น จึงต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่อีกครั้ง โดยเอาผู้ได้รับคะแนนสูงสุดอันดับ ๑ และ ๒ มาแข่งขันกันใหม่ หากผลการเลือกตั้งครั้งใหม่นี้ปรากฏว่าผู้สมัครหมายเลข ๒ ได้คะแนน ๔๕๐ คะแนน และผู้สมัครหมายเลข ๑ ได้คะแนน ๔๕๐ คะแนน จากจำนวนผู้มาใช้สิทธิ์ ๑,๐๐๐ คนเท่าเดิม ก็ถือว่าผู้สมัครหมายเลข ๒ เป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะเด็ดขาด

(๒) วิธีการเลือกตั้งตามเสียงข้างมากสูงสุด (Relative majority) วิธีนี้จะแตกต่างจากวิธีดังกล่าวข้างต้น เพราะจะถือว่าผู้สมัครคนใดที่ได้รับคะแนนสูงสุดมากกว่าผู้อื่น แม้จะไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มาใช้สิทธิ์ทั้งหมด ก็คือผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง จากตัวอย่างข้างต้น จะถือว่า ผู้สมัครหมายเลข ๑ คือผู้ชนะเมื่อจะได้คะแนนรวมกันแล้วน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิ์ และน้อยกว่าคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ๓ คนที่เหลือรวมกันก็ตาม ก็ไม่ถือว่าผู้สมัครหมายเลข ๑ เป็นผู้แทนของคนส่วนน้อยที่มาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

(๓) การเลือกตั้งด้วยวิธีการมีผู้แทนตามสัดส่วน (Proportional representation) เป็นการเลือกตั้งที่กำหนดให้มีผู้แทนตามสัดส่วนของคะแนนเสียงทั้งหมด ซึ่งแนวความคิดนี้มาจากการคิดที่ว่า การเลือกตั้งที่ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ตัดสินนั้นทำให้เสียงข้างน้อยหมดความหมายไป ฉะนั้น เพื่อความยุติธรรมจึงควรที่จะเปิดโอกาสให้ผู้สมัครที่ได้รับเสียงข้างน้อยได้รับการเลือกตั้งด้วย โดยวิธีการเลือกตั้งตามส่วนนี้กำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งแตกต่างกับการเลือกตั้งตามเสียงข้างมาก คือการเลือกตั้งตามเสียงข้างมากนั้น สามารถดำเนินการเลือกตั้งได้โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนต้องสังกัดพรรคระหว่างนอกจากนี้ในการเลือกตั้งตามสัดส่วนแต่ละครั้งจะต้องมีพรรคระหว่างน้อยสองพรรคร่วมกัน โดยพรรคระหว่างแต่ละพรรคระหว่างจะเสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในรูปของบัญชีรายชื่อให้ประชาชนออกเสียงเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงได้คนละ ๑ เสียง

โดยจะลงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในบัญชีรายชื่อ โดยเฉพาะเจาะจง หรือลงให้แก่บัญชีรายชื่อของ พรรคการเมืองพิเศษใดพิเศษหนึ่ง แล้วแต่วิธีการเลือกตั้งจะกำหนดไว้อย่างไร ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจน ขึ้นจากตัวอย่างนี้ สมมติว่าในเขตเลือกตั้งหนึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ ๑๐ คน มีผู้มาติดต่อ ลงทะเบียนเสียง ๑,๐๐๐ คน มีพรรคร่วมเมืองส่งรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง ๑ พรรคร่วม และ พรรคร่วมอิสระชื่อผู้สมัคร ๑ คน เรียงลำดับจากหมายเลข ๑ ถึง ๑๐ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่าพรรคร่วม ได้ ๑๐๐ คะแนน พรรคร่วมฯ ได้ ๕๐๐ คะแนน และพรรคร่วมฯ ได้ ๔๐๐ คะแนน ดังนี้ พรรคร่วมฯ ก็จะ ได้รับเลือก ๑ คน (คือผู้สมัครหมายเลข ๑) ส่วนพรรคร่วมฯ ได้รับเลือก ๕ คน (ผู้สมัครหมายเลข ๑ ถึง ๕) และพรรคร่วมฯ ก็จะได้รับเลือก ๔ คน (หมายเลข ๑ ถึง ๔) ทั้งนี้ โดยคิดจากสัดส่วนของคะแนนที่ แต่ละพรรคร่วมฯ ได้รับ วิธีการเลือกตั้งที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นวิธีการหักก็ได้เสนออย่างกว้าง ๆ เพียง เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าวิธีการเลือกตั้งที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปนี้มีวิธี แต่ละวิธีมีลักษณะเช่นไร ส่วน ในรายละเอียดปลีกย่อยย่อมแตกต่างกันออกไปใน และประเภทตามความเหมาะสม^{๗๗}

๒.๔ วุฒิสภาพและสมาชิกวุฒิสภา

๒.๔.๑ ประวัติและความเป็นมาสมาชิกวุฒิสภา

เมื่อเริ่มแรกภัยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองรูปแบบและโครงสร้างรัฐสภาพของไทย นั้น ใช้ระบบสภาพเดียวซึ่งสภาพผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประภากมาเป็นเวลา ๑๕ ปี ในปี ๒๔๘๕ รูปแบบของรัฐสภาพมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ประเทศไทยเริ่มใช้ระบบ ๒ สภาเป็นครั้งแรก โดยมีสภาพผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และพุฒสภาพ (เปลี่ยนเป็น “วุฒิสภา” ภายหลังเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๕๐ ประกาศใช้) ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งโดยสภาพผู้แทนราษฎร

ความจำเป็นที่ต้องมีพุฒสภาพตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ บัญญัติไว้ ก็เพื่อทำหน้าที่สภาพบททวนรับผิดชอบในการให้การรับรองการตรากฎหมายและ ปฏิบัติอื่นที่ส่งมาจากสภาพผู้แทนราษฎร นอกเหนือจากหน้าที่ทบทวนแล้ว พุฒสภาพอาจช่วยเหลือ การออกกฎหมายให้ชัดลง เพื่อให้แน่ใจว่าร่างกฎหมายของสภาพผู้แทนราษฎร ได้รับการพิจารณาอย่าง ถูกต้องเพื่อประโยชน์ของประเทศ และประชาชน

พุฒสภาพภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ประกอบด้วย สมาชิก ๘๐ คน มาจากการเลือกตั้งโดยอ้อมโดย “สภาพเลือกพุฒสภาพ” เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม

^{๗๗} เมรา สุคบรรทัด, ประชานิปิตต์และหน้าที่ของผู้แทนราษฎร, จั่งแล้ว, หน้า ๕๒ – ๕๘.

พุทธศักราช ๒๔๘๕ สภาเลือกพุฒสภาระบบที่ด้วยสามาชิกจากสภาน้ำเงินรายภูรจำนวน ๑๗๙ คน ที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงมาจากประชาชนอีกทีหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ รัฐสภาชุดนี้สืบสุดลงโดยการยึดอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐ โดย “คณะทหารของชาติ” ภายใต้การนำของ พลโท พิน ชุมหัววัน และรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๔ ของประเทศไทย คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ได้รับการประกาศใช้ต่อมา โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๘๐ นี้ กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย ๒ สภาก คือวุฒิสภา (เปลี่ยนจาก “พุฒสภาระบบที่ด้วยสามาชิก”) และสภาน้ำเงินรายภูรที่สามาชิกมาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนด้วยระบบรวมเขตจังหวัดถือจำนวนประชากร ๒๐๐,๐๐๐ คนต่อ ผู้แทน ๑ คน ในช่วงรัฐสภาชุดนี้ ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นผลให้มีการตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่ร่าง รัฐธรรมนูญฉบับถาวร (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒) อนั่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ กำหนดให้สามาชิกวุฒิสภา และสามาชิกสภาน้ำเงินรายภูร อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ

ภายหลังการยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดย “คณะบริหาร ประเทศชั่วคราว” ภายใต้การนำของขอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐสภาได้กลับมาเป็นสภาระบบที่ด้วย คือสภาน้ำเงินรายภูร ประกอบด้วยสามาชิก ๒ ประเภท แต่ละประเภทมีจำนวน ๑๒๑ คน เนื่องจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ไม่สามารถใช้ได้กับสถานการณ์ขณะนี้ จึงได้ทำการแก้ไขและประกาศรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖ รัฐธรรมนูญที่ประกาศใหม่นี้ กำหนดให้รัฐสภาเป็นสภาระบบที่ด้วย คือ สภาน้ำเงินรายภูร ประกอบด้วยสามาชิก ๒ ประเภท คือ สามาชิก ประเภทที่ ๑ จำนวน ๑๖๐ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ในระบบรวมเขตจังหวัด ถือจำนวนประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนรายภูร ๑ คน และ สามาชิกประเภทที่ ๒ จำนวน ๑๒๑ คน ซึ่งอยู่ในตำแหน่งต่อจากรัฐสภาชุดก่อน สภาน้ำเงินรายภูร ชุดนี้สืบสุดโดยการยึดอำนาจการปกครองประเทศของคณะทหารภายใต้การนำของขอมพลสุยดี ธนารักษ์ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

ภายหลังการยึดอำนาจการปกครองประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕) ยังคงใช้บังคับต่อไป และรัฐสภาซึ่งมีสภาระบบที่ด้วย คือสภาน้ำเงินรายภูร ประกอบด้วยสามาชิก ๒ ประเภท คือ สามาชิกประเภทที่ ๑ มีจำนวน ๑๖๖ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง สามาชิกประเภทที่ ๒ มีจำนวน ๑๒๑ คน มาจากการแต่งตั้งสภาน้ำเงิน

รายภูรชุดนี้สื้นสุดลงโดยการยึดอีนาจากการปักครองประเทศไทยของคณะทหารช่องเรียกตนเองว่าคณะปฏิบัติภาระให้การนำของจอมพลสุนทรดี มนตรีชัย เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๑ และมีการประกาศใช้ธรรมนูญการปักครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๐๒ แทนฉบับเดิม ธรรมนูญการปักครองแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๐๒ กำหนดให้รัฐสภาเมืองเดียว คือ สถาบันรัฐธรรมนูญ มีจำนวนสมาชิก ๒๔๐ คน มาจากการแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๐๒ สถาบันรัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่ถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๑ สื้นสุดลงโดยการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๐๑ ระบบสองสภาได้รับการนำกลับมาใช้อีกครั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๐๑ วุฒิสภาเมืองสมาชิกจำนวน ๑๖๔ คน มาจากการแต่งตั้ง โดยพระมหาภัตตริย์ เป็นจำนวน ๗ ใน ๔ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีจำนวน ๒๑๕ คน รัฐสภาชุดนี้สื้นสุดลงโดยการยึดอีนาจากการปักครองประเทศไทยของคณะปฏิบัติภาระให้การนำของ จอมพล ถนน กิตติชัย เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ เป็นผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ วุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรีสื้นสุดลง

ธรรมนูญการปักครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ประกาศใช้ในเวลาต่อมา กำหนดให้มีสภาพเดียว คือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีจำนวนสมาชิก ๒๕๕ คน มาจากการแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หลังจากเหตุการณ์วันมหावิปโยค ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลาออกจากตำแหน่ง ๒๘๘ คน ในวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ จึงได้มีพระราชบัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐสภาชุดต่อมาเริ่มปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันรัฐธรรมนูญ มี สมาชิกจำนวน ๒๕๕ คน มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกแห่งชาติซึ่งมีจำนวน ๒,๓๑ คน ตามพระบรมราชโองการตั้งสมาชิกแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ โดยให้สมาชิกสมาชิกแห่งชาติ เลือกตั้งกันเอง เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ และพระมหาภัตตริย์ทรงแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามนิติของสมาชิกแห่งชาตินั้น เพื่อทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ สภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ปฏิบัติหน้าที่จนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ สื้นสุดลงโดยการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗

ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ กำหนดให้รัฐสภาเมือง ๒ สภาประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร โดยสมาชิกวุฒิสภามีจำนวน ๑๐๐ คน มาจากการแต่งตั้ง ส่วนสมาชิกสภาราษฎร มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๔๐ มาจากการเลือกตั้ง เมื่อมีการยึดอีนาจากการปักครองของคณะปฏิรูปการปักครองแห่งคืนภาระให้การนำของ พลเรือเอก สงค์ ชลออยู่ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ สภานิติบัญญัติซึ่งสื้นสุดลง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ กำหนดให้รัฐสภามีสภาระบุคคล คือสภาระบุคคลการปกครองแผ่นดิน มีสมาชิกจำนวน ๑๔๐ คน มาจากการแต่งตั้ง เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ สภานี้ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕-๒๕๒๐ สืบสุดลงโดยการยึดอำนาจการปกครองประเทศไทยของคณะปฏิวัติภายในได้การนำของพลเรือเอกสองด้วยตัวเอง

ผลจากการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ นั้น ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ จึงได้รับการประกาศใช้ ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นี้ กำหนดให้รัฐสภามีสภาระบุคคล คือ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีสมาชิกจำนวน ๑๖๐ คน มาจากการแต่งตั้ง สภาระบุคคลนี้สืบสุดลง โดยการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ กำหนดให้รัฐสภามีส่องสภาก คือ วุฒิสภาและสภาระบุคคล แทนราษฎร จำนวนสมาชิกวุฒิสภาก่อตั้งไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกสภาระบุคคล ผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้ง โดยถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ในสัดส่วนผู้แทน ๑ คน ต่อประชาชน ๑๕๐,๐๐๐ คน หลังจากที่ได้รับการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาเป็นเวลา ๑๓ ปี รัฐสภาภายใต้รัฐธรรมนูญดังกล่าวสืบสุดลงเมื่อมีการยึดอำนาจการปกครองประเทศไทยของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติโดยการนำของพลเอก สุนทร คงสมพงษ์ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๕

ภายใต้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๕ รัฐสภามีสภาระบุคคล คือ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีสมาชิก ๒๕๒ คน มาจากการแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๕ สภาระบุคคลนี้มีหน้าที่ ๒ ประการคือ (๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ (๒) จัดทำรัฐธรรมนูญ เมื่อร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้รับการอนุมัติโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้รับการประกาศใช้เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงสืบสุดลงโดยการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕

รัฐสภาภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ มีส่องสภาก ประกอบด้วยวุฒิสภาก และสภาระบุคคล วุฒิสภามีสมาชิกจำนวน ๒๑๐ คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรืออาชีพต่าง ๆ โดยพระมหากรยัตติธรรมแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ สภาระบุคคล แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๖๐ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ในการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ โดยถือเขต

จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แต่ละเขตเลือกตั้งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกิน ๓ คนและไม่น้อยกว่า ๒ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ สืบสุคลงเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๕ โดยการยุบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง “พฤษภาทมิฬ” ขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการจัดตั้งขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ และปฏิบัติหน้าที่จนถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖ สืบสุคลงโดยการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๖ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๘

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ กำหนดให้รัฐสภาเมื่อสองสภา ประกอบด้วยวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนสมาชิกวุฒิสภามี ๒๖๐ คน โดยจำนวนไม่เกิน ๒ ใน ๑ ของจำนวนสมาชิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภานี้ได้รับการแต่งตั้งเริ่มปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ ถึง ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อสามัญ ๓๕๑ คน คำนวณตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละจังหวัด โดยถือเอาประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ตามมาด้วยการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕ สมาชิกผู้แทนราษฎรจำนวน ๓๕๓ คนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ สืบสุคลงโดยการยุบสมาชิกเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีสองสภา ประกอบด้วยวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒๐๐ คน มาจากการเลือกตั้งในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕ เมษายน ๔ มิถุนายน ๒๕ มิถุนายน ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓ และ ๒๓ เมษายน ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๕๐๐ คน โดย ๑๐๐ คน มาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ และอีก ๔๐๐ คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕ มกราคม ๙ กุมภาพันธ์ ๓๐ มิถุนายน และ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ”^{๔๔}

ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดให้มีสองสภาประกอบด้วยวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๐๐ คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ๔๐๐ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการ

^{๔๔} “สมาชิกวุฒิสภา, “จุดเริ่มต้นและพัฒนาการวุฒิสภา” ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐,

<http://www.senate.go.th/senator_new/03_history_senate/main_history.htm>

เลือกตั้งแบบสังค์ส่วนจำนวน ๕๐ คน รวมเป็น ๔๙๐ คน โดยจัดให้มีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ส่วนสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๕ คน มาจากการเลือกตั้ง ในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน รวมเป็น ๑๖ คนและมาจากสรรหาเพื่อกันจำนวน ๑๔ คน รวมเป็น ๔๕๐ คน”^{๗๕}

สรุปได้ว่า ดังเดิมประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากราชบุรุษสู่ราชาธิราช หมายความเป็นการปักครองระบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นพระประมุข ของชาติ เมื่อพุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมา รูปแบบของรัฐสภาไทยมีทั้งแบบสภาเดียวและสภาคู่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของบ้านเมืองในขณะนั้น จนกระทั่งมาถึงฉบับที่ ๑๕ ในปัจจุบัน ยังคงเป็นแบบสภาคู่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐^{๗๖}

หมวด ๖ รัฐสภา (มาตรา ๘๘ – ๑๒๒) ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา (มาตรา ๑๐๑ – ๑๒๑)

๒.๔.๒ หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา

(๑) ด้านนิติบัญญัติ อันได้แก่

๑.๑) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

๑.๒) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติตามประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย

๑.๓) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แสดงค่อรัฐสภา ว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบ กรณีที่สภากู้แทนรายภูมิไม่เห็นชอบโดยมีคะแนนเสียงไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

๑.๔) การพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด

๑.๕) การพิจารณาให้ความเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

^{๗๕} สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับลงประกาศนัด, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐), หน้า ๔๒ – ๕๕.

^{๗๖} เกียงขวัญ อดีตนายกฯ, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญรวม ๓ ฉบับ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักกฎหมายนิติรัฐ, ๒๕๕๐), หน้า ๕๖.

(๒) การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

๒.๑) โดยตั้งกระทุกamarัฐมนตรี หรือเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแต่งข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาโดยไม่มีการลงมติ ฯลฯ

๒.๒) การเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภา

๒.๓) การตั้งคณะกรรมการธิการ

๓) พิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง ดังนี้

๓.๑) ประธานกรรมการและกรรมการเลือกตั้ง

๓.๒) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

๓.๓) ประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๔) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๓.๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตุลาการศาลฎि�ารัฐ

๓.๖) ประธานศาลปกครองสูงสุด และตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๓.๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

๓.๘) ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๓.๙) ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

(๔) วุฒิสภาเมืองน้ำที่พิจารณาและมีมติให้ถอดถอน

๔.๑) นายกรัฐมนตรี

๔.๒) รัฐมนตรี

๔.๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๔.๔) สมาชิกวุฒิสภา

๔.๕) ประธานศาลฎีกา

๔.๖) ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

๔.๗) ประธานศาลปกครองสูงสุด

๔.๘) อัยการสูงสุด

๔.๙) ผู้พิพากษาหรือคุณ学家

๔.๑๐) พนักงานอัยการ

๔.๑๑) หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า

๕) การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดิน

๕.๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

๕.๒) รับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ

๕.๓) ให้ความเห็นชอบในการประกาศสังคม

๕.๔) ให้ความเห็นชอบในหนังสือสัญญาสำคัญ

๖) บทบาทและอำนาจหน้าที่อื่น

๖.๑) ทำหน้าที่รัฐสภาเพื่อการให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรเลือกนายกรัฐมนตรี

๖.๒) ทำหน้าที่รัฐสภาเพื่อให้ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ในระหว่างสภาผู้แทนราษฎรเลือกนายกรัฐมนตรี

๖.๓) ทำหน้าที่รัฐสภาเพื่อรับทราบการแก้ไขกฎหมายเดียรบากในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรเลือกนายกรัฐมนตรี

๖.๔) ทำหน้าที่รัฐสภาเพื่อรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรเลือกนายกรัฐมนตรี

๖.๕) ทำหน้าที่รัฐสภาเพื่อรับทราบการแต่งตั้งโดยนายของคณะรัฐมนตรี

๖.๖) ให้ความเห็นชอบร่วมกันกับสภาผู้แทนราษฎรในการบีดสนับประชุมสามัญ ก่อนครบกำหนด ๑๒๐ วัน

๖.๗) ขอเปิดประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสามัญวิสามัญ

๖.๘) ตราเข็มบังคับการประชุมของวุฒิสภา และรัฐสภา

๖.๙) ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการบันทึกการอภิปรายลงคะแนนของสมาชิกแต่ละคน และเปิดเผยบันทึกดังกล่าว

๖.๑๐) มีมติให้รัฐสภาพิจารณาว่าด้วยอื่น ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ

๒.๔.๓ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

๑) สัญชาติไทยโดยการเกิด

๒) อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีนับวันในวันเลือกตั้ง

๓) การศึกษาไม่ต่ำกว่าป्रอุปถัติหรือเทียบเท่า

๔) มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ด้วยคือ

(ก) มีเชื้อสายในประเทศไทยเป็นบ้านในจังหวัดที่สมัครเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑ ปีนับถึงวัน

สมัคร หรือ

(ข) เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปี การศึกษา หรือ

(ก) เคยรับราชการ หรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(ง) เป็นบุคคลที่เกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

(จ) ไม่เป็นสมาชิกหรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง

(ฉ) เคยเป็นส.ส.จังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งและพ้นจากการเป็นส.ส.มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปีนับถึงวันสมัคร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

คุณสมบัติต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา มีดังนี้

๑) เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

๒) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาแล้วปั้งไม่เกิน ๑ ปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

๓) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภารตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในอายุของวุฒิสภา คราวก่อนการรับสมัครรับเลือกตั้ง

๔) ติดยาเสพติดให้โทษ

๕) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งพนักคดี

๖) วิกฤติหรืออิตพันเพื่อนไม่สมประกอบ

๗) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

๘) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และคุณขัง

๑๐) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป โดยพ้นโทษมาแล้วไม่ถึง ๕ ปี ในวันเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นความผิดโดยประมาท

๑๑) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ เพื่อทางธุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในราชการ

๑๒) เคยต้องคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร้ำรwy ผิดปกติ

๑๓) เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ นอกจากข้าราชการการเมือง

๑๔) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๑๕) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

(๖) เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง

(๗) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อจะไปเยือนบัญชี
ทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือ

(๘) เคยถูกวิสามัคคีมีค่าเสียหายจากการดำเนินการเมืองและยังไม่พ้น
กำหนด ๕ ปีนับแต่วันมีมติจนถึงวันเลือกตั้ง

(๙) เป็นผู้เสียสิทธิทางการเมือง

๒.๔.๔ หลักเกณฑ์การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

(๑) การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา

มีที่มา ๒ แบบคือ มาจากการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา จำนวน ๗๕ คน
และมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จำนวน ๑๖ คน หรือจังหวัดละ ๑ คน

(๒) จำนวนผู้แทน

ประเทศไทยมี ส.ว. ได้จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน ดำรงตำแหน่งได้คราวละ ๖ ปีโดย
ห้ามดำรงตำแหน่งติดต่อกัน ๒ คราว

(๓) การสมัครรับเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) จะประกาศวันเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในราช
กิจจานุเบกษา และกำหนดวันรับสมัครไม่น้อยกว่า ๕ วันนับจากวันที่พระราชบัญญัติให้มีการ
เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใช้บังคับ

(๔) การคำนวณประชากร ต่อผู้แทน ๑ คน

จำนวนประชากรทั้งประเทศ ปีล่าสุด (๒๕๕๑) / ๑๕๐

(๕) การคำนวณจำนวนผู้แทน ในแต่เขตเลือกตั้ง

จำนวนประชากรของจังหวัดนั้น ปีล่าสุด (๒๕๕๑) ๑๕๐ / จำนวนประชากรทั้ง
ประเทศ ปีล่าสุด

(๖) เกณฑ์การกำหนด จำนวนเขตเลือกตั้ง

เท่ากับจำนวน ส.ว. ทั่วประเทศ

(๗) จำนวนเขตเลือกตั้ง

๑๕๐ เขตทั่วประเทศ

(๘) งบประมาณในการเลือกตั้ง

กำหนดโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)^{๗๖}

๒.๔.๕ คุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

- (๑) มีสัญชาติไทย ถ้าแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี
- (๒) มีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง
- (๓) มีชื่อในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน นับถึงวันเลือกตั้ง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตพิรุณไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นกิษมุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๖) ไม่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๗) ไม่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำ

๒.๕.๑ ความหมายของผู้นำ

พระพุทธะพันธุ์ ได้รวมรวมความหมายของ “ผู้นำ” เพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

ผู้นำ (Leader) หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาหรือได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้าในการดำเนินงานต่าง ๆ

ผู้นำ หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นหรือได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้าผู้ตัดสินใจ (Decision Maker) เพราะมีความสามารถในการปักกรอง บังคับบัญชา และสามารถพาผู้ใต้บังคับบัญชาหรือหน่วยนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีได้

ผู้นำ คือ ผู้มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่นมากกว่าคนอื่น ๆ ในกลุ่ม หรือองค์กรซึ่งผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่

ผู้นำ คือ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มเพื่อให้เป็นหัวหน้า

ผู้นำ คือ คนเดียวในกลุ่มที่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ประสานงานกิจกรรมภายในกลุ่ม

ผู้นำ คือ ผู้ที่มีศิลปะที่สามารถมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น นำบุคคลเหล่านั้นไปโดยได้รับความไว้วางใจและเชื่อใจอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังได้รับความเคารพนับถือ ความร่วมมือและความมั่นใจ จากผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างจริงจัง^{๗๗}

^{๗๖} วิสูตร ธนาชัยวิวัฒน์, ๓ พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง, (กรุงเทพมหานคร : เอส. อาร์. พรินติ้ง เมมส์ โปรดักส์, ๒๕๕๐), หน้า ๑๑.

^{๗๗} พระพุทธะพันธุ์, ภาวะผู้นำและการรุ่งเรือง, (กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลจุฬาภรณ์ โปรดักท์, ๒๕๕๕), หน้า ๑.

สรุปได้ว่า ความหมายของผู้นำ มีองค์ประกอบด้วยกัน ๔ ประการ คือ ๑) ผู้นำ ได้แก่ผู้มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในองค์กร ๒) กระบวนการสื่อความหมาย ได้แก่ ศิลปะหรือความสามารถหรือการใช้อิทธิพล ๓) ผู้อื่นหรือผู้ได้แบ่งกันบัญชา ได้แก่ผู้ร่วมแรงร่วมใจหรือเด็มใจ และ ๔) การปฏิบัติหรือการทำภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่สิ่งที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๒.๕.๒ ลักษณะของผู้นำที่ดี

คุณลักษณะของผู้นำเป็นเอกลักษณ์พิเศษบางอย่างที่ทำให้ผู้นำประสบความสำเร็จในการบริหารงาน แต่มีข้อแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของงานที่รับผิดชอบ เช่น ผู้นำทางการศึกษายอมแตกต่างจากผู้นำทางทหาร เป็นต้น

พระธรรมปัญญา ได้กล่าวถึง “คุณสมบัติของผู้นำที่ดี” มีอยู่ ๒ ด้านคือ

๑. คุณสมบัติภายในตัวของผู้นำ ได้แก่

- ๑.๑) รู้หลักของสปป.บุรีธรรม มีการรู้หลักการเหตุผล เป็นต้น
- ๑.๒) มีสติปัญญา ไม่ประมาท
- ๑.๓) ดื่นด้วยทั้งตัว ทั้งต่อเหตุการณ์
- ๑.๔) มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล
- ๑.๕) เป็นคนเข้มแข็ง

๒. คุณสมบัติภายนอก ใน การที่ประสานกันและงานเข้าด้วยกัน ได้แก่

- ๒.๑) มีความรู้ ความสามารถ
- ๒.๒) มีพรหมวิหารธรรม
- ๒.๓) หวังประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม
- ๒.๔) น่ารัก น่าเคารพ
- ๒.๕) เป็นธรรมาริปไตย
- ๒.๖) ฉลาดในการพูด
- ๒.๗) ไม่มีอดีต (ไม่คำเอียง)^{๗๖}

อรุณ รักธรรม ได้กล่าวถึง “คุณลักษณะผู้นำที่ดี” ควรประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

๑) ความรู้ (Knowledge) การเป็นผู้นำ ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่สุด เพราะเป็นเครื่องมือช่วยรักษาสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องรอบรู้ ยิ่งรอบรู้มาก ฐานแห่งความเป็นผู้นำยิ่งมั่นคงยิ่งขึ้น

^{๗๖} พระธรรมปัญญา (ป.อ. ปัญโต), ภาวะผู้นำ, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ การพิมพ์, ๒๕๔๖), หน้า ๑๐.

(๒) ความริเริ่ม (Initiative) ความริเริ่ม คือความต้องการที่จะปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่ต้องมีคำสั่ง และแสดงข้อคิดเห็นที่จะแก้ไขสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดี

(๓) ความกล้าหาญ (Courage) ความกล้าหาญ คือลักษณะอาการที่ไม่กลัวต่ออันตราย ความยากลำบาก หรือความเจ็บปวด เป็นต้น

(๔) ความเด็ดขาด (Decisiveness) ความเด็ดขาด คือความสามารถที่จะตัดสินใจได้ทันที เมื่อตกลงคำสั่งใด ๆ แล้วจะสั่งได้อย่างเด็ดขาด ถ้า และกะทัดรัด

(๕) ความยุติธรรม (Justice) ความยุติธรรม คือการปฏิบัติให้ถูกต้องตามความยุติธรรม และศีลธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เออนเอียงในการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ หรือเป็นโทษต่อผู้ใดผู้หนึ่งในการกระทำการใดๆ ก็ตาม

(๖) ความอดทน (Endurance) คือความสามารถของร่างกายและความคิดจิตใจที่จะทนต่อการปฏิบัติภาระหรือหน้าที่อย่างสมเหตุสมผลให้ต่อเนื่อง และสำเร็จได้

(๗) ความกระตือรือร้น (Enthusiasm) คือการมีใจด้วยที่ดี และมีความเอาใจใส่ต่อหน้าที่หรือกิจการที่จะต้องปฏิบัติอยู่เสมอ

(๘) ความไม่เห็นแก่ตัว (Unselfishness) คือขาดเสียชื่นความสุข หรือผลประโยชน์แห่งตน

(๙) ความเห็นอกเห็นใจ (Humanity) คือคุณสมบัติประจำตัวอันเป็นแบบอย่างของมนุษยชาติ ซึ่งต้องประกอบด้วยความเมตตา ปราณี ความกรุณา ความสงสาร และความเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น

(๑๐) ความจงรักภักดี (Loyalty) คือสภาพ หรือคุณสมบัติประจำตัวของการเป็นบุคคลที่เชื่อสัตย์ สุจริตต่อผู้อื่น ต่อหน้าที่ ต่อรัฐ การเป็นผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมี

(๑๑) การบังคับใจตนเอง (Self – Control) คือการบังคับจิตใจ เพื่อมิให้แสดงชั่งกิริยาต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมแก่ผู้อื่น การบังคับตนเองนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้บริหาร^{๑๐}

กิติ ตยัคคานนท์ ได้อธิบายไว้ว่า “ลักษณะของผู้นำที่ดี” ต้องมีลักษณะพื้นฐานที่จะสรุปได้ว่า

(๑) มีสุขภาพแข็งแรงดี

(๒) มีความรู้ดี

(๓) มีบุคลิกดี

(๔) มีความคิดริเริ่ม

(๕) มีการตัดสินใจกับการใช้คุณภูมิจิดี

^{๑๐} อรุณ รักษธรรม, การพัฒนาองค์การเพื่อการเปลี่ยนแปลง, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา พาณิช, ๒๕๒๒), หน้า ๒๐๐ – ๒๐๑.

- ៥) มีการตัดสินใจกับการใช้คุณภาพนิจดี
- ៦) มีความกล้าหาญ
- ៧) มีความแนบเนียน
- ៨) มีความอุดหนุน
- ៩) มีการสื่อความหมายที่ดี
- ១០) มีความเห็นอกเห็นใจ
- ១១) ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ และ ไม่ใช้อภิสิทธิ์ในทางที่ผิด
- ១២) มีความสงบเสงี่ยม
- ១៣) มีความจริงรักภักดีต่อหน่วยงาน
- ១៤) มีการสังคมดี^{๕๙}

สิทธิไซโค วรรณสันติถุล ได้กล่าวว่า การก้าวเข้ามาร่วมงานนี้คือการมีส่วนร่วมของบุคคลที่มีความสามารถอย่างน้อย ๕ ประการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติเหมาะสมพอติดกับจังหวะที่ดำเนินการ ผู้ที่เข้ามาร่วมงานนี้จะเป็นผู้นำในกลุ่มคนส่วนมากจะมีผู้นำเพียงคนเดียว เมื่อผู้นำกำลังจะจากกลุ่มไปหรือกลุ่มสูญเสียผู้นำไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่วิกฤต คนที่จะเข้ามาแทนมักจะเริ่มมีราชศักขิปัจจุบันหรือเปล่งรัศมีเด่นชั่วขณะ คำกล่าวที่ว่า “สถานการณ์สร้างผู้นำ” จะมีการกล่าวถึงคุณสมบัติที่โดดเด่นของผู้นำที่กำลังจะมาใหม่อย่างหนาแน่นมากขึ้น เพื่อให้คุณสามารถที่จะเข้ามาร่วมงานเป็นผู้นำคนต่อไป

(๒) มีความสามารถ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานเป็นพื้นฐานสำหรับการมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของคนอื่น คนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญย่อมจะให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้มากทำให้คนฟังเปลี่ยนใจ แต่พฤติกรรมได้จำกัดว่าคนธรรมชาติ

(๓) มีความแแห่งแ_AF ในนโยบายการปฏิบัติงาน ผู้นำต้องไม่ใช้คนที่ไม่อยู่กับร่องกับรอยหรือว่าอกแ_AF เปเลี่ยนแปลงไปมา การที่ผู้นำมีท่าทีที่มั่นคง ดำเนินนโยบาย และปฏิบัติตามนั้นอย่างแน่วแน่ ทำให้ลูกน้องเกิดความนิยม จนกว่าจะทำไปแล้วพบว่ามีความผิดพลาดอย่างรุนแรงในนโยบายนั้นจึงค่อยเปลี่ยนแปลง

(๔) มีผู้สนับสนุน การเข้ามาร่วมงานเป็นผู้นำได้นั้นต้องมีคนสำคัญในกลุ่มให้การสนับสนุนส่งเสริม คนเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นเสมือนผู้ปีดประดู่ให้ ผู้มีความสามารถและคุณสมบัติเหมาะสมได้โอกาสที่จะนำความสามารถมาใช้มากถ้วน

^{๕๙} กิติ ตยัคคานนท์, เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : ปลาว อักษร, ๒๕๔๓), หน้า ๒๒.

๕) ต้องแสดงตนและประชาสัมพันธ์ตัวเอง ผู้นำต้องพูดต่อการแสดงออกด้วยการทำงานให้ผู้อื่นเห็นเป็นการกระทำอุตสาหะให้ผู้อื่นเห็นความสามารถและศักยภาพที่ให้พวกเขารู้ว่า “นำไปต้องประชาสัมพันธ์ตนเองให้คนอื่นได้รับรู้ว่าตนเองมีความสามารถอย่างไร ทำอะไรได้มากแล้วบ้าง”^{๑๖}

วิสุทธิ์ พิชัยแท่น ได้กล่าวถึงคุณลักษณะผู้ปกครองที่พึงประสงค์สำหรับประเทศไทยที่ต้องการพัฒนาไว้ ๒ ประการคือ

๑) ผู้ปกครองต้องมีความชอบธรรม หมายถึง เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากประชาชนพลเมืองของประเทศไทย ซึ่งขึ้นอยู่กับความชัดเจนของอุดมการณ์ทางการเมือง หรือระเบียบวิธีการทางการเมืองของประเทศไทย และการสนับสนุนอย่างกว้างขวางของประชาชนต่อ อุดมการณ์หรือระเบียบวิธีดังกล่าว

๒) ผู้ปกครองต้องมีคุณภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้ปกครองที่มีคุณภาพแห่งจิตใจ หรือจริยธรรม คุณภาพในความสามารถ และคุณภาพในการใช้ทรัพยากรหั้งทรัพยากรที่เป็นวัตถุ และทรัพยากรณ์^{๑๗}

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้นำที่ดีทางการเมืองต้องมีความรู้ ความสามารถ มีพรหมวิหารธรรม หวังประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม น่ารัก น่าเคารพ เป็นธรรมชาติป้าดี คล่องในการพูด และไม่มีอดีต (ไม่ล้าเอียง) ซึ่งเป็นนักการเมืองในเชิงอุดมคติที่ประชาชนมีความต้องการมากที่สุด การเป็นผู้นำที่พึงหวังได้ เพราะเป็นลักษณะผู้นำที่ดีของประชาชน เป็นแบบอย่างในการเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดี ได้ นักการเมืองอุดมการณ์ มีความเป็นประชาธิปไตย มีมากน้อยเพียงใด ซึ่งขึ้นอยู่กับความชัดเจน ของอุดมการณ์ทางการเมืองหรือนโยบายของพรรครทางการเมืองของประเทศไทย และการสนับสนุน อย่างกว้างขวางของประชาชนต่ออุดมการณ์ ก็จะทำให้เป็นผู้มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี ที่มีความพึง ประสงค์มากเท่าใดก็จะทำให้เป็นผู้การเมืองที่มีความพึงประสงค์มากเท่านั้น

๒.๕.๓ บทบาทหน้าที่ของผู้นำ

ผู้นำในกลุ่มได้กลุ่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่นศึกษาเล่าเรียน กลุ่มกิจกรรม กลุ่มหน่วยงานหรือ องค์กร มีบทบาทหน้าที่หลายประการและเป็นไปในทำนองเดียวกัน เพื่อการดำเนินงานไปสู่เป้า หมาย อาจนำเสนอในรูปแผนภูมิได้ ดังนี้

^{๑๖} สิทธิโชค วรรณสันติภูล, จิตวิทยาสังคมทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : จีเอช บุ๊คเซ็น, ๒๕๔๖), หน้า ๒๘๓ – ๒๙๔.

^{๑๗} วิสุทธิ์ พิชัยแท่น, ผู้ปกครองที่พึงประสงค์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๓๓.

“แผนภูมิที่ ๒.๑ แสดงลักษณะงานตามบทบาทของผู้นำ”

“ชาญชัย อาจินสมาร์, ทักษะภาวะผู้นำ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มัลติอินฟอร์เมชั่น เทคโนโลยี, ๒๕๕๑), หน้า ๑๘๗.

จากแผนภูมิที่ ๒.๓ สรุปได้ว่าเป็นการกล่าวถึงบทบาทหน้าที่และลักษณะงานของผู้นำอย่าง กว้างและใช้ได้ทั่วไปในการทำงานทุกลักษณะงานตั้งแต่กลุ่มเล็ก ๆ ระดับกลุ่มทำงานทางวิชาการ ๒ – ๓ คน ซึ่งทุกงานหากผู้นำดูแลให้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับขั้นตอน และให้ทุกคนรู้ บทบาทหน้าที่เป็นอย่างดี รวมทั้งผู้นำก็ตระหนักและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองด้วย จะ ส่งผลต่อผลงานและการปฏิบัติงานของผู้ตามด้วยเช่นเดียวกัน ดังนี้ผลการวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้ เห็นว่า การมีผู้นำที่เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ (เก่งคิด) มีความสามารถในการปฏิบัติงาน (เก่งงาน) และมีความสามารถในการใช้คน (เก่งคน) ส่งผลถึงผู้ตามด้วย สำหรับผู้ตามที่มีความสามารถอยู่แล้ว ก็มักจะมีความสามารถเพิ่มขึ้นจากการมีผู้นำที่ดี

๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้แตกต่างกัน ดังนี้

๒.๖.๑ ความหมายของภาวะผู้นำ

กิติ ตยัคคานนท์ ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง ศิลปะ หรือความสามารถของ บุคคลหนึ่ง ที่จะชูใจหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและ อำนวยการ โดยใช้กระบวนการทางสื่อความหมายให้ร่วมใจกับตน ดำเนินการงานระหว่างบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้^{๔๔}

สมพงษ์ เกษมสิน และติน ปรัชญพฤทธิ์ ให้ความหมายไว้ว่า การที่ผู้นำใช้อิทธิพลหรือจ า นาเจหน้าที่ในความสัมพันธ์ซึ่งมีอยู่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการอำนวย การรวมถึงการหมายครการที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เต็มใจที่จะ ปฏิบัติตามความประสงค์ของผู้นำ^{๔๕}

ปิยธิดา ตรีเดช กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการในการชักจูง แนะนำ และบังคับ บัญชาปฏิบัติการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ^{๔๖}

^{๔๔} กิติ ตยัคคานนท์, เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : สำนัก พิมพ์บริษัทเซนทรัลสตูดิโอ จำกัด, ๒๕๓๑), หน้า ๑๑.

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

^{๔๖} เรื่องเดียวกัน.

อธิบดี รักธรรม กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ในหน่วยงาน และใช้ศักดิ์ของภาระจูงใจบุคคลอื่น ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความเต็มใจ และร่วมแรงใจกันเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้^{๔๔}

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำย่อ扼เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการบริหารงาน เพราะผู้นำนั้นเปรียบประดุจดวงประทีปขององค์กร ชนนี้ผู้นำย่อ扼เป็นหลักที่มีความสำคัญยิ่งต่อหน่วยงานต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และต่อผลงานอันเป็นส่วนรวม คุณภาพและคุณลักษณะของผู้นำย่อ扼จะมีผลสะท้อนต่อวิธีปฏิบัติงานและผลงานขององค์การเป็นอย่างมาก การจะเป็นผู้นำที่ดีและประสบผลสำเร็จได้ต้องมีความสามารถในการ “ครองตน ครองคน และครองงาน”

๒.๖.๒ หลักของภาวะผู้นำ

การเป็นผู้นำอาจพิจารณาคำย่อ “LEADERSHIP” ที่เป็นที่มาของหลักการที่ผู้นำพึงมีหรือปฏิบัติ ดังนี้

L = LOVE	- รักความยุติธรรม หน้าที่การงาน ความก้าวหน้าของผู้ใต้บังคับบัญชา และความรักเยี่ยมนุษย์
E = EDUCATION & EXPERIENCE	- มีคุณสมบัติด้านการศึกษาและประสบการณ์
A = ADAPTABILITY	- มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
D = DECISIVENESS	- มีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถตัดสินปัญหาได้
E = ENTHUSIASM	- มีความตั้งอกตึ้งใจในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และจริงใจ
R = RESPONSIBILITY	- มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เมื่อจะโคนคำหนนึกตาม และรับผิดชอบงาน
S = SACRIFICE & SINCERE	- เสียสละอุทิศประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมด้วยความจริงใจและจริงจัง
H = HARMORIZE	- เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีต่อเพื่อนร่วมงาน
I = INTELLECTUAL CAPACITY	- มีความคิดริเริ่ม ฉลาด มีไหวพริบทันคนทันเหตุการณ์
P = PERSUASIVENESS	- มีความสามารถในการจูงใจคน

๒.๖.๓ ลักษณะภาวะของผู้นำ

ภาวะผู้นำ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารหรือการจัดการ ผู้จัดการหรือผู้บริหารมีหน้าที่วางแผนและจัดระเบียบให้งานดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย ผู้นำมีหน้าที่ทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และการที่คนอื่นปฏิบัติตามผู้นำก็ไม่มีผู้รับรองได้ว่า ผู้นำจะนำไปในทิศทางที่ถูกต้องเสมอ ดังนั้น คนที่เป็นผู้นำที่เข้มแข็งก็อาจไม่ใช่ผู้จัดการหรือผู้บริหารที่ดีก็ได้ ในทางกลับกันผู้บริหารหรือผู้จัดการที่ดีอาจไม่ใช่ผู้นำที่ดีก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ องค์การโดยองค์การหนึ่งที่ต้องการประสบความสำเร็จ ย่อมต้องการผู้บริหารหรือผู้จัดการที่มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดีด้วย

บุคลากรไทย และสุภารัตน์ วิทยะประพันธ์ ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะผู้นำที่จะทำให้องค์การประสบความสำเร็จ มีดังต่อไปนี้

(๑) มีความฉลาด (Intelligence) ผู้นำจะต้องมีระดับความรู้และสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลที่เป็นผู้นำ ซึ่งเมื่อจะไม่แตกต่างกันมาก เพราะผู้นำต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่ง

ต่าง ๆ มีความสามารถที่จะติดต่อกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับความคิดเห็น ผู้นำต้องเป็นผู้กระตุ้นสมาชิกที่เป็นผู้ด้าน และต้องเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมของคนอื่นด้วย ดังนั้น บุคคลที่ผลิตเด่นนั้นจะสามารถจัดการกับปัญหาต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้

(๒) มีวุฒิภาวะทางสังคมและใจกว้าง (Social maturity & Breadth) ก็อต้องมีความสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวอย่างกวางขวาง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ต้องยอมรับสภาพต่าง ๆ ไม่ว่าแพ้หรือชนะ ไม่ว่าผิดหวังหรือสำเร็จ ผู้นำต้องมีความอดทนต่อความคับข้องใจ พยายามขัดความรู้สึกต่อ ด้านสังคมหรือต่อด้านคนอื่น ให้เหลือน้อยที่สุด เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง และนับถือ ตัวเอง

(๓) มีแรงจูงใจภายใน (Inner Motivation & Achievement Drive) ผู้นำต้องมีแรงจูงใจ ภายในสูง และต้องมีแรงขันที่จะทำอะไรให้ดีเด่น ให้สำเร็จอยู่เสมอ เมื่อทำสิ่งหนึ่งสำเร็จก็ต้องการที่ จะทำสิ่งอื่นต่อไป เมื่อทำสิ่งหนึ่งได้สำเร็จก็ถูกยกย่องเป็นแรงจูงใจท้าทายให้ทำสิ่งอื่นให้สำเร็จต่อไป ผู้นำต้องทำงานหนักเพื่อความพึงพอใจของตนเองมากกว่าสิ่งตอบแทนจากภายนอก ต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูง เพราะความรับผิดชอบจะเป็นบันไดที่ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ

(๔) มีเจตคติเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Attitudes) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องยอมรับอยู่เสมอว่า งานที่ทำสำเร็จนั้นมีคนอื่นช่วยทำ ไม่ใช่ผู้นำทำเองทั้งหมด ดังนั้น ผู้นำต้องพัฒนาความเข้าใจและทักษะด้านสังคมที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้นำต้องให้ความนับถือ ผู้อื่นและต้องระลึกอยู่เสมอว่า ความสำเร็จในการเป็นผู้นำนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือกับผู้อื่น และ การติดต่อกับบุคคลอื่นต้องทำในฐานะที่เป็นบุคคล ไม่ใช่ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน เท่านั้น ผู้นำต้องยอมรับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนอื่น และมีความสนิจร่วมกับคนอื่น^๕

๒.๖.๔ ภาวะผู้นำในการทำงานเป็นทีม

ภาวะความเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการบังคับบัญชา บุคคลอื่นโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากบุคคลอื่น เป็นผู้ทำให้บุคคลอื่นไว้วางใจและให้ความร่วมมือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการอำนวยการหรือส่งการ บังคับบัญชา ประสานงานโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authority) เพื่อให้กิจการงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ต้องการ ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ศิลปะในการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยความเต็มใจ

^๕ “บุคคลไทย และสุภาษี วิทยาประพันธ์, คัมภีร์การพัฒนาภาวะผู้นำ, (กรุงเทพฯ นคร : สำนักพิมพ์เอ็กซ์เพอร์บุ๊คส์, ๒๕๔๔), หน้า ๔๕ – ๔๗.

ผู้นำที่ดีควรใช้ ทฤษฎีความร่วมมือ (Cooperation Theory) ที่เน้นในการสนับสนุนสมาชิกของทีมให้ปฏิบัติต่อกันเสมือนเพื่อนร่วมงานไม่ใช่คู่แข่งขัน โดยพยายามเน้นคำว่า “เพื่อร่วมทีม” และลดการใช้คำว่า “ลูกน้อง” หรือ “พนักงาน” เพื่อลดความแตกต่าง สร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองในการทำงาน ผู้นำควรมีบทบาทในการสร้างความเชื่อถือ และสร้างแรงจูงใจให้แก่ทีมงาน ชี้นำและสนับสนุนสมาชิกของทีม มอบหมายงานและมอบอำนาจในการทำงานให้สำเร็จ นำทีมไปสู่การดำเนินงานที่มีศักยภาพ และพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสามารถสรุปบทบาทของผู้นำทีมที่ดีได้ดังนี้

๑) แสดงความเป็นผู้นำทีมที่ดี มีความอดทน ตั้งใจจริง ไม่หลุดหลีกในความล่าช้าของผู้ร่วมทีม พร้อมเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ทำให้สมาชิกทีมเกิดความสามาถใจในการร่วมงาน เพื่อสร้างพลังการทำงานของทีม ดังเห็นได้จากผู้นำหลายคนที่มีลักษณะดังที่กล่าวมา เป็นที่ยอมรับ และเป็นที่เคารพของลูกทีม

๒) อำนวยความสะดวกในการทำงานเป็นทีม มีการจัดรูปแบบโครงการสร้างการประสานงานที่ดี สนับสนุนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างมาตรฐานการทำงาน สร้างบรรยากาศในการทำงานและการประชุมแบบเป็นกันเอง เพื่อลดความตึงเครียดในการทำงานและการมีส่วนร่วม ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว บรรยาศาสแบบไม่เป็นทางการ จะก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าแบบเป็นทางการ

๓) สร้างการติดต่อสื่อสารภายในทีมที่ชัดเจน ก่อให้เกิดความเข้าใจนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดี และมีความไว้วางใจซึ้งกันและกัน ในบางครั้งผู้นำทีมอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานสังสรรค์ หรืองานวันเกิดของสมาชิกทีม เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในทีม

๔) สร้างแรงจูงใจให้กับทีม ผู้นำจะต้องรู้ถึงเทคนิคการจูงใจในสมาชิก เข้าใจในพฤติกรรมบุคคลและตอบสนองความต้องการของทีม โดยธรรมชาติดีของคนนั้น ทำงานเพื่อต้องการได้รับค่าตอบแทน และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการได้รับคำชมเชย การยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและองค์กร ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว จะทำให้เกิดความรักผูกพันต่องค์การ ให้ความสำคัญกับองค์การเปรียบเหมือนบ้านหลังที่ ๒ ของตนเอง

๕) สร้างขวัญและกำลังใจให้ทีม ทำให้สมาชิกทีมรู้สึก “เป็นเจ้าของทีม” ร่วมกัน มีความมุ่งมั่นในการนำทีมสู่ความสำเร็จ^{๔๐}

^{๔๐} ปราณี รามสูตร และจำรัส ด้วงสุวรรณ, พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชนะการพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๑๕ – ๑๖.

สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้นำทีมงานต้องสร้างภาวะความเป็นผู้นำให้เกิดขึ้น และเลือกใช้พฤติกรรมหรือวิธิการที่เหมาะสม ทั้งนี้ โดยอาศัยพื้นฐานความสามารถที่มีอยู่ประกอบกับการพัฒนาฝีกฟันอย่างจริงจัง เพื่อให้มีความเป็นผู้นำ

๒.๖.๕ กรอบแนวคิดภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ

อดแคร์ (Adair) ได้เสนอแนวคิดรูปแบบภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นการปฏิบัติงานในหนังสือ Effective Teambuilding (Adair, ๑๕๘๖) ซึ่งสาระสำคัญมุ่งชี้ให้เห็นว่าผู้นำทีมต้องทำอะไร โดยไม่ขัดติกับแนวคิดเดิมที่พยาบ Yam อธิบายว่าเป็นผู้นำให้ ต้องทำอะไร อดแคร์ ได้อธิบายว่า ผู้นำทีมงานที่มีประสิทธิผลต้องปฏิบัติภารกิจหลัก ๓ ด้าน ได้แก่

- ๑) ปฏิบัติงานได้สำเร็จ (Achieving the task)
- ๒) สร้างและรักษาไว้ซึ่งความเป็นปึกแผ่นของทีมงาน (Building and maintaining the team)

๓) พัฒนาและตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล (Developing the individual)^{๕๐}

ผู้นำทีมตามแนวคิดผู้นำที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ (Action centered leadership) ต้องปฏิบัติภารกิจหลัก ๓ ด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน ทีมงาน และบุคคล การกิจหลักแต่ละด้านในที่นี้จะใช้ว่า ความต้องการด้านงาน (Task need) ความต้องการของทีมงาน (Team needs) และความต้องการส่วนบุคคล (Individual needs) ซึ่งรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

(๑) ความต้องการด้านงาน การทำงานให้สำเร็จเป็นหัวใจของความสำเร็จของทีมงาน ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ หัวหน้าทีมงานต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของทีมงาน รวมถึงผลของงานด้วย ไม่ว่าจะเป็นความรับผิดชอบของใคร ทีมงานจะต้องชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของงาน ทีมงานที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี แต่ถ้าไม่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน จะลุ่มสลาย กล้ายเป็นกลุ่มพนักงานที่ไม่มีงานทำและไม่สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้ ภารกิจหนึ่งในการกิจหลักคือ ความชัดเจนในวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ช่วยให้สมาชิกของทีมงานได้ทราบชัดเจนว่าทีมกำลังพยายามทำงานอะไรให้สำเร็จ

คำตามที่สมพันธ์กับภารกิจด้านความสำเร็จในการทำงาน เช่น

- (๑.๑) วัตถุประสงค์ของงานคืออะไร
- (๑.๒) ผู้บริหารระดับที่สูงกว่าเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์หรือไม่
- (๑.๓) สภาพการทำงานเหมาะสมหรือไม่

^{๕๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๗๑.

- (๑.๔) ทรัพยากร ในการทำงานมีเพียงพอหรือไม่
- (๑.๕) มีป้าหมายที่ชัดเจนในการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกหรือไม่
- (๑.๖) ได้มีการอธิบายของเขตความรับผิดชอบอย่างชัดเจนหรือไม่
- (๑.๗) ทักษะด้านการปฏิบัติงานมีข้อบกพร่องหรือไม่
- (๑.๘) มีตารางกำหนดการควบคุมและประเมินผลหรือไม่

ถึงแม้ว่าความต้องการทำงานให้สำเร็จเป็นกุญแจสำคัญ แต่จะดำเนินการอย่างโดยเดียว ไม่ได้ ผู้นำทีมต้องยอมรับความต้องการด้านอื่นประกอบด้วย

(๒) ความต้องการของทีมงาน ถ้าทีมงานสามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้สำเร็จ ตามป้าหมาย แสดงว่าทีมงานนั้นรวมกันได้สมมือนหน่วย (Unit) เดียวกัน ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ทำ ทายสำหรับผู้นำทีม กล่าวคือ ถ้าสมาชิกร่วมใจกันไม่ทำตามที่ต้องการ ผลในทางลบก็จะเกิดขึ้น การ ที่ทีมงานผนึกกำลังได้สะท้อนให้เห็นความเป็นปึกแผ่นของทีมงาน อย่างไรก็ตาม การพึงพาซึ่งกัน และกันของทีมงาน ต้องได้รับการเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอ ในส่วนนี้ผู้นำทีมอาจทำได้โดยให้ความ สำคัญกับผลการปฏิบัติงานของสมาชิก ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน หรือโดยการสัมมูลเปลี่ยนงานวิธี การ หนึ่งที่ใช้เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของทีมงาน คือ การทำความเข้าใจทีมงานในฐานะที่เป็น “หน่วย” เดียวกัน สามารถประเมินได้ว่า “หน่วย” นั้นมีศักยภาพด้านใดบ้าง และสมาชิกแต่ละคน สามารถอุทิศตนเองให้แก่ทีมงานด้านใดบ้าง จากแนวคิดนี้ทำให้ผู้นำต้องทราบนักและรับรู้ถึง จุดเด่นและข้อจำกัดของสมาชิก เพื่อที่จะแสวงหากลยุทธ์รวมพลังสร้างความแกร่งของทีมงานจาก จุด ได้เปรียบของสมาชิก และขณะเดียวกันก็ป้องกันปัญหาอันอาจจะเกิดจากข้อจำกัดของสมาชิก

คำถามต่อไป ที่สัมพันธ์กับการกิจด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานของทีมงาน เช่น

- (๒.๑) ทีมงานเข้าใจและยอมรับป้าหมายในการปฏิบัติงานหรือไม่
- (๒.๒) สมาชิกทีมงานมีความชัดเจนเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานหรือไม่
- (๒.๓) ขนาดของทีมงานเหมาะสมกับภารกิจที่เกี่ยวข้องหรือไม่
- (๒.๔) ทีมงานจำเป็นจะต้องแบ่งกลุ่มบอยหรือไม่
- (๒.๕) ทีมงานได้รับการพัฒนาในโอกาสใดบ้าง
- (๒.๖) การใช้กฎ ระเบียบต่าง ๆ มีความยุติธรรมหรือไม่
- (๒.๗) ปัญหาต่าง ๆ ของทีมงานได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีหรือไม่
- (๒.๘) มีการยอมรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะหรือไม่
- (๒.๙) การสรุปเกี่ยวกับแผนงานและความก้าวหน้าทำได้เพียงพอหรือไม่
- (๒.๑๐) ทีมงานได้รับการยอมรับ และสนับสนุนอย่างเพียงพอหรือไม่

(๓) ความต้องการส่วนบุคคล เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการจูงใจให้บุคคลมาร่วมกับทีมงานนั้น เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การเข้าร่วมมือหรือไม่นั้นยังสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความพึงพอใจ การยอมรับ ความรับผิดชอบ ความสนใจ และโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ บุคคลในฐานะที่เป็นสมาชิกของทีมงานย่อมต้องการความเริญก้าวหน้าและการพัฒนา ซึ่งหน่วยงานสามารถทำได้โดยจัดโครงการสอนงานและการนิเทศงาน โดยนัยนี้ผู้นำทีมต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพ โดยให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอน แนะนำให้มั่นใจว่าผลการปฏิบัติงานของพนักงานอยู่ในระดับที่น่าพอใจ การให้การสนับสนุน และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พัฒนานั้น เชื่อกันว่านำไปสู่ความพึงพอใจในงานในระดับที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แนวคิดภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน (Action centered leadership) ได้ให้ข้อเสนอว่า ผู้นำทีมงานต้องให้ความสนใจความต้องการด้านงาน ความต้องการของทีมงานและความต้องการส่วนบุคคล ดังนั้น ผู้นำจะต้องแสวงหากลวิธีเพื่อช่วยให้สมาชิกได้ปฏิบัติตอบสนองความต้องการทั้ง ๓ ด้านดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

๒.๖.๖ ทักษะของผู้นำทีมงานที่มีประสิทธิภาพ

ได้มีนักวิชาการที่ศึกษาด้านภาวะผู้นำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะของผู้นำทีมเป็นจำนวนมาก ในที่นี้ขอนำเสนอเฉพาะทักษะที่สัมพันธ์กันแนวคิดภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการ ๓ ด้านที่ได้อธิบายแล้วข้างต้น อีนส์ และ เพจ (Ends and Page) ได้เสนอแนะว่า ผู้นำทีมงานต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ๖ ด้าน ดังนี้

๑) ทักษะการสื่อสาร ผู้นำทีมงานต้องสามารถสื่อสารกับสมาชิกของทีมงานได้ทั้งแบบตัวต่อตัว และกับทีมงาน ได้อย่างมีคุณภาพ เพราะการสื่อสารที่ดีของหัวหน้าทีมจะช่วยสร้างความเข้าใจ ก่อให้เกิดความร่วมมือและการประสานงานที่ดีในระหว่างสมาชิกและระหว่างทีมงาน

๒) ทักษะการวางแผน ผู้นำทีมงานจะต้องชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และวิธีการปฏิบัติงาน สามารถกำหนดกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นมรรคผล รวมถึงการจัดลำดับตามกิจกรรมต่าง ๆ ที่ควรจะเกิดอย่างสมเหตุผลและเป็นระบบ

๓) ทักษะการขัดคงค์การ ผู้นำทีมงานต้องพิจารณาการกิจหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งต้องปฏิบัติทั้งหมด แล้วนำมาจัดกลุ่มการกิจ หรือหน้าที่ พร้อมทั้งกำหนดบุคคล ขอบเขต อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และทรัพยากรสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ตลอดจนกำหนดครุภะแบบการติดต่อสื่อสาร และการประสานงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของทีมงาน

๔) ทักษะการสอนแนะ ผู้นำทีมงานต้องสอนหรือแนะนำสมาชิกทีมงานให้เรียนรู้ วิธีการปฏิบัติงานอย่างละเอียด อาจรวมถึงการสาธิตทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นอกจากนี้ยังต้องให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการทำงาน เสนอแนะวิธีแก้ปัญหาข้อบกพร่อง

ต่าง ๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกเกิดความเข้าใจในงาน มีความช้านาญ และสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง

๕) ทักษะการสูงไว ผู้นำทีมงานต้องมีความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานความต้องการของบุคคล พฤติกรรมการทำงานที่แตกต่างกัน เพื่อให้ทราบถึงวิธีการและเทคนิคที่ใช้สูงไว้สมาชิกทีมงานให้สามารถปฏิบัติงานตามเป้าหมายของทีมงานได้

๖) ทักษะการเจราจต่อรอง ผู้นำทีมงานต้องสามารถเจราจต่อรองกับสมาชิกแต่ละคน ในทีมงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานและบทบาทให้ทุกฝ่ายเข้าใจความคาดหวังที่พึงประสงค์ ร่วมกันและยังรวมถึงการเจราจกับบุคคลนอกทีมงานในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง^{๑๖}

สรุปได้ว่า ทักษะทั้ง ๖ ด้านเป็นทักษะสำคัญที่ผู้นำทีมงานจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้น สิ่งที่พึงควรหนัก คือ ทักษะเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ อีก เช่น ทักษะการสื่อสารจะครอบคลุมถึงการฟัง การตีความ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น ดังนั้นในการพัฒนาทักษะแต่ละด้าน ต้องคำนึงถึงการอย่างรอบวงจรและเป็นระบบ

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับนักการเมือง

๒.๓.๑ ความหมายของนักการเมือง

ภายในสังคมการเมืองหนึ่ง ๆ เราสามารถจำกัดนักบุคคลหรือกลุ่มนักชิกของสังคมออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามแต่ละบทบาทและสถานภาพที่มีการกำหนดขึ้น ตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในบรรดาภัณฑ์คนที่มีความหลากหลายดังกล่าว “นักการเมือง” เป็นชนกลุ่มนี้ที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง คือมีการแสดงออกที่เด่นชัดในแง่มุมหนึ่ง จนสามารถจัดรูปแบบแนวคิดในเชิงระบบได้

คำว่า “นักการเมือง” (politician) มาจากคำว่า “การเมือง” (politics) มาจากภาษากรีก คือ ว่า “polis” แปลว่า เมือง หรือนคร ตามประวัติศาสตร์การปกครองของกรีกในสมัยโบราณ ปรากฏว่า เมืองหรือนครมีฐานะเป็นรัฐ (state) หรือที่เรียกว่า (city state) เช่น นครเอเธนส์ และนครสปาร์ต้า เป็นต้น เมืองหรือนครในสมัยโบราณต่อมาก็ถูกสภาพเป็น “รัฐ”

ความหมายในปัจจุบัน ในครรภ์เอเธนส์ถือว่า สังคมคือการเมือง ประชาชนทั้งหมดในฐานะที่มีส่วนร่วมในกิจการของรัฐก็คือ นักการเมืองและบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยการปกครองรัฐหรือเมืองก็คือ ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าคนอื่น ๆ

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๒๕.

ในระบบประชาธิปไตย บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นนักการเมืองนั้น โดยปกติแล้ว ต้องสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนแสดงความนิยมชมชอบ และเมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วก็อยู่ในตำแหน่งในระยะเวลาอันจำกัด เช่น ๔ ปี หรือ ๕ ปี เมื่อระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งสิ้นสุดลง วิธารการเมืองก็จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง กล่าวคือ จะต้องทำการเลือกตั้งกันใหม่เพื่อหาบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเหตุที่นักการเมืองเองต้องต่อสู้กับคู่แข่งเพื่อให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนนหรือแสดงความนิยม ผู้ที่เป็นนักการเมืองมาก ได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่แสวงหาประโยชน์เฉพาะหน้า เป็นคนหลายโอกาสและมากไปด้วยเหลือกต ตลอดจนใช้อุบายต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ประชาชนลงคะแนนเสียง แก่ตน ไม่ว่าจะผิดธรรมนองค์ของธรรมหรือไม่ อ้างไรก็ได้ Jenan Ramphong นักการเมืองที่ประกาศต่อประชาชนในขณะทำการรณรงค์หาเสียงนั้น ทุกคนต่างมีความปรารถนาจะทำประโยชน์ให้แก่ บ้านเมืองและให้ประชาชนได้รับความพำสุก แต่เนื่องจากต้องมีการแข่งขันเพื่อเอาชนะใจประชาชน จึงมักมีการโน้มน้าวจิตใจประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ และการโงนตี ซึ่งดูดลอกของกันและกัน ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติการทางการเมืองที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

เวอร์มอนเตอร์ (Wehmhoener) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับนักการเมืองโดยเน้นบทบาทของนักการเมืองว่าเป็นผู้กำหนดคุณธรรมหรือเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งระดับสูงของโครงสร้างนั้นๆ หรือนักการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในแต่ละสังคมสังคมหนึ่ง โดยมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญและมีชื่อเสียง ซึ่งอาจรวมถึงบุคคลหลายอาชีพด้วยกัน เช่น ข้าราชการ ซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มน้อยในสังคมและเป็นผู้ควบคุมทรัพย์สินส่วนใหญ่ หรือสถานภาพทางสังคมในระดับสูงหรือเป็นผู้มีอิทธิพล ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในขั้นตอนการตัดสินใจที่มีผลต่อสมาชิกของสังคม และนักธุรกิจที่ร่ำรวย ซึ่งเป็นผู้ที่มีความคุ้มทรัพย์สินส่วนใหญ่ ไว้ในกลุ่มตนเองและพร้อมที่จะใช้ทรัพยากรหั่นหมัดที่มีอยู่เพื่อก้าวไปสู่การเมืองหรือให้ได้มาซึ่งอำนาจในทางการเมือง เพื่อที่จะใช้กำลังอำนาจทางการเมืองในการแสวงหาหรือรักษาผลประโยชน์ของตนหรือกลุ่มตน^{๔๔}

ดาลล (Dahl) ได้แบ่งบุคคลทางการเมืองตามลักษณะของการเข้าไปอยู่เกี่ยวกับทางการเมืองมากน้อยแตกต่างกันออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้^{๔๕}

^{๔๔} สิริยา โสธน, “นักการเมืองที่ดีในทศวรรษของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๖, หน้า ๒๖.

^{๔๕} ชัยวัฒน์ ธรรมป่าโร, “นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีในความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๘, หน้า ๔๔ – ๔๕.

๑) ผู้ไม่สนใจทางการเมือง หรือสนใจทางการเมืองน้อย มากเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่กำลังพัฒนา ได้แก่ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางการเมือง ไม่สนใจที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง หรือกระบวนการทางการเมือง อาริ ไม่ใส่ใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่สนใจที่จะเป็นสมาชิก พรรคราษฎร์ หรือลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือไม่สนใจเรื่องราวต่าง ๆ ทางการเมืองเลย บุคคลจำนวนนี้มักมีความเห็นที่ไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่กันออกไป แต่ส่วนใหญ่แล้วบุคคลเหล่านี้มีความเชื่อว่า พวกราชไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีพอที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

๒) ผู้สนใจการเมือง เป็นบุคคลที่สนใจเรื่องราวข่าวสารทางการเมืองและอาจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการดำเนินกิจการของรัฐ การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องนี้มีอยู่หลายทางที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น บุคคลที่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นทางการเมืองและมีความเกี่ยวข้องกับผลกระทบของตนอย่างไร บุคคลที่รู้ถึงความสำคัญของการตัดสินใจกลางใจของรัฐบาล หรือสถาบันทางการเมืองอื่น ๆ บุคคลที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองระดับหนึ่ง เช่น สนใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สนใจสมัครเป็นสมาชิกของพรรคราษฎร์ แต่ยังไม่ถึงระดับที่ลงสมัครรับเลือกตั้งหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกลางใจหรือการกำหนดนโยบายโดยตรง

๓) ผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำ ในสังคมการเมืองมีบุคคลบางกลุ่มพยายามแสวงหาอำนาจมากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้เขามีอำนาจหรืออิทธิพลทางการเมืองมากกว่าบุคคลเหล่านี้จะพยายามแสวงหาอิทธิพลเพื่อผลทางด้านนโยบาย ระบุข้อบังคับและการตัดสินใจกลางใจในการใช้บังคับกฎหมายของรัฐและอิทธิพลทางการเมืองนี้ ไม่มีทางที่สมาชิกในระบบการเมืองจะมีได้อย่างเท่าเทียมกัน การแสวงหาอำนาจก็เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคม หรืออาจจะเป็นการแสดงหัวอำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพวกรหองเพียงกลุ่มน้อยก็ตาม

๔) ผู้ทรงอำนาจ หมายถึง บุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมืองหรือเป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมือง อันเนื่องมาจากการเมือง บุคคลเหล่านี้อาจมีได้ตั้งแต่บุคคลที่มีอำนาจอย่างเดียว ไปจนถึงบุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมือง บุคคลเหล่านี้อาจมีอำนาจอย่างเดียว ไปจนถึงบุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมือง แต่ยกเว้นบุคคลที่มีอำนาจนั้น เสียง

สรุปได้ว่า ลักษณะการจำแนกบุคคลออกเป็น ๔ กลุ่ม หรือ ๔ ระดับของ Dahl นี้ จึงทำให้พอกะนองเห็นได้ว่า นักการเมืองในความหมายโดยทั่วไปคือ บุคคลประเภทที่สาม หรือผู้ที่แสวงหาอำนาจและผู้นำซึ่งเป็นความหมายที่มีความเข้าใจกันโดยทั่วไปมากที่สุด ในปัจจุบัน หรืออีกทฤษฎ์หนึ่งมีความเข้าใจว่า การเมืองนั้นเกี่ยวข้องกับบุคคลประเภทที่ ๑ ว่าเป็นผู้ฝึกให้ทางการเมือง ส่วนบุคคลประเภทที่ ๑ และ ๒ นั้นเป็นผู้ที่ไม่ฝึกให้ทางการเมือง เป็นต้น

๒.๓.๒ ประเภทของนักการเมือง

ซิลcock และ อีเวอส์ (Silcock and Evers) ได้แบ่งกลุ่มนักการเมืองออกตามอาชีพ คือกลุ่มนักการเมืองที่มาจากพวกราชการพลเรือนชั้นผู้ใหญ่ที่ปลดเกษียณแล้ว หรือกำลังจะปลดเกษียณ นักการเมืองที่มาจากกลุ่มพ่อค้านักธุรกิจ นายธนาคารและผู้ประกอบอาชีพอิสระต่าง ๆ เช่น นายแพทย์ ทนายความและวิศวกร นักการเมืองที่มาจากทหาร นายทหารที่มาเป็นนักการเมืองจะเคยดำรงตำแหน่งอยู่ในระดับสูงในกองทัพหรืออยู่หน่วยคุณกำลังรับเป็นส่วนใหญ่^{๔๔}

ใหม่ รักหมู่ ได้แบ่งนักการเมืองออกเป็น ๑ ประเภท คือ^{๔๕}

(๑) ประเภทอาสาหรืออุทิศตัวเดิมที่ กลุ่มนี้จะอุทิศตัวเองจะเป็นพวกร่มีความคิดและความรู้สึกที่รุนแรง เช่น ยอมรับนับถือนโยบายพรรคและหัวหน้าพรรคอ่อนลักษณะ จนสามารถเอาการเมืองแทนศาสนาได้ เชื่อมั่นและหวังในระบบการเมือง พวgnักการเมืองประเภทนี้จะเป็นหัวหอกสำคัญที่เดินหน้า ได้แก่ นักการเมืองระดับหัวหน้าพรรคร กรรมการบริหารพรรคร หรือเลขานุการพรรคร เป็นต้น

(๒) ประเภทแนวร่วมหรือพันธมิตร นักการเมืองประเภทมีศรัทธาและมีอุดมการณ์ทางการเมือง รองจากนักการเมืองประเภทแรก แต่จะมีระดับความเชื่อมั่นศรัทธาร ใจในระบบการเมืองลดระดับลงมาบ้างเล็กน้อย

(๓) ประเภทพวkmีศรัทธา สำหรับนักการเมืองประเภทนี้มีระดับความเป็นศรัทธาทางการเมืองไม่รุนแรงพo แม้ว่าโอกาสจะอำนวยให้ก็ตาม พวgnี้จะเป็นพวกรื่นขชา เผยเมยทางการเมืองแต่มีความเชื่อมั่นและมีศรัทธาร ในระบบการเมืองอยู่บ้าง แต่เมื่อความรู้สึกເรื่นขชาเข้าครอบงำ พวgnี้มักจะโวยคนอื่นเสมอไป

อุทัย พิมพ์ใจชน ได้แบ่งพฤติกรรมนักการเมืองไทยออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

(๑) นักการเมืองอาชีพ หมายถึง ผู้เด่นการเมืองด้วยอุดมการณ์จริง ๆ นักการเมืองประเภทนี้เมื่อมีการเลือกตั้งเมื่อใดก็ต้องลงเลือกตั้งทุกครั้ง ถือว่าการเมืองคือชีวิตและมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเมือง

(๒) นักการเมืองประเภทเสียงโขคหรือแสรวงโขค พวgnี้จะไม่มีอุดมการณ์ทางการเมือง ลงเลือกตั้งแต่ละครั้งก็เพื่อโขคดีโขคช่วย เพื่อจะได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนประชาชนบ้าง

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๔ - ๑๐๔.

^{๔๕} ใหม่ รักหมู่ และธวัชชัย ไฟชิตร, บันทึก ๒๕ นักการเมือง วิเคราะห์การเลือกตั้งของไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นพรัตน์, ๒๕๒๒), หน้า ๑๔๕.

๙) นักธุรกิจหรือพ่อค้าการเมือง นักการเมืองพากนี่จะใช้เงินเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จทางการเมือง โดยจะให้ความสำคัญด้านเงินตราในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนักการเมืองพากนี่จะไม่เข้าใจว่าการเมืองคืออะไร เข้าใจแต่ว่าการเมืองคือการที่จะต้องเอาชนะทุกวิถีทาง

๑๐) นักการเมืองประเทหน้า嫩 นักการเมืองประเทนี้เมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งจะค่าต่อสู้ฝ่ายตรงข้ามหรือค่าฝ่ายรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา และนักการเมืองประเทนี้จะให้คำมั่นสัญญากับประชาชนแต่ไม่จำเป็นต้องยึดถือว่าสัญญาเหล่านี้จะต้องปฏิบัติได้หรือไม่ อีกอย่างหนึ่งนอกจากจะให้คำมั่นสัญญาต่าง ๆ แล้วประชาชนแล้วเมื่อมีข่าวของพอที่จะแจกจ่ายให้แก่ประชาชนก็จะรีบแจกจ่ายเพื่อจะเรียกร้องคะแนนนิยมจากประชาชน^{๕๙}

กล่าวโดยสรุปแล้วนักการเมืองของไทยสามารถจำแนกตามกลุ่มอาชีพได้ ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือกลุ่มนักการเมืองที่มาจากข้าราชการ กลุ่มนักการเมืองที่มาจากพ่อค้า นักธุรกิจหรือผู้ประกอบอาชีพอิสระ เช่น หมอ พนักงาน แล้วกลุ่มนักการเมืองที่มาจากทหาร กล่าวได้ว่า นักการเมืองทั้ง ๓ กลุ่มนี้ เป็นกลุ่มนบุคคลที่มีบทบาทอย่างมากต่อการกำหนดวิถีชีวิตของสังคม เมื่อจากเป็นกลุ่มนบุคคลซึ่งควบคุมการใช้กลไกอำนาจ รัฐ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การกำหนดกฎหมายและบังคับต่าง ๆ จะออกมาในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมมากน้อยแค่ไหนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนจิตสำนึกของนักการเมืองที่กุมอำนาจรัฐเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากนักการเมืองซึ่งควบคุมกลไกอำนาจนั้นเป็นผู้ที่เห็นประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันแล้ว นโยบายหรือการทำงานของกลไกต่าง ๆ ของรัฐก็จะออกมายในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อนักการเมืองนั้นแต่เป็นผลเสียต่อส่วนใหญ่ของประเทศ

ภาพลักษณ์ของการเป็นนักการเมืองที่ดี ควรจะต้องมีคุณสมบัติส่วนตัวที่ดี มีชีวิตที่โปร่งใส ทึ้งในอคติและปัจจุบัน คุณสมบัติของความเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดีเพื่อที่จะบริหารประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ผู้นำทางการเมืองที่มีคุณภาพจะมีความสำคัญยิ่ง คือ “ผู้นำเป็นอย่างไร ผู้ตามก็จะเป็นอย่างนั้น” จากระบบการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย นักการเมืองในฐานะผู้นำทางการเมืองหรือตัวแทนประชาชนจะสหอนลักษณะของประชาชนกลุ่มที่เลือกเข้ามา ผู้นำทางการเมืองเป็นผู้นำทิศทางให้กับประชาชน หากสังคมได้ผู้นำที่ไม่ได้เป็นแบบอย่าง หรือที่ไม่ได้มาจากระบบการเลือกตั้งที่ถูกต้อง หรือการมีผู้นำที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมก็จะพาคนทั้งประเทศดำเนินไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องได้

^{๕๙} เรื่องเดียวกัน หน้า ๒๘-๒๕.

๒.๗.๓ นารายาและจริยธรรมของนักการเมือง

วันมุหะมัดนอร์ มะทา ได้เสนอแนวคิดบัญญัติ ๑๐ ประการของนักการเมือง ดังนี้

๑) ต้องการพ่ออธิปไตยของประชาชน ยอมรับว่าชาวบ้านคือเจ้าของที่ดิน นักการเมืองคือผู้แทนของประชาชนเท่านั้น

(๑) นักการเมืองต้องซื่อสัตย์ต่อหน้าที่

(๒) รับผิดชอบต่อหน้าที่ในเรื่องทั่วๆ ไป

(๓) นักการเมืองต้องมีความยุติธรรม เพราะนักการเมืองต้องดูแลคนส่วนใหญ่ เมื่อจะต้องดูแลคนส่วนใหญ่แล้ว ต้องมีความยุติธรรม

(๔) นักการเมืองต้องฟังทัศนคติของชาวบ้านและผู้อื่น ๆ ของนักการเมืองต้องรับความทุกข์ยากของประชาชนเพื่อนำมาแก้ไข

(๕) นักการเมืองต้องมีความเสียสละ นักการเมืองต้องมีเหตุผล เดียงกันด้วยเหตุด้วยผล

(๖) นักการเมืองต้องขอบหมั่นเพียร

(๗) นักการเมืองต้องอ่านหนังสือให้มีความรอบรู้ และทันสมัย

(๘) นักการเมืองต้องตรงต่อเวลา

(๙) นักการเมืองต้องสร้างสรรค์ และตัดสินใจทำประโยชน์ต่อสาธารณะต่อส่วนรวม^{๔๔}

๒.๗.๔ นักการเมืองที่พึงประสงค์

ลิขิต ธีรวศิน ได้กล่าวถึงนักการเมืองที่พึงประสงค์มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) นักการเมืองที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งหมายความว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองบริหาร เข้าใจลึกซึ้งปรัชญาการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมือง เข้าใจรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรบการเมือง กฎหมายเดือกดึงและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองที่สำคัญที่สุดต้องบริหารงานโดยเห็นความสามารถใช้คุณให้ถูกต้องเหมาะสมสมกับงาน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประเมินผล

(๒) ต้องเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มองการณ์ไกล ไม่คับแคบและดื้อรั้น ต้องเปิดกว้างรับฟังทัศนคติหลาย ๆ ฝ่าย มีประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขอย่างเฉียบขาด ไม่สุกดิ้ง ไปตามสมัยนิยมหรือลูกทุ่งจนเกินเลย สามารถประสานความรู้จากที่อื่นกับภูมิปัญญาของชาติ

^{๔๔} “ชัยวัฒน์ ธรรมป่าโร, “นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีในความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในจังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ติ่อมปีศาจกรรมมหาบัณฑิต, อ้างแล้ว, หน้า ๔๙.

๓) ต้องเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมและศีลธรรม มีศีล มีสัตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจริยธรรม และจรรยาบรรณทางการเมือง รักษาหลักการของความยุติธรรมและความถูกต้อง ไม่ทำลายหลักการปักครองแบบประชาธิปไตย ที่สำคัญที่สุดต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย

๔) ต้องสามารถอุทิศชีวิตเพื่อชาติให้หนึ่งเด่นดิน กระทำการทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของ สังคมและประเทศชาติ รักษาและปกป้องผลประโยชน์ของคนล้วน ให้โดยเฉพาะคนยากไร้ไม่เหลือรายภูร์บังหลวง มุ่งกอบโกยผลประโยชน์ใช้คำแห่งอำนาจที่ครองอยู่

๕) ต้องต่อสู้ในกระบวนการทางการเมืองอย่างเที่ยงธรรม ไม่ใช้เงินซื้อเสียง ไม่ใช้เงินซักจุ่งลูกพรศจากพรรคนี้มาเข้าพรรคอนน ไม่โกงค่าตัวเพื่อที่จะหาเงินก้อนใหญ่เข้ากระแส

๖) ต้องสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่อ่อนโยน ไม่สร้างกระบวนการทางการเมืองแบบ น้ำเน่าการพูดจาต้องมีหลักฐานมีข้อมูลมีทฤษฎี มีเหตุมีผลที่สำคัญต้องไม่สร้างภาพอันอัปลักษณ์ ของนักการเมืองให้ปรากฏ เพราะจะทำให้ระบบประชาธิปไตยเสื่อมความชอบธรรม

๗) ต้องผูกเชิงหลักนิติธรรม รักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ไม่ตะแบงตี ความแบบครึ่นญัชช์ ลุบหน้าประจมูกเลือกปฏิบัติแตกต่างกัน ที่สำคัญที่สุดระบบสังคมจะต้องผลักดันให้ บุคคลที่ไม่น่าพึงประสงค์ออกไปจากการ เหลือเพียงแต่บุคคลที่น่าพึงประสงค์ไว้ทำงานที่แทน ประชาชนพร้อม ๆ กับกลไกการควบคุม ไม่ให้บุคคลเหล่านี้ออกนอกกรอบ^{๕๕}

จำนำง อดิวัฒนสิทธิ์ ได้กล่าวถึงลักษณะผู้นำที่ดี จะต้องรู้และเข้าใจเรื่องความต้องการของ มนุษย์การเป็นผู้นำนั้นและมีหลายองค์ประกอบที่จะแบ่งเป็น

๑) การเป็นผู้นำต้องมีคุณสมบัติ คือผู้นำจะต้องรู้และเข้าใจเรื่องของมนุษย์ให้ลึกซึ้ง ผู้นำจะต้องมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาของมนุษย์อย่างละเอียด และสามารถดำเนินการเพื่อสนับสนุน ความต้องการของลูกน้อง ผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษคือ จะต้องมีลักษณะเด่น มีพุทธิกรรมที่มี ประสิทธิภาพสามารถใช้ให้พริบและปฏิภาณแก่ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

๒) คุณลักษณะที่ดีของผู้นำ คือ คุณลักษณะที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาแล้วเป็น อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกอบรมและการพัฒนาด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา ด้าน ความสัมพันธ์ และด้านคุณธรรมและจริยธรรม

๓) จิตใจของผู้นำที่ดีจะต้องมีจิตในส่วนເຢົກເຫັນ คือ ไม่หวั่นไหวเพราอคติ จิตใจ หนักแน่น ไม่เรื่องคนง่าย จิตใจบึกบานเป็นมิตร จิตใจมีคุณธรรม จิตใจมีความสุข และมีจิตใจໄຟ້ ເປັນประจำ

^{๕๕} ลิขิต ชีรเวคิน, วิัฒนาการการเมืองการปักครองของไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐), หน้า ๘.

๔) อารมณ์ของผู้นำที่ดี คือผู้นำที่ได้รับการพัฒนาคิดแล้วว่าควรมีอารมณ์เป็นแบบผู้ใหญ่ทั้งหลาย ดังนี้ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีอารมณ์ไม่หวั่นไหวไปกับโลภธรรมทั้ง ส มีอารมณ์ละเอียด อ่อนโยน สุภาพเรียบร้อย มีอารมณ์ซื่นชอบธรรมชาติ รักเสียงเพลง และซื่นชนสุนทรีวัตถุ แสดงตนเหมาะสมกับวัยและตำแหน่ง ไม่ปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือนอเหตุผลหรือเหนือจิตใจของตน มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตน ได้โดยไม่รู้สึกว่าเป็นการเก็บกดอารมณ์เอาไว้ รู้จักปล่อยวาง ทางอารมณ์ไม่เคร่งครัดถึงเรื่องพิศหวังหรือเรื่องไม่ถูกใจที่ผ่านมาแล้ว มีความสามารถในการพัฒนาอารมณ์ให้สูงส่งดีงามและเป็นไปในทางสร้างสรรค์สติปัญญาของผู้นำควรเป็นอย่างไร

๕) ผู้นำที่ดีต้องมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดรู้ ในหลาย ๆ เรื่อง เป็นคนมีไหวพริบดี ฉลาดในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ในหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ รู้จักตนเองดี เช่นรู้ถึงความสามารถและความบกร่วงของตน รู้จักเหตุผล รู้จักบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้าง และรู้วิธีการใช้คน ได้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของเขา รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชุมชนหรือของสังคม รู้และเข้าใจโครงสร้างของสังคมที่ตนอาศัยอยู่และที่ตนเป็นผู้นำคนทั้งหลายอยู่ รู้จักประมาณในการทำงานและการบริโภค รู้จักภาษาและเทศ รู้จักวางแผนในการพัฒนา รู้หลักการเกี่ยวกับการบริหารการปกครอง และรู้จักงานนโยบายและรู้จักการประเมินผลตามโครงการที่ได้พัฒนาไปแล้ว

๖) ความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้นำ ควรมีความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกน้อง ผู้นำจะต้องใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้อย่างเหมาะสมและเป็นที่เข้าใจเป็นอย่างดี จนบุคคลอื่นสามารถตอบสนองตนเองได้เป็นอย่างดี มีความสามารถในการบริหารงาน บริหารบุคคล บริหารตน บริหารงบประมาณ และบริหารวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในองค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีวิสัยทัศน์กว้าง ไกล รู้จักติดต่อกับบุคคลในหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเป็นประ迤บชน์ต่อตนเองและต่อส่วนรวม เป็นคนมีมนุษย์สัมพันธ์ดี แต่คงเหลือความกับข้อความที่ดีงามและสำเร็จในหน่วยงาน อย่างกระตือรือร้นและดำรงชีวิตรายบagnost ที่มีความสุขเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลอื่นในด้านการบำรุงรักษาสุขภาพอนามัย กฎระเบียบที่ดีของสังคม อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมที่ดีให้แพร่หลายต่อไป

๗) คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ ควรจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมประจำชีวิต และประจำใจ ดังนี้ มีความรักและความเมตตา และความเสียสละ มีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ไม่คิดอาฆาตพยาบาทหรือคิดเบียดเบียนคนอื่นด้วยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน มีความรู้ที่ถูกต้องและใช้ความรู้ในทางสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามแก่ตนเองและแก่สังคม มีสติสัมปชัญญา ไม่ประมาทลุ่มหลง หรือมัวแมในอบายมุข มีความละอายในการทำชั่ว และเกรงกลัวต่อผลของอคุกูลกรรมทุกประเภท มีความกตัญญูรักษาของบุคคลอื่นที่ได้ทำในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง มีความรักในสังคม รักใน

ความซื่อสัตย์ มีความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนบุญย์ มีความเชื่อในกฎหมายแห่งกรรมและปฏิบัติตามหลักคุณธรรม ไม่ทำลายกฎหมายแห่งคุณภาพทางสังคมและคุณภาพแห่งธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเคารพในกฎระเบียบท่องสังคมไม่ถืออภิสิทธิ์ มีความสามารถในการดำรงความเป็นธรรม และความยุติธรรมในสังคม มีนุกิจกรรมต่อผู้อื่นไม่อิจฉาริษยาผู้อื่นปฏิบัติตามหลักทศพิธราชธรรม และหลักสังคಹัตถุ รวมทั้งหลักธรรมที่ดึงมาสนับสนุนห้องประวัติ^{๒๐}

ผู้นำสังคมที่มีคุณลักษณะดังกล่าวสามารถเรียกว่า เป็นผู้นำประเภท Social Engineers สามารถช่วยนำสังคม ช่วยให้สังคมเริ่มต้นก้าวหน้า มีความสงบสุขและช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นแห่ง และมีความยั่งยืนทุกด้านตลอดไป และผู้นำที่ดีจะต้องมีการพัฒนาเป็นองค์รวม กล่าวคือความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะด้านอย่างเดียวบ่อม ไม่เพียงพอ ผู้ที่มีความสามารถทางด้านจิตใจ มีจิตใจ ประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูง มีสติปัญญาและไหวพริบดี สามารถแก้ปัญหาได้รู้หลักการสัมพันธ์ติดต่อกับบุคคลอื่น ได้ดีมีมนุษย์สัมพันธ์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักการเมืองที่ดีว่า ควรมีลักษณะ ๑๐ ประการดังต่อไปนี้

๑) นักการเมืองที่มีคุณภาพ นักการเมืองต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง นอกจากจะมีคุณวุฒิในการบริหารประเทศชาติ นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถและความเก่งกาจ ฉลาดรอบรู้ ที่สำคัญต้องเป็นนักบริหารที่มีความสามารถ สามารถบริหาร จัดการ ได้อย่างคิดเห็นใน ๗ ด้านคือ บริหารงาน บริหารคน บริหารเศรษฐกิจ คือสามารถบริหาร ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และต้องเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ มีลักษณะเป็นนักเรียนตลอดชีวิต ไม่ปฏิเสธสิ่งใหม่ ไม่มีแนวความคิดแบบอนุรักษ์นิยม โดยอาจตนเองเป็นศูนย์กลาง แต่เปิดใจพัฒนาตนเองให้ก้าวทันโลกตลอดเวลา รวมทั้งจะต้องมีประสบการณ์ทำงานด้านการบริหารมาแล้วเป็นอย่างดี สอดคล้องเหมาะสมกับการเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารประเทศ

๒) นักการเมืองผู้มีคุณประโยชน์ ทำงานเพื่อส่วนรวม คือความเสียสละ นักการเมืองต้องทำทุกสิ่งโดยเห็นแก่ส่วนรวมเป็นหลัก ไม่เห็นแก่ส่วนตนและพวกพ้อง ไม่ทำหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัว และต้องไม่ประนีประนอมกระทำการตามพลังกลุ่ม หากเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นผลร้ายต่อประเทศชาติ นักการเมืองเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ได้ดำเนินการเมืองแล้วข้อมต้องหาโอกาสอันทุนคืนโดยการหาผลประโยชน์ส่วนตัวในขณะที่ดำรงตำแหน่ง

^{๒๐} จำแนง อดิวัฒนสิทธิ์, สังคมวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐), หน้า ๙๙.

๓) นักการเมืองที่เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้าง ไกล คนในประเทศไทยจะมีความสุขมากยิ่งขึ้นหากได้นักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์กว้าง ไกล และมีความตื่นตระหนกน้อยลงเมื่อต้องเผชิญสถานการณ์เฉพาะหน้า นักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์กว้าง ไกลจะเป็นที่น่าเชื่อถือของคนที่ต้องการ และคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย ผู้คนจะอยากรับฟังความคิดเห็นและมุ่งมองของเขามากเพื่อจะได้พิจารณาที่เป็นประโยชน์ นักการเมืองซึ่งจำเป็นต้องเป็นคนมีวิสัยทัศน์มองอนาคต เป็นคนที่มีความคิดจริง ไม่มองอะไรແเกบ ๆ ไม่เป็นคนคิดสั้น คิดดี ๆ ไม่ละเอียครอปคงและต้องเป็นผู้ที่มีใจเปิดกว้าง ในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนทันสมัย มีลักษณะของความเป็นสามัคคี สามารถติดต่อสร้างสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศได้

๔) นักการเมืองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี นักการเมืองต้องมีลักษณะพื้นฐานของการดำเนินชีวิตแบบเสมอตนเสมอปลาย ก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นอย่างไร เมื่อได้รับตำแหน่งแล้วก็ต้องเป็นเช่นนี้ ไม่ได้เป็นการเสstreng คุณลักษณะชีวิตที่ควรมีได้แก่ ต้องมีความเมตตา มีความกรุณาต่อประชาชนผู้ทุกชั้นคนด้วยโอกาสในสังคม และชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย มีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับในเรื่องของสิทธิมนุษยชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความเสมอภาค และต้องเรียนรู้ที่จะให้อภัย มีความมั่นคงในการณ์ รู้จักอดกลั้น และรู้จักรักษาจิตสำนึกให้ถูกต้องและชอบธรรมอยู่เสมอ ไม่มีนิสัยเป็นนักเลงหัวไม่ ไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลบุ่งบังกับผู้ที่ด้อยกว่า นอกจากนี้ยังต้องมีความสุภาพอ่อนน้อม ไม่ถือตัว มีความขยันขันแข็งเป็นคนกล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ กล้ายอมรับผิด ไม่โหยความผิดให้ผู้อื่นต้องแสดงตัวเป็นผู้รับผิดชอบอยู่เสมอ

๕) นักการเมืองที่มีคุณประวัติ นักการเมืองจะต้องมีประวัติดี มีการดำเนินการชีวิตตั้งแต่เด็กที่โปรดี ทั้งในชีวิตหน้าที่การทำงานและชีวิตส่วนตัวจะต้องเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสาธารณะและต้องมีชีวิตครอบครัวเป็นแบบอย่าง ชีวิตครอบครัวจะเป็นภาพสะท้อนว่าหาก นักการเมืองยังไม่สามารถบริหารครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดในสังคม ได้ เมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองเขายังสามารถบริหารประเทศได้ดีได้อย่างไร นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่ประกอบแต่สัมมาอาชีพมาตลอด ไม่มีประวัติทางทุจริต ไม่มีประวัติในการดำเนินธุรกิจที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่มีประวัติการเป็นนักเลงเจ้าพ่อ ไม่มีกิจการที่เกี่ยวข้องกับการพนัน หรือธุรกิจที่สร้างปัญหาสังคมมาก่อน เพราะนักการเมืองไม่เพียงได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่เท่านั้นแต่ยังต้องได้รับการยอมรับจากนานาประเทศด้วย

๖) นักการเมืองที่มีคุณว่าจ้าง คุณกริยา นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีวاختิดปี มีคำพูดที่สุภาพ มีเหตุมีผล รักษาคำพูดไว้ให้มั่นคง ไม่โกหกไม่กลับกลอกไม่ปลิ้นปล้อนต้องไม่เป็นคนที่ชอบค่าทอหรือต่อว่าผู้อื่น ต้องไม่พูดให้ร้ายโงมตี และที่สำคัญต้องสามารถพูดจาสื่อสารได้กับบุคคลในทุก ๆ ระดับของสังคมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังต้อง

ประกอบไปด้วยคุณกริยา คือต้องเป็นผู้ที่ส่งงาน มีมนุษย์สัมพันธ์คือเป็นผู้รู้จักกាលเทศะ วางแผนไว้ อย่างเหมาะสม สามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภททุกระดับและเป็นตัวแทนของประเทศได้เป็นอย่างดีในการสู่เวทีโลก

๓) นักการเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม จะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจ จะต้องมีความชุติธรรม ไม่เป็นคนสำอึง เป็นผู้มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อประเทศชาติและประชาชน เป็นผู้ที่รักษาคำพูด และเป็นผู้ที่มีสติในการพิจารณาพินิจพิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ มีหลักการในการดำเนินชีวิตส่วนตัวในการบริหารประเทศ คุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมืองนับเป็นคุณสมบัติที่เด่น และเป็นคุณต่อประเทศชาติมากที่สุด หากนักการเมืองขาดคุณธรรมและจริยธรรมแม้เล็กน้อย มีการศึกษาสูงก็ไม่สามารถนำพาประเทศไปสู่ความไฟแรงได้

๔) นักการเมืองที่มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ ขณะเดียวกันรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาแม้ว่าสังคมในปัจจุบันไม่ได้เป็นยุคที่ต้องทำศึกษารามอย่างในอดีต แต่นักการเมืองที่มีคุณสมบัติเข้มแข็งและกล้าหาญยังคงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหน้าที่ของการเป็นนักการเมืองนั้น คือนำทิศทางคนจำนวนมากรสู่ทิศทางเดียวกันได้ จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักการเมืองจะต้องเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ ความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญของนักการเมืองจะต้องแสดงออกในลักษณะของการกล้าตัดสินใจ และมีความเข้มแข็งในการรับแรงกดดันจากครอบครัว แรงกดดันจากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ นักการเมืองต้องยืนหยัดต่อการตัดสินใจ ถ้าการตัดสินใจนั้นถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อกันส่วนรวมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา เพราะในความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวหนึ่งย่อมต่อการนำไปสู่ความแพ้จการ นักการเมืองจึงต้องรู้จักใช้จ้านจอย่างขอบธรรม

๕) นักการเมืองต้องมีทีมงานที่สามารถในยุคสารสนเทศและเทคโนโลยีระดับสูง ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เทคโนโลยีต่าง ๆ มีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนทันเวลา บุคคลที่ไม่หมั่นคิดตามข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จะเป็นคนล้าสมัยในเวลาอันสั้น นอกจากนี้สังคมยังมีความซับซ้อนขึ้น ดังนั้น ไม่มีนักการเมืองคนใดสามารถมีความรู้ ความสามารถในทุก ๆ ด้านอย่างครบถ้วนได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยทีมงานในการช่วยกันทำงาน ทำการวิจัยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสามารถนำไปกำหนด เป็นนโยบายปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม หรือแม้ว่าจะนักการเมืองจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานสูง แต่การทำงานคนเดียวจะทำได้ลำบาก เพราะมีเวลาจำกัดจึงจำเป็นต้องมีคนมาช่วยทำ นักการเมืองไม่เพียงต้องมีความรู้ความสามารถส่วนตัวเท่านั้นแต่ยังต้องสอน และสามารถพัฒนาคนให้สร้างทีมงานที่ดีได้ และสอนให้ทีมงานสร้างทีมงานที่ดีได้

(๑) นักการเมืองที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตย นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในแนวทางประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นนักการเมืองในสังคมอุปถัมภ์ นักการเมืองที่มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคต เป็นคุณสมบัติที่ช่วยให้คนในประเทศมีความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยได้ดีขึ้นเนื่องจากเห็นแบบอย่างรวมทั้งการที่นักการเมืองของประเทศขึ้นตามวิปธิประชาธิปไตย จะช่วยให้ประเทศได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้น ตามกระแสโลกที่ประชาธิปไตยกำลังเป็นที่นิยมเรื่อยๆ อันจะส่งผลดีต่อประเทศทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และด้านการค้าการลงทุน^{๒๐}

สรุปได้ว่า นักการเมืองที่ดี ควรจะเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพ ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ด้วยความเสียสละ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นนักการเมืองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี มีการดำเนินชีวิตแบบเสมอต้นเสมอปลาย มีคุณประวัติที่ดี มีการดำเนินชีวิต ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างโปร่งใส มีวิชาคิดปีมีคำพูดที่สุภาพ มีเหตุมีผล รักษาคำพูดไว้ให้มั่นคง ไม่โกหกไม่กลับกลอก ไม่ปลื้นปล้อ จะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจ มีความยุติธรรม ไม่เป็นคนลำเอียง เป็นผู้มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อประเทศชาติและประชาชน มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ จะต้องแสดงออกในลักษณะของการกล้าดัดสินใจ และเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในแนวทางประชาธิปไตย

๒.๙ สภาพพื้นที่ทำวิจัย

๒.๙.๑ ประวัติองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน

องค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน เดิมเป็นสถาบันตำบลและต่อมาได้รับการยกฐานะให้จัดตั้งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยกำหนดให้หนึ่งตำบลเป็นตราประทับ จังหวัดนนทบุรี และกำหนดตราสัญลักษณ์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน โดยมีธงชาติและกำไลทองลายกนก ล้อมด้วยคอกไม้ ๘ คอก เป็นองค์ประกอบ

ความหมายตราสัญลักษณ์องค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน

(๑) ธงชาติ นำกาลชื่อตำบลเสารังหิน หมายถึง มีความมั่นคง กลมเกลียว สามัคคี

(๒) กำไลทองลายกนก สื่อถึงความดีดดัน หมายถึง ประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีทั้งหมด ๘ หมู่บ้าน อาศัยอยู่อย่างมีความสุข ทำมาหากินเริบเรื่อง

^{๒๐} เกรียงศักดิ์ เกรียงวงศ์ศักดิ์, เปิดโลกความคิดเสียงสรรษ์การเมืองไทย : วิจัยความคิดเห็นของประชาชนเรื่องการเมืองไทย, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทชั้นเซมิเดียจำกัด, ๒๕๓๕), หน้า ๓๕.

๓) รอบนอกล้อมด้วยชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๙.๒ ลักษณะที่ตั้งอาณาเขตและพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕/๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลเสาร่างหิน อำเภอไหง့ จังหวัดนนทบุรี บริเวณศูนย์ราชการบางใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนกาญจนภิเษก ห่างจากที่ทำการปักครองอำเภอไหง့ ประมาณ ๒๐๐ เมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดนนทบุรี ประมาณ ๑ กิโลเมตร

ในสภาพปัจจุบัน เนื่องจากการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ตำบลเสาร่างหินซึ่งอยู่ในเขตการปักครองของอำเภอไหง့ อยู่ติดกับถนนรัตนาริเบศร์และถนนกาญจนภิเษก ซึ่งเป็นศูนย์กลางการขยายตัวชุมชนเมืองจากกรุงเทพมหานคร สภาพส่วนหนึ่งซึ่งได้เปลี่ยนเป็นที่อยู่อาศัยในรูปหมู่บ้านจัดสรร หรืออาคารชุด มีพื้นที่ตำบลเสาร่างหิน มีพื้นที่ ๕.๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕,๕๗๗ ไร่ ๒ งาน

๒.๙.๓ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอไหง့น้อยและอำเภอไหง့บัวทอง มีแนวเส้นขنانคลองบางแพร ก ซอยอธิเบศร์ ๑ ลํารังบagan น้อย แนวรั้วหมู่บ้านกฤษฎา แนวเส้นขنانคลองบางแพร ก คลอง บางเตือ และคลองอ้อมเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเมืองนนทบุรี มีคลองวัดประชาธิรักษ์ ถนนวัดโนสตันอก พรหม ซอยเปรมฤทธิ์ ถนนหลังวัดชุกันธรวาสเป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอไหงุ่นปาย คลองจันทร์ คลองชุมสาย คลองโสน (หัวคู) ถนนบางไหงุ่-บางคูดัด คลองจันทร์ คลองชุมสาย และคลองชุดใหม่เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอพุทธมณฑล (จังหวัดปทุมธานี) มีคลองทวีวัฒนาเป็นเส้นแบ่งเขต

๒.๙.๔ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีคลองไหลผ่านหลายสาย พื้นที่เหมาะสมแก่ การเพาะปลูกไม้ผล ประชาชนส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำโดยเดินทางไปมาด้วยเรือ ในปัจจุบัน มีถนนตัดผ่านหลายสายประชาชนจึงเริ่มย้ายบ้านมาตั้งอยู่ริมถนนสายสำคัญ (สายตั้ง ชั้น-สุพรรณบุรี) มากขึ้น

๒.๙.๕ อาชีพ

ข้อมูลด้านอาชีพของประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และรับจำนำ

๒.๙.๖ สักขยະการปកครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ซึ่งการจัดชั้นองค์การบริหารส่วนตำบลของกองราชการส่วนตำบล โดยกรมการปกครอง ได้แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ หมู่บ้าน ดังนี้^๒

๑) บ้านคลองอ้อม	หมู่ที่ ๑
๒) บ้านคลองบางใหญ่	หมู่ที่ ๒
๓) บ้านคลองเสารังหิน	หมู่ที่ ๓
๔) บ้านคลองบางกระน้อ	หมู่ที่ ๔
๕) บ้านบางซื่อสัก	หมู่ที่ ๕
๖) บ้านบางพุตรา	หมู่ที่ ๖
๗) บ้านคลองมะเดื่อ	หมู่ที่ ๗
๘) บ้านลาดตะเข้	หมู่ที่ ๘

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำนวนไบ ใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้านค่าว่างงานวิจัยเชิงสำรวจหรืองานวิจัยภาคสนาม (Survey Research or Field Research) ดังต่อไปนี้

ระหว่าง ยาหรรษุ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดนนทบุรี” พ布ว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยมีการพิจารณาคำนึงถึงพรรคการเมืองและผู้สมควรรับเลือกตั้ง ระยะเวลาในการตัดสินใจว่าจะลงคะแนน เลือกใคร ส่วนใหญ่ตัดสินใจก่อนวันเลือกตั้ง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส่วนทัศนคติที่มีต่อระบบการเมืองและการเลือกตั้ง

^๒ วรวงศ์ วิจิตรศิลป์, แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ อบต.เสารังหิน,
(กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นากมล, ๒๕๕๒), หน้า ๑๔.

สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิ มีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมการลงคะแนนเลือกตั้ง อย่างนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05^{๖๒}

สุวิทย์ รุ่งวิสัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเข้าสู่กระบวนการทางการเมือง ร้อยละ ๒๓.๒ พึงทราบเสียงร้อยละ ๖๐.๒ พึงวิทญ ร้อยละ ๔๖.๖ และดูโทรทัศน์ร้อยละ ๘๑.๙ ทราบว่ามีการซื้อเสียงร้อยละ ๗๕.๓ ใน การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะเลือกผู้สมัครรายใหม่ร้อยละ ๖๘.๒ เห็นว่าผู้สมัครควร้มีความรู้ระดับปริญญาชั้น ไปร์อ้อยละ ๘๑.๒ เห็นว่าผู้สมัครเป็นบุคคลไม่น่าเชื่อถือร้อยละ ๕๐.๓ เห็นว่าควรมีองค์กรอิสระดำเนินการเลือกตั้งร้อยละ ๕๓.๓ เห็นว่าไม่ควรมีบ ล.ส. ร้อยละ ๕๒.๑^๔

สาขิต ปีตุเดชะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกสมัชิกสภาพผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง เขต ๑” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดระยองมีการตื่นตัวและให้ความสนใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรค่อนข้างมาก เห็นได้จากการที่ของการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทุกรัช และการตัดสินใจเลือกสมัชิกสภาพผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดระยองเขต ๑ โดยมีการพิจารณาคัดเลือกจากปัจจัยทั้ง ๓ ประกอบกัน โดยผู้มีการศึกษาสูงมักจะคิดถึงปัจจัยพื้นที่การเมือง และผู้มีการศึกษาปานกลาง คิดถึงคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่วนคนที่มีอายุมากและการศึกษาต่ำ จะคำนึงถึงคุณสมบัติของหัวคะแนนเป็นหลัก^{๔๕}

๖๗ นวัชชัย บาหิรัญ, “พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษานโยบายการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), ๒๕๔๐, ๑๘๘ หน้า.

๕๙ สุวิทย์ รุ่งวิสัย, “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : กองการพิมพ์), ๒๕๔๑, ๒๖๕ หน้า.

๕๙ สาธิค ปิตุเดชะ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกสมาร์ทโฟนรายวัน จังหวัดระยอง เขต ๑”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนรภพ), ๒๕๔๑, ๑๐๖ หน้า.

รายงานของประชาชนมากที่สุด ได้แก่ พระครุฑ์เมือง คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหัวคะแนน และศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนมีความสนใจในการเลือกตั้งค่อนข้างมาก และพบว่า พระครุฑ์เมืองมีบทบาทมากที่สุดในการเลือกตั้ง รองลงมาคือ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหัวคะแนน^{๖๖}

ถวิลวดี บุรีรักษ์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๗” พบว่า ประชาราษฎร์ส่วนใหญ่ มีการปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ศาสนา สถานที่อยู่ และระยะเวลาที่อาศัย ปัจจัยที่ประชาชนใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภา พบว่า มีปัจจัยที่ประชาชนได้พิจารณาในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา ได้แก่ ภาวะผู้นำ คือจะต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเห็นหน้า ไม่ทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น^{๖๗}

เอกนิวัติ จอมใจ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า ข้าราชการตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรไม่แตกต่าง กัน ส่วนข้าราชการตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ที่มี การศึกษา อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ และชั้นชาก แตกต่างกัน มีปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน อย่าง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕^{๖๘}

โฉดิพงษ์ เอกนุทย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะนิสิตปริญญาตรีภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์” พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระดับปานกลางค่อนข้าง

^{๖๖} ศิริพร ปัญจมาดา, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของ ประชาชน : กรณีศึกษาการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม เขต ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ๒๕๔๒, ๑๒๕ หน้า.

^{๖๗} ถวิลวดี บุรีรักษ์, “พฤติกรรมการเลือกตั้งและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๗”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า), ๒๕๔๕, ๓๐๑ หน้า.

^{๖๘} เอกนิวัติ จอมใจ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรของ ข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๗, ๕๗ หน้า.

สูง ปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของความคิดเห็น ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของนิสิต และความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติเกี่ยวกับวุฒิสภาพาณิชรัฐธรรมนูญ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพาณิชในภาพรวม ส่วนนิสิตที่มีเพศ ภูมิลำเนา ฐานะทางครอบครัว ขั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งวุฒิสภาพาณิชไม่แตกต่างกัน^{๗๕}

บรรชิต คงสัน ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุ และความสนใจทางการเมืองแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แตกต่างกัน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มีอายุและ รายได้แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แตกต่างกัน^{๗๖}

ว่าที่ร้อยตรี จกรพันธุ์ มิตรพักแวง ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตที่ ๑๖ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘” พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านผู้สมัคร รองลงมาคือพรรคราษฎร เมือง และรูปแบบการหาเสียงตามลักษณะ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านผู้สมัครและ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ อายุ อายุ อาชีพและรายได้ มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนปัจจัยด้านพรรคการเมือง รูปแบบการหาเสียง และเศรษฐกิจและสังคม ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว และระยะเวลาการอาศัย

^{๗๕} โชคพิง เอกบุศย์, “ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพาณิช : ศึกษาเฉพาะ นิสิตปริญญาตรีภาควิชาธุรกิจศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๔๔, ๑๓๕ หน้า.

^{๗๖} บรรชิต คงสัน, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดอุบลราชธานี”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), ๒๕๔๘, ๘๕ หน้า.

อยู่ในพื้นที่ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง^{๑๐}

เฉลิมพร แสงมณี ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘” พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และการศึกษา แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มีรายได้ และอาชีพ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่แตกต่างกัน ส่วนผลกระทบการเมือง นโยบายของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง การได้รับข่าวสาร การซื้อสิทธิ์ขายเสียง หัวคะแนน และผู้นำท้องถิ่น เป็นปัจจัยแรงจูงใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ พรรคร่วมรัฐบาล เมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหัวคะแนน ตามลำดับ^{๑๑}

น้ำเพชร อุ่ยสันต์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก” พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ในระดับมาก มี ๒ ด้านคือ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร รองลงมาคือ ด้านผลกระทบการเมือง และด้านเครือข่ายทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน๒๗๗ คน มีอายุระหว่าง ๒๑ – ๓๐ ปี จำนวน ๑๒๑ คน มีศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๙๘ คน มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้างภาคเอกชน จำนวน ๕๔ คน และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาทลงมา จำนวน ๑๒๗ คน^{๑๒}

^{๑๐} ว่าที่ร้อยตรี จารพันธุ์ มิตรศักดิ์ ว่าน, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเขตที่ ๑๖ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช), ๒๕๔๘, ๑๙๗ หน้า.

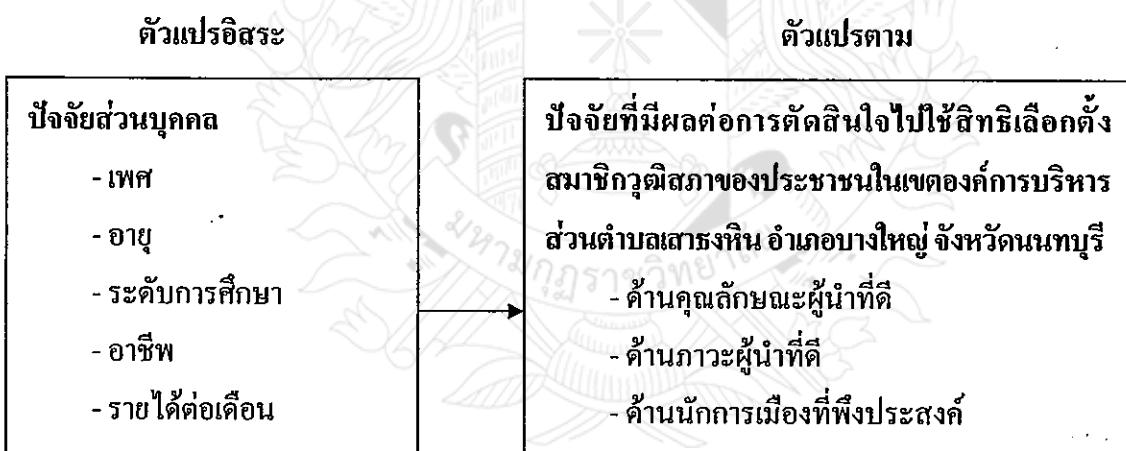
^{๑๑} เฉลิมพร แสงมณี, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช), ๒๕๔๘, ๑๐๒ หน้า.

^{๑๒} น้ำเพชร อุ่ยสันต์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”, สารนิพนธ์วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย), ๒๕๕๐, ๕๒ หน้า.

จากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง ส่วนมากเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกิดขึ้นจากการตัดสินใจลงคะแนนของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์ได้อย่างอิสระภายในกรอบของกฎหมายในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกันไป ส่วนผลกระทบเมือง นโยบายของพรรคการเมือง ผู้สมัคร รับเลือกตั้ง การได้รับข่าวสาร การซื้อสิทธิขายเสียง หัวคะแนน และผู้นำห้องอิ่น มีความแตกต่างกัน รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยแตกต่างกัน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน แล้วแต่สภาพพื้นที่ในแต่ละแห่ง ขึ้นอยู่กับการตัดสินของประชาชน

๒.๑๐ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาเฉพาะกรณี องค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดน่านทบูรี ดังที่ได้มากล่าวข้างต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี ของอรุณ รักธรรม^{๗๔} แนวคิดด้านภาวะผู้นำที่ดี ของยุค รักไทย และสุกาวดี วิทยะประพันธ์^{๗๕} และด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ของ ลิขิต ธิรเวคิน^{๗๖} มาเป็น แผนภูมิในการวิจัยได้ดังนี้

แผนภูมิที่ ๒.๒ แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

^{๗๔} อรุณ รักธรรม, การพัฒนาองค์กรเพื่อการเปลี่ยนแปลง, อ้างแล้ว, หน้า ๒๐๐ - ๒๐๒

^{๗๕} ยุค รักไทย และสุกาวดี วิทยะประพันธ์, คัมภีร์การพัฒนาภาวะผู้นำ, อ้างแล้ว, หน้า ๔๕.

^{๗๖} ลิขิต ธิรเวคิน, วิจัยการการเมืองการปกครองของไทย, อ้างแล้ว, หน้า ๙.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิก
วุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเสารงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” นี้
เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา
เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอน และวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- ๓.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวัดค่าตัวแปร
- ๓.๗ การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- ๓.๘ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารง
หิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๓,๑๖ คน

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสา
รงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๗๕ คน

๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรช^๑ และ
มอร์แกน (Krejcie & Morgan)^๒ จากประชาชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารงหิน

^๑บุญชุม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : สุวิริยาสาส์น,
๒๕๔๕), หน้า ๔๓.

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ๑ ชุด โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ ลักษณะของคำ답นเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส่างหิน อำเภอไหയู่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๐ ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น ๕ ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๕
มาก	มีค่าเท่ากับ	๔
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	๓
น้อย	มีค่าเท่ากับ	๒
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๑

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางหิน อำเภอไหหยู่ จังหวัดนนทบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๓.๔.๑ ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๓.๔.๒ สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำตาม ๒ ประเภท คือ แบบปลายเปิดและแบบปลายเปิด

๓.๔.๓ นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหนียวแน่น ทึ้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

๓.๔.๔ นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๗ ท่าน คือ

๑) นายพนัด ต้วงศิลี รป.น. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกริก อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนครปัลังก์ จังหวัดนครปฐม

๒) นายวิญญา กินะเสน ศน.ม. (พุทธศาสนาศึกษา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เจ้าหน้าที่บรรณาธิการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนครปัลังก์ จังหวัดนครปฐม

๓) นายกิจเกย์ สุขเหลือง ศน.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย บุคลากร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนครปัลังก์ จังหวัดนครปฐม

โดยให้ตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหา

๓.๔.๕ นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC)^๙ ตามสูตร

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
	$\sum R$	แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
โดยที่	+1	แน่ใจว่าสอดคล้อง
	0	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
	-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ ๐.๖๐ ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน ๒๑ ข้อ ใช้ได้ทั้ง ๒๑ ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง ๐.๖๐-๑.๐๐

๓.๔.๖ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

๓.๔.๗ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน ๓๐ คน แล้วนำผลการตอบ

^๙ ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เดิม, เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา, (นครปฐม : ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕), หน้า ๖๕.

แบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (a-Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach)^๔ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ ๐.๙๑

๓.๕.๘ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

๓.๕ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

๓.๕.๑ ขอหนังสือจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีนครราชวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๓.๕.๒ สร้างแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

๓.๕.๓ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

๓.๕.๔ เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมา นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

๓.๕.๕ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

๓.๖ การวัดค่าตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดการวัดค่าตัวแปร ซึ่งเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ดังนี้^๕

คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด		$\frac{๕ - ๑}{๕} = ๐.๘๐$
จำนวนระดับ		
ระดับค่า	ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
๕	๔.๒๑ - ๕.๐๐	มากที่สุด
๔	๓.๔๑ - ๔.๒๐	มาก
๓	๒.๖๑ - ๓.๔๐	ปานกลาง
๒	๑.๘๑ - ๒.๖๐	น้อย
๑	๐.๐๑ - ๑.๘๐	น้อยที่สุด

^๔ กัลยา วนิชบัญชา, สัมมิติสำหรับงานวิจัย, อ้างແล້ວ, หน้า ๔๔๕.

^๕ ชูกรี วงศ์รัตนะ, เทคนิคการใช้สัมมิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๓๕.

๓.๑ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

๓.๑.๑ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentile)

๓.๑.๒ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนต้นlevel เสาชิงช้า จังหวัดนนทบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓.๑.๓ ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนต้นlevel เสาชิงช้า จังหวัดนนทบุรี กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนอาชุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

๓.๑.๔ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการไปปัญหาการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนต้นlevel เสาชิงช้า จังหวัดนนทบุรี โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

๓.๒ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ๒ ประเภท ได้แก่

๓.๒.๑ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล

๓.๒.๒ สถิติอนุนาหหรืออ้างอิง (Inferencial Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

(๑) การหาค่าร้อยละ (Percentage)^b

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

(๒) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัธยมเลขคณิต ^c

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

X = ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

(๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ^d

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

^bนิภา เมธาราชวิชัย, วิทยาการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๗), หน้า ๑๒๙.

^cส่งครี ชนกุวงศ์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๔๗), หน้า ๕๕.

^dลีวน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สุวิริยา สถาบัน, ๒๕๔๐), หน้า ๕๓.

๔) การทดสอบสมมติฐาน (t-test)^๕

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ t = ค่าที-เทสท์ (t-test)
- \bar{X}_1, \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ
- S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ
- n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๕) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) หรือ (F-test)^๖

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

^๕นิภา เมธาราเวชัย, วิทยาการวิจัย, ข้างแล้ว, หน้า ๒๓๘.

^๖เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐.

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ ๓ ประการ คือ

๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี

๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี

ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำรวจ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ใน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๗๕ คน แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้มีค่าดับขั้นตอนดังนี้

๔.๑ ตัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
d.f.	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
S.S.	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายอุ่นวยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๗๘	๔๙.๐
หญิง	๒๐๑	๕๑.๐
รวม	๓๗๙	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พนว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐ และเพศชายจำนวน ๑๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชั้นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑๙ – ๒๗ ปี	๑๕๕	๓๙.๓
๒๘ – ๓๗ ปี	๑๓๑	๓๔.๖
๓๘ – ๔๗ ปี	๘๗	๒๑.๘
๔๘ ปีขึ้นไป	๒๐	๕.๗
รวม	๓๙๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบร่วมกันว่า ประชาชั้นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอาชุระระหว่าง ๑๙ - ๒๗ ปี จำนวน ๑๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓ รองลงมาคืออาชุ ๒๘ – ๓๗ ปี จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๖ และส่วนน้อยคืออาชุ ๓๘ – ๔๗ ปี จำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ และ ๔๘ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๗

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชั้นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๒๖	๖.๕
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๐๕	๒๖.๘
อนุปริญญา / ปวส.	๑๐๔	๒๗.๔
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔๐	๓๕.๗
รวม	๓๙๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบร่วมกันว่า ประชาชั้นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗ รองลงมา คือมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘ และส่วนน้อยคืออนุปริญญา/ปวส. จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔ และประถมศึกษา จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชั้นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส่างหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๓๓	๙.๖
พนักงานบริษัท / เอกชน	๑๗๒	๔๕.๔
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป	๖๒	๑๖.๔
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒	๒๕.๖
รวม	๓๗๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน จำนวน ๑๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔ รองลงมา คือทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖ และส่วนน้อยคือเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔ และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๖

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕	๒๗.๗
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๕	๓๕.๕
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๘๒	๒๑.๖
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕๘	๑๕.๓
รวม	๓๗๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕ รองลงมา คือ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗ และส่วนน้อยคือ ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖ และ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

การศึกษาวิเคราะห์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก
๒. ด้านภาวะผู้นำที่ดี	๔.๐๗	๐.๔๐	มาก
๓. ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์	๔.๑๖	๐.๔๕	มาก
รวม	๔.๐๙	๐.๔๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีรายละเอียดคือ ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก และด้านภาวะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี

ด้านลักษณะผู้นำที่ดี	\bar{X}	S.D.	ผล
๑. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาสังคมและประเทศชาติได้	๔.๐๕	๐.๖๕	มาก
๒. เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยมีหลักการปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่	๓.๕๗	๐.๗๘	มาก
๓. เป็นผู้มีความสามารถริเริ่มกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๕๖	๐.๗๗	มาก
๔. เป็นผู้มีความกล้าหาญในการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย	๔.๐๑	๐.๔๓	มาก
๕. เป็นผู้มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจได้ทันที เมื่อมีคำสั่งลงมา	๔.๐๖	๐.๗๖	มาก
๖. เป็นผู้มีความยุติธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	๔.๑๕	๐.๗๘	มาก
๗. เป็นผู้มีความอดทนต่อแรงกดดัน หรือเสียงวิพากษ์วิจารณ์ได้	๔.๑๙	๐.๗๕	มาก
รวม	๔.๐๕	๐.๕๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑ พนวจ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นผู้มีความยุติธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รองลงมา คือ เป็นผู้มีความอดทนต่อแรงกดดัน หรือเสียงวิพากษ์วิจารณ์ได้ และสุดท้ายคือเป็นผู้มีความสามารถริเริ่มกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี

ด้านภาวะผู้นำที่ดี	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๔. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๐๐	๐.๖๔	มาก
๕. เป็นผู้มีความสามารถในการใช้คนให้เหมาะสม ความรู้ความสามารถของบุคคลนั้น ๆ	๔.๐๖	๐.๖๕	มาก
๑๐. เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณดี สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ	๔.๐๗	๐.๗๔	มาก
๑๑. เป็นผู้มีความสามารถสร้างสรรค์หรือเสนอปัญหาต่าง ๆ ในสังคมสู่สَاชَاประชาธิรัฐ	๔.๐๗	๐.๗๓	มาก
๑๒. เป็นผู้มีความสามารถใกล้เคลียร์ เมื่อเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งเกิดขึ้น	๓.๕๗	๐.๗๔	มาก
๑๓. เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และงานที่ได้รับหมายอย่างเต็มความสามารถ	๔.๐๘	๐.๗๓	มาก
๑๔. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นกันเองกันเพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลทั่วไป	๔.๐๔	๐.๗๔	มาก
รวม	๔.๐๗	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พนวจ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และงานที่ได้รับหมายอย่างเต็มความสามารถ รองลงมา คือ เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณดี สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ และสุดท้าย คือเป็นผู้มีความสามารถใกล้เคลียร์ เมื่อเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งเกิดขึ้น

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์

ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์	\bar{X}	S.D.	ผล
๑๕. เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างและกระบวนการทางการเมืองเป็นอย่างดี	๔.๑๕	๐.๙๗	มาก
๑๖. เป็นมิจิตวิญญาณความเป็นประชาธิปไตย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ	๔.๐๖	๐.๓๗	มาก
๑๗. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการกระทำการทุกอย่างเพื่อประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติ	๔.๑๕	๐.๗๖	มาก
๑๘. เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ของการณ์ไกลในการที่จะพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทย	๔.๑๕	๐.๗๐	มาก
๑๙. เป็นผู้มีความเสียสละ ซื่อสัตย์ จริงใจต่อประชาชนและประเทศชาติ	๔.๒๐	๐.๗๓	มาก
๒๐. เป็นผู้มีวิทยาศาสตร์ในการพูด สุภาพ มีเหตุมีผล ไม่妄จ หรือใส่ร้ายป้ายสีให้บุคคลอื่น	๔.๑๖	๐.๗๒	มาก
๒๑. เป็นผู้มีพุทธิกรรมที่น่าเชื่อถือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ทึ้งต่อหน้าและลับหลัง	๔.๒๔	๐.๗๕	มาก
รวม	๔.๑๖	๐.๕๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นผู้มีพุทธิกรรมที่น่าเชื่อถือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ทึ้งต่อหน้าและลับหลัง รองลงมาคือเป็นผู้มีความเสียสละ ซื่อสัตย์ จริงใจต่อประชาชนและประเทศชาติ และสุดท้ายคือเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ของการณ์ไกลในการที่จะพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทย

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อารีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๑๗๘	๔.๐๗	๐.๕๑	มาก
หญิง	๒๐๑	๔.๐๗	๐.๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๑๗๘	๔.๐๗	๐.๕๑	๐.๗๗	๐.๔๖
หญิง	๒๐๑	๔.๐๗	๐.๕๖		

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๘ - ๒๗ ปี	๑๔๕	๓.๘๘	๐.๔๔	มาก
๒๘ - ๓๗ ปี	๑๑๑	๔.๒๗	๐.๔๕	มากที่สุด
๓๘ - ๔๗ ปี	๘๗	๔.๐๐	๐.๔๐	มาก
๔๘ ปีขึ้นไป	๒๐	๔.๐๕	๐.๔๗	มาก
รวม	๓๗๓	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๐.๖๕	๓	๓.๕๕	๑๓.๓๖	๐.๐๐*
	๕๕.๗๑	๓๗๕	๐.๑๖		
รวม	๑๖๐.๓๖	๓๗๘			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๑๔

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอมางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	๑๙ – ๒๗ ปี	๒๘ – ๓๗ ปี	๓๘ – ๔๗ ปี	๔๘ ปีขึ้นไป
๑๙ – ๒๗ ปี	-	๐.๓๙*	๐.๑๑	๐.๑๗
๒๘ – ๓๗ ปี		-	๐.๒๗*	-๐.๒๑
๓๘ – ๔๗ ปี			-	๐.๐๕
๔๘ ปีขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบร่วมกับภาพตราครุฑ์ ณ หน้าหนังสือ ที่แสดงถึงความคิดเห็นของผู้สำรวจ ที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุระหว่าง ๑๙ – ๒๗ ปี และมีอายุ ๒๘ – ๓๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน และประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๒๘ – ๓๗ ปี และมีอายุ ๓๘ – ๔๗ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๖	๓.๕๗	๐.๔๘	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๐๕	๔.๐๒	๐.๔๖	มาก
อนุปริญญา / ปวส.	๑๐๔	๔.๑๔	๐.๔๘	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔๐	๔.๐๓	๐.๔๔	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่าง จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑.๒๕ ๑๐๕.๐๗	๓ ๓๗๕	๐.๔๗ ๐.๒๕	๑.๔๙	๐.๒๑
รวม	๑๑๐.๓๖	๓๗๘			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๓๓	๔.๓๐	๐.๔๕	มาก
พนักงานบริษัท / เอกชน	๑๗	๔.๑๗	๐.๕๒	มาก
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป	๖๒	๔.๑๑	๐.๔๔	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๑	๓.๘๗	๐.๔๑	มาก
รวม	๗๗	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดังในตารางที่ ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๙.๔๑ ๑๐๑.๕๕	๓ ๗๗	๒.๘๐ ๐.๒๗	๑๐.๓๑	๐.๐๐*
รวม	๑๑๐.๓๖	๗๗			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe) ดังตารางที่ ๔.๑๙

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมາชิกุลพิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหนิน อําเภอนางไหญ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัท/ เอกชน	เกษตรกรรม/ รับจำนำที่ว่าไป	ทำธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	-0.๑๙	-0.๑๕	-0.๔๖*
พนักงานบริษัท / เอกชน	-	-	-0.๐๑	-0.๒๘*
เกษตรกรรม / รับจำนำที่ว่าไป	-	-	-	-0.๒๗
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	-	-	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๑๘ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหนิน ที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมາชิกุลพิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน กับประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕	๗.๕๕	๐.๔๗	มาก
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๗๔	๔.๒๒	๐.๔๖	มากที่สุด
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๘๒	๔.๑๐	๐.๔๗	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕๙	๓.๗๘	๐.๔๕	มาก
รวม	๓๗๙	๔.๐๕	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๐ พนวจ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๒๐

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๕.๓๔	๓	๑.๑๑	๑๑.๕๖	๐.๐๐*
รวม	๑๐๑.๐๒	๓๗๙	๐.๒๖		

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๒๑ พนวจ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟฟ์ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๒

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ต่อเดือน	๑๐,๐๐๐ บาท ลงมา	๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	-	๐.๒๖*	๐.๗๕	-๐.๑๖
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท			-๐.๑๑	-๐.๕๗*
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท		-	-	-๐.๓๒*
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๒๒ พนวจ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา และ ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน และประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนั้นไม่พนความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๑๗๙	๔.๐๗	๐.๕๑	มาก
หญิง	๒๐๑	๔.๐๗	๐.๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดี อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๑๗๙	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๖๐	๐.๑๐
หญิง	๒๐๑	๔.๐๗	๐.๕๗		

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๙ - ๒๑ ปี	๑๔๕	๓.๘๕	๐.๕๖	มาก
๒๒ - ๓๗ ปี	๑๗๗	๔.๒๑	๐.๔๔	มากที่สุด
๓๘ - ๔๗ ปี	๘๗	๔.๐๗	๐.๓๖	มาก
๔๘ ปีขึ้นไป	๒๐	๔.๐๗	๐.๕๖	มาก
รวม	๓๗๙	๔.๐๗	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๕ พนบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๒๕

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๘.๕๗ ๘๕.๘๐	๓ ๑๗๕	๒.๕๗ ๐.๔๒	๑๓.๐๒	๐.๐๐*
รวม	๙๔.๗๗	๑๗๙			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๒๖ พนบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๒๗

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสนาธิหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	๑๘ – ๒๗ ปี	๒๘ – ๓๗ ปี	๓๘ – ๔๗ ปี	๔๘ ปีขึ้นไป
๑๘ – ๒๗ ปี	-	๐.๗๕*	๐.๒๑*	๐.๑๙
๒๘ – ๓๗ ปี		-	-๐.๗๙	-๐.๑๗
๓๘ – ๔๗ ปี			-	-๐.๓๖
๔๘ ปีขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสนาธิหิน ที่มีอายุระหว่าง ๑๘ – ๒๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุ ๒๘ – ๓๗ ปี และมีอายุ ๓๘ – ๔๗ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนี้ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๖	๓.๘๕	๐.๖๑	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๐๕	๔.๐๔	๐.๔๔	มาก
อนุปริญญา / ปวส.	๑๐๔	๔.๑๑	๐.๕๐	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔๐	๔.๐๐	๐.๕๑	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๐๓	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา นิรายละเอียด ดังในตารางที่ ๔.๒๙

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑.๕๘ ๕๗.๑๕	๓ ๑๗๕	๐.๕๒ ๐.๒๔	๒.๑๒	๐.๑๐
รวม	๕๙.๗๗	๑๗๘			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๓๗	๔.๐๖	๐.๔๔	มาก
พนักงานบริษัท / เอกชน	๑๙	๔.๑๒	๐.๔๗	มาก
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป	๖๒	๔.๐๕	๐.๔๗	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๒	๓.๘๕	๐.๕๗	มาก
รวม	๑๗๕	๔.๐๓	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๐ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๓๐

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๕.๓๔ ๘๕.๓๕	๓ ๑๗๕	๑.๗๘ ๐.๔๗	๗.๕๗	๐.๐๐*
รวม	๙๔.๗๓	๑๗๘			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๓๑ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกัน อาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๓๒

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสนาธิพน พนักงานบัญชี อำเภอไชยา จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบัญชี/ เอกชน	เกษตรกรรม/ รับจ้างทั่วไป	ทำธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	๐.๐๖	๐.๗๗	-๐.๒๐
พนักงานบัญชี / เอกชน		-	-๐.๓๔	-๐.๒๗*
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป			-	-๐.๒๗*
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสนาธิพน ที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบัญชี/เอกชน และอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕	๓.๕๗	๐.๔๔	มาก
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๗๔	๔.๑๒	๐.๔๙	มาก
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๘๒	๔.๐๘	๐.๔๖	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕๘	๓.๕๕	๐.๔๗	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๐๓	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๓ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๓๓

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๒.๗๕	๗	๐.๓๗	๓.๘๐	๐.๑๐
รวม	๕๔.๗๘	๓๗๕			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๓๔ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่าง ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๑๗๙	๔.๑๔	๐.๕๗	มาก
หญิง	๒๐๑	๔.๑๕	๐.๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๑๗๙	๔.๑๔	๐.๕๗	-๐.๘๗	๐.๓๙
หญิง	๒๐๑	๔.๑๕	๐.๕๑		

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางไหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๙ - ๒๗ ปี	๑๔๕	๓.๕๕	๐.๕๘	มาก
๒๘ - ๓๗ ปี	๑๑๑	๔.๓๖	๐.๔๒	มากที่สุด
๓๘ - ๔๗ ปี	๘๗	๔.๒๒	๐.๕๐	มากที่สุด
๔๘ ปีขึ้นไป	๒๐	๔.๑๕	๐.๖๗	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๑๖	๐.๕๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓๗ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๓๗

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อ่าเภอบางไหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑๑.๙๖	๓	๓.๕๕	๑๔.๖๗	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๐๑.๓๖	๓๗๒	๐.๒๗		
รวม	๑๑๓.๒๓	๓๗๕			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๓๘ พบร่วมกันว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๓๙

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดคนทบูรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อายุ	๑๙ – ๒๗ ปี	๒๙ – ๓๗ ปี	๓๙ – ๔๗ ปี	๔๙ ปีขึ้นไป
๑๙ – ๒๗ ปี	-	๐.๔๐*	๐.๒๖*	๐.๑๕
๒๙ – ๓๗ ปี		-	-๐.๑๔	-๐.๒๑
๓๙ – ๔๗ ปี			-	-๐.๐๗
๔๙ ปีขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๓๘ พนวณว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุระหว่าง ๑๙ – ๒๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกันประชาชนที่มีอายุ ๒๙ – ๓๗ ปี และอายุ ๓๙ – ๔๗ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พนวณความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๖	๔.๗๖	๐.๔๕	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๐๕	๔.๗๕	๐.๔๘	มาก
อนุปริญญา / ปวส.	๑๐๔	๔.๒๒	๐.๕๒	มากที่สุด
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๕๐	๔.๗๙	๐.๔๔	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๗๖	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๐ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๔๐

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหய จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๐.๔๐ ๑๒๒.๘๗	๓ ๓๗๕	๐.๑๓ ๐.๓๐	๐.๔๔	๐.๗๒
รวม	๑๒๓.๒๓	๓๗๘			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๔๑ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	ผล
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๗๗	๔.๑๕	๐.๔๐	มาก
พนักงานบริษัท / เอกชน	๑๗๒	๔.๒๕	๐.๔๕	มากที่สุด
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป	๖๒	๔.๒๔	๐.๕๓	มากที่สุด
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๗	๓.๕๘	๐.๖๐	มาก
รวม	๓๙๕	๔.๑๖	๐.๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๒ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๔๒

ตารางที่ ๔.๔๓ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๕.๖๔	๓	๑.๘๘	๖.๕๖	๐.๐๐*
ภายในกลุ่ม	๑๐๗.๕๘	๓๙๒	๐.๒๗		
รวม	๑๑๓.๒๒	๓๙๕			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๔๓ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๔๔

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสำนักวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัท/ เอกชน	เกษตรกรรม/ รับจำนำที่ว่าไป	ทำธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	0.06	0.05	-0.07
พนักงานบริษัท / เอกชน		-	-0.01	-0.07*
เกษตรกรรม / รับจำนำที่ว่าไป			-	-0.06*
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย				-

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหิน ที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสำนักวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพ พนักงานบริษัท/เอกชน และอาชีพเกษตรกรรม/รับจำนำที่ว่าไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	ผล
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕	๔.๐๗	๐.๔๕	มาก
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๔	๔.๒๕	๐.๔๐	มากที่สุด
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๘๒	๔.๑๖	๐.๔๕	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕๙	๔.๐๕	๐.๔๕	มาก
รวม	๓๗๔	๔.๑๖	๐.๔๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๔๕

ตารางที่ ๔.๔๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๒.๖๖ ๑๐๕.๕๖	๓ ๑๓๔	๐.๒๒ ๐.๗๕	๔.๙๙	๐.๐๒*
รวม	๑๑๓.๒๓	๓๗๔			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๔๗

ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ต่อเดือน	๑๐,๐๐๐ บาท ลงมา	๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	-	๐.๒๙*	๐.๐๙	-๐.๐๑
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท		-	-๐.๑๒	-๐.๒๓
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท			-	-๐.๑๐
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๔๙ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๔๙ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ค้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	๑๗๘	๔.๐๕	๐.๔๙	มาก
หญิง	๒๐๑	๔.๑๑	๐.๔๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๔๙ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหินทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ค้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔๕ แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ค้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	๑๗๘	๔.๐๕	๐.๔๙	๐.๑๖	๐.๒๔
หญิง	๒๐๑	๔.๑๑	๐.๔๗		

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหินที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ค้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๐ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๙ - ๒๗ ปี	๑๔๕	๓.๕๐	๐.๕๐	มาก
๒๘ - ๓๖ ปี	๑๑๑	๔.๒๘	๐.๓๙	มากที่สุด
๓๗ - ๔๕ ปี	๘๗	๕.๑๐	๐.๔๑	มาก
๔๖ ปีขึ้นไป	๒๐	๕.๐๙	๐.๕๗	มาก
รวม	๓๗๓	๔.๐๙	๐.๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๐ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสียงหิน จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกตามช่วงอายุมีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๕๐

ตารางที่ ๔.๕๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๐.๒๑ ๗๖.๑๔	๓ ๗๗๕	๓.๔๐ ๐.๒๐	๑๖.๗๖	๐.๐๐*
รวม	๘๖.๓๖	๗๗๘			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๕๑ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสียงหิน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๕๒

ตารางที่ ๔.๕๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟฟี่ (Scheffé)

อายุ	๑๙ – ๒๗ ปี	๒๘ – ๓๗ ปี	๓๘ – ๔๗ ปี	๔๘ ปีขึ้นไป
๑๙ – ๒๗ ปี	-	๐.๓๘	๐.๒๖*	๐.๑๙
๒๘ – ๓๗ ปี		-	-๐.๑๙*	-๐.๒๐
๓๘ – ๔๗ ปี			-	-๐.๐๒
๔๘ ปีขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๕๒ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอายุระหว่าง อายุ ๓๘ – ๔๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๑๙ – ๒๗ ปี และ ๒๘ – ๓๗ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๕๓ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	๒๖	๓.๕๘	๐.๔๑	มาก
มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๐๕	๔.๐๗	๐.๔๙	มาก
อนุปริญญา / ปวส.	๑๐๔	๔.๑๕	๐.๔๔	มาก
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔๐	๔.๐๖	๐.๔๕	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๐๘	๐.๔๗	มาก

จากการที่ ๔.๕๓ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารัง จำแนกตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๕๓

ตารางที่ ๔.๕๔ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๐.๕๐ ๘๕.๔๕	๓ ๑๗๕	๐.๑๐ ๐.๔๒	๑.๓๒	๐.๒๖
รวม	๘๖.๓๖	๑๗๘			

* P < 0.05

จากการที่ ๔.๕๔ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารัง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๕๕ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รัฐราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๓๗	๔.๑๙	๐.๔๒	มาก
พนักงานบริษัท / เอกชน	๑๗	๔.๑๗	๐.๔๓	มาก
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป	๖๒	๔.๑๕	๐.๔๘	มาก
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	๑๗	๓.๘๕	๐.๔๐	มาก
รวม	๗๗	๔.๐๙	๐.๔๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๕ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จำแนกตามอาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามอาชีพ มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๕๕

ตารางที่ ๔.๕๖ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีโดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๖.๐๔	๓	๒.๐๑	๕.๔๐	๐.๐๐*
รวม	๘๖.๓๖	๗๗๘			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๕๖ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๕๗

ตารางที่ ๔.๕๗ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีอัชีพแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัท/ เอกชน	เกษตรกรรม/ รับจ้างทั่วไป	ทำธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	๐.๐๒	-๐.๐๓	-๐.๒๕*
พนักงานบริษัท / เอกชน		-	-๐.๐๑	-๐.๒๑*
เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป			-	-๐.๒๖*
ทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย				-

* $P < 0.05$

จากการที่ ๔.๕๗ พนวิ่ง ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกันกับอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท/เอกชน เกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนี้ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ ๔.๕๘ แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕	๓.๕๙	๐.๔๒	มาก
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๗๔	๔.๒๑	๐.๔๗	มากที่สุด
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๘๒	๔.๑๑	๐.๔๗	มาก
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๕๘	๓.๕๑	๐.๔๗	มาก
รวม	๓๗๕	๔.๐๙	๐.๔๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๕๘ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อแบ่งตามรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๕๙

ตารางที่ ๔.๕๙ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๔.๖๙	๗	๐.๕๖	๗.๗๗	๐.๐๐*
	๘๑.๖๗	๓๓๔	๐.๒๑		
รวม	๘๖.๓๖	๓๓๕			

* P < 0.05

จากตารางที่ ๔.๕๙ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ดังตารางที่ ๔.๖๐

ตารางที่ ๔.๖๐ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ต่อเดือน	๑๐,๐๐๐ บาท ลงมา	๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป
๑๐,๐๐๐ บาทลงมา	-	๐.๒๒*	๐.๑๗	-๐.๐๕
๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท		-	-๐.๐๕	-๐.๒๘
๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท			-	-๐.๑๙
๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป				-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ๔.๖๐ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน ที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนอกนี้ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖.๑ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. นักการเมืองบางคน ไม่มีสังจะหรือปฏิบัติตามเหมือนตอนหน้าเสียงว่า จะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าเลือกเขาเป็นผู้นำ	๓๐	๑. นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักคุณธรรมข้อสังจะ เพราะว่านักการเมืองจะต้องมีสังจะ ถ้ารับปากกับประชาชนไว้แล้ว จะต้องปฏิบัติตามให้ได้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนให้ความเคารพและเชื่อถือได้	๒๘
๒. นักการเมืองบางคน มีการกล่าวอ้างว่าทำประโยชน์เพื่อประชาชนบังหน้า แต่ความเป็นจริงมีการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตน และพากพ้องบริหารของตนเอง	๒๕	๒. นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตนและทำงานให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และต้องทราบนักถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของส่วนตัวและพากพ้องหรือบันริหารของตนเอง	๒๕

ตารางที่ ๔.๖๑ (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๓. นักการเมืองบางคน ไม่มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การตัดสินใจ กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเกรง กลัวต่ออิทธิพล หรือบุคคลที่มี หน้ามีตาในสังคม	๑๙	๓. นักการเมืองควรแก้ไข และมี ความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การ ตัดสินใจในการกระทำในสิ่งที่ ถูกต้อง โดยยึดหลักความยุติ ธรรม ความถูกต้องเป็นหลัก ไม่ มีการล้าอียง หรือเกรงกลัวต่อ อิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะถือว่า ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน	๑๗
รวม	๗๗	.	๖๕

จากตารางที่ ๔.๖๑ พบร่วมกับ ประชาชนจำนวน ๗๗ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี มากที่สุดคือ นักการเมืองบางคน ไม่มีส้าจะหรือปฏิบัติตามเหมือนตอนหาเดียง ว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าเลือกเข้าเป็นผู้นำ จำนวน ๓๐ คน รองลงมาคือ นักการเมืองบางคน มีการ กล่าวอ้างว่าทำประโภชน์เพื่อประชาชนบังหน้า แต่ความเป็นจริงมีการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ ตนและพวกพ้องบริหารของตนเอง จำนวน ๒๕ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองบางคน ไม่มีความ กล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเกรงกลัวต่ออิทธิพล หรือบุคคลที่มี หน้ามีตาในสังคมจำนวน ๑๙ คน

ประชาชน จำนวน ๖๕ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการ ตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะผู้นำที่ดี มากที่สุดคือ นักการเมือง ควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักคุณธรรมข้อสังจะ เพราะว่า นักการเมืองจะต้องมีส้าจะ ถ้ารับปาก กับประชาชนไว้แล้ว จะต้องปฏิบัติตามให้ได้ จึงจะทำให้ประชาชนให้ความเคารพและเชื่อถือได้ จำนวน ๒๘ คน รองลงมาคือ นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามและทำงานให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และต้องระหนักถึงผล ประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่าผลประโยชน์ของส่วนตัว และพวกพ้องหรือบริหารของตนเอง จำนวน ๒๕ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองควรแก้ไข และมี ความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การตัดสินใจในการกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยยึดหลักความยุติ ธรรม

ความถูกต้องเป็นหลัก ไม่มีการล้าอึย หรือเกรงกลัวต่ออิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะถือว่าทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน จำนวน ๑๑ คน

ตารางที่ ๔.๖.๒ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านภาวะผู้นำที่ดี

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. นักการเมืองบางคน ไม่มีความสามารถในการ โภค เกี่ยวข้อง พิพากษา และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนได้	๓๖	๑. นักการเมืองควรแก้ไข และศึกษา หาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อ พิพากษาที่เกิดขึ้น และหาวิธีการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะให้ ประชาชนมีความสมัครสมาน สามัคคีป้องคงกัน	๗๒
๒. นักการเมืองบางคน ไม่มีความรู้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล การตัด สินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และไม่มีความเข้าใจในสถาน การณ์ ฯ นั้น ว่ามีความสลับซับ ซ้อนมากน้อยเพียงใด	๓๑	๒. นักการเมืองควรแก้ไข และไปคุ ยงานเพื่อหาประสบการณ์ ในเก็บ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมา วิเคราะห์สถานการณ์ ก่อนจะมี การตัดสินใจในปัญหานั้น ๆ ว่า มีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน	๒๕
๓. นักการเมืองบางคน ไม่มีความคิด สร้างสรรค์ในการนำเสนอผล งานสู่สายตาประชาชนให้รับรู้ ในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้กระทำ แล้ว เพื่อประชาชนจะได้รับรู้ว่า นักการเมืองนั้น ไม่ได้ทิ้งประชา ชน	๒๗	๓. นักการเมืองควรแก้ไข และจัด แฉลงผลงานสู่สายตาประชาชน ได้อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อ ประชาชนจะได้รับรู้และทราบว่า นักการเมืองนั้นทำเพื่อประชาชน อย่างจริงจัง สมกับได้เป็นตัว แทนที่ประชาชนได้เลือกเข้าไว	๑๙
รวม	๘๐		๗๔

จากตารางที่ ๔.๖.๒ พบร่วมกันจำนวน ๘๐ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล steerage hin อำเภอ bang ใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ค้านภาวะผู้นำที่ดีมากที่สุดคือ นักการเมืองบางคนไม่มีความสามารถในการใกล้เคียงข้อพิพาท และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนได้ จำนวน ๒๖ คน รองลงมาคือ นักการเมืองบางคนไม่มีความรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และไม่มีความเข้าใจในสถานการณ์ ฯ นั้น ว่ามีความสลับซับ ซ้อนมากน้อยเพียงใด จำนวน ๓๑ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองบางคนไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอผลงานสู่สายตาประชาชนให้รับรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้กระทำแล้ว เพื่อประชาชนจะได้รับรู้ว่า นักการเมืองนั้นไม่ได้ทิ้งประชาชนจำนวน ๒๑ คน

ประชาชน จำนวน ๗๔ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล steerage hin อำเภอ bang ใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ค้านภาวะผู้นำที่ดีมากที่สุดคือ นักการเมือง ควรแก้ไข และศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้น และหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่ จะให้ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีป้องคุ้งกัน จำนวน ๒๒ คน รองลงมา คือ นักการเมืองควรแก้ไข และไปดูงานเพื่อหาประสบการณ์ ในเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์สถานการณ์ ก่อนจะมีการตัดสินใจในปัญหานั้น ๆ ว่ามีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน จำนวน ๒๕ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองควรแก้ไข และจัดแกลงผลงานสู่สายตาประชาชน ได้อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อประชาชนจะได้รับรู้และทราบว่า นักการเมืองนั้นทำเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง สมกับได้เป็นตัวแทนที่ประชาชนได้เลือกเข้าไป จำนวน ๙๘ คน

ตารางที่ ๔.๖๓ แสดงค่าความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขการตัดสินใจในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหนิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์

ปัญหา	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. นักการเมืองบางคนไม่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารและพัฒนาประเทศ ชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองทันต่อนานาประเทศได้	๓๗	๑. นักการเมืองหาควรแก้ไข และควร乎ประสมการณ์และมีวิสัยทัศน์ คือ มองการณ์ไกลไปข้างหน้า ว่าจะ บริหารจัดการและพัฒนาประเทศ ชาติอย่างไรให้มีความเจริญรุ่งเรือง เก็บเท่ากับนานาประเทศได้ และ ให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีความสงบ สุข	๒๙
๒. นักการเมืองบางคนไม่มีความเป็นกลาง มีการล้าอึยง เข้าข้าง พรรคพวกรของตนเอง เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่า ประโยชน์ส่วนรวม	๒๖	๒. นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักธรรมาodic ๕ คือการ ไม่ ล้าอึยง ๕ ประการ เพื่อความยุติธรรมและความถูกต้อง อันจะนำมาซึ่งความเชื่อถือของนักการเมืองเอง และเห็นประโยชน์ของส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	๑๗
๓. นักการเมืองบางคนขาดจิตวิญญาณทางประชาธิปไตย โดยไม่ยอมรับพึงความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่ความคิดเห็นนั้นเปรียบเสมือนกระจากเงาที่สะท้อนกันมาให้เราเห็นได้อย่างชัดเจน	๑๖	๓. นักการเมืองควรแก้ไข และควรมีความเป็นนักประชาธิปไตยมากกว่านี้ เพราะว่าการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ แต่อย่าให้แตกแยก และยอมรับในสิ่งที่ตนมองว่าผิด อย่า มีทิฐิฐานากเกินไป ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง	๑๒
รวม	๖๕		๕๓

จากตารางที่ ๔.๖๑ พบว่า ประชาชนจำนวน ๖๕ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์มากที่สุดคือ นักการเมืองบางคน ไม่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารและพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองทันต่อนานาประเทศได้ จำนวน ๗๗ คน รองลงมาคือ นักการเมืองบางคน ไม่มีความเป็นกลาง มีการล้าเอียง เข้าข้างพรรคร่วมของตนเอง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม จำนวน ๒๖ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองบางคนขาดจิตวิญญาณทางประชาธิปไตย โดยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่ความคิดเห็นนั้น เปรียบเสมือนกระจาดเงาที่สะท้อนกับมาให้เราเห็น ได้อย่างชัดเจน จำนวน ๑๖ คน

ประชาชน จำนวน ๕๓ คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์มากที่สุดคือ นักการเมืองที่พึงประสงค์มากที่สุดคือ นักการเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองเท่ากับนานาประเทศได้ และให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสงบสุข จำนวน ๒๔ คน รองลงมาคือ นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักธรรมอคติ ๔ คือ การไม่ล้าเอียง ๔ ประการ เพื่อความยุติธรรมและความถูกต้อง อันจะนำมาซึ่งความเชื่อถือของนักการเมืองเอง และเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว จำนวน ๑๗ คน และน้อยที่สุดคือ นักการเมืองควรแก้ไข และมีความเป็นนักประชาธิปไตยมากกว่านี้ เพราะว่าการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ แต่อย่าให้แตกแยก และยอมรับในสิ่งที่ตนมองว่าผิดอย่างมีทิฐิจิมากเกินไป ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง จำนวน ๑๒ คน

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” มีสภาพความเป็นมาประเทศไทยมีการปักครองระบบประชาธิปไตย คำว่า “ประชาธิปไตย” แปลว่า “ประชาชนเป็นใหญ่” มีอำนาจสูงสุดในการปักครองประเทศไทย เป็นการปักครองที่มีอำนาจอธิปไตย เป็นของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน ประชาชนจะต้องปักครองกันเอง ออกกฎหมายเอง บริหารเอง แต่ประชาชนมีจำนวนมากจะเข้าไปปักครองบริหารประเทศทั้งหมดด้วยตนเองย่อมเป็นไปไม่ได้ จึงต้องมีการเลือกตั้ง วันเลือกตั้งถือเป็นวันที่ประชาชนไปมอบอำนาจอธิปไตยหรือไปมอบหมายให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลไปทำหน้าที่แทนตน การเลือกตั้ง เป็นกิจกรรมที่สำคัญในกระบวนการทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยมาจากการคัดเลือกโดยประชาชน จุดร่วมสำคัญของการเลือกตั้ง ได้แก่ การระดมความคิดเห็นเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปักครองระบบประชาธิปไตย เพื่อการเดือดตั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการแสดงออกของประชาชนซึ่งเจตจำนงในการกำหนดนโยบายการปักครองประเทศไทย หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการยินยอมของประชาชนเข้าของประเทศไทยให้รัฐบาลใช้อำนาจทางการเมือง การปักครองกับผู้อื่นได้จากการปักครองคือตัวประชาชนนั้นเอง จึงต้องมีการกำหนดตัวแทนที่เราเลือกตั้ง มีทั้งตัวแทนระดับชาติ และตัวแทนระดับห้องถีน ตัวแทนระดับชาติ ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) เข้าไปทำหน้าที่แทน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานี้มีอะไรบ้าง และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยใดเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากองประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ

การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไข ปัญหาการตัดสินใจ ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กร บริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี

ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนด กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยได้ทั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต องค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วน ตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒๗,๑๖ คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๙๕ คน แล้วนำไปหาอัตราสัดส่วนของประชากร (Proportional Size) เพื่อหากลุ่มตัวอย่างเตะละ หมู่บ้าน และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling). ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น รายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบ (Fact Findings) ได้ดังด้านไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนที่มี ภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอไหง จังหวัดนนทบุรี ที่ตอบแบบ สอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐๑ คน กิตเป็นร้อยละ ๕๓.๐ มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๔๗ ปี จำนวน ๑๔๕ คน กิตเป็นร้อยละ ๓๘.๓ รองลงมาคือมีอายุ ๒๘ - ๓๗ ปี จำนวน ๑๑๑ คน กิตเป็น ร้อยละ ๑๘.๖ มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน ๑๔๐ คน กิตเป็นร้อยละ ๓๕.๕ รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน ๑๐๕ คน กิตเป็นร้อยละ ๒๘.๘ มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน จำนวน ๑๓๒ คน กิตเป็นร้อยละ ๔๕.๔ รองลงมา คือทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน ๑๑๒ คน กิต

เป็นร้อยละ ๒๕.๖ มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๔ รองลงมาคือ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา จำนวน ๑๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน อายุในระดับมาก และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน คือ (๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี (๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี (๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

(๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

(๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ พบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

๕.๑.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพของประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe) พบว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๑๘ – ๔๙ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพแตกต่างกันปัจจัยที่มีอายุระหว่าง ๑๘ – ๒๗ ปี และ ๒๘ – ๓๗ ปี ประชาชนที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพต่างกันกับอาชีพบริษัท/เอกชน เกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาพแตกต่างกันกับ ประชาชนที่มี

รายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส่างhin อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกทดสอบออกเป็นรายค้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางhin อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคุ่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé) พนว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๒๘ – ๓๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๓๘ – ๔๗ ปี ประชาชนที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา และ ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางhin อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดีไม่แตกต่างกัน

๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางhin อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุ และอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคุ่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé) พนว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๑๙ – ๒๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุ ๒๘ – ๓๗ ปี และมีอายุ ๓๘ – ๔๗ ปี ประชาชนที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดีแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน และอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป ส่วนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสางhin อำเภอบางใหญ่ จังหวัด

นนทบุรี ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่คิดไม่แตกต่างกัน

๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ พนว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่านเฉลี่ย เป็นรายคู่ระหว่างการของเชฟเฟ่ (Scheffe) พนว่า ประชาชนที่มีระหว่าง ๑๙ – ๒๗ ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุ ๒๘ – ๓๗ ปี และอาชีวะ ๓๘ – ๔๗ ปี ประชาชนที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน และอาชีพเกษตรกรรม/รับจำหัวไป ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์แตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ไม่แตกต่างกัน

๕.๑.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

๑) ประชาชนได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดี เรียงลำดับดังนี้ (๑) นักการเมืองบางคน ไม่มีสักจะหรือปฏิบัติตามเหมือนตอนหนาเสียงว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าเลือกเขาเป็นผู้นำ (๒) นักการเมืองบางคน มีการกล่าวอ้างว่าทำประโยชน์เพื่อประชาชนบังหน้า แต่ความเป็นจริงมีการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนและพวกพ้องบริวารของตนเอง (๓) นักการเมืองบางคน ไม่มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อระ segregate ลัตต่ออธิบดีพล หรือบุคคลที่มีหน้ามีตาในสังคม ด้านภาวะผู้นำที่ดี เรียงตามลำดับดังนี้ (๑) นักการเมืองบางคน ไม่มีความสามารถในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนได้ (๒) นักการเมืองบางคน ไม่มีความรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และไม่มีความเข้าใจในสถานการณ์ ๆ นั้น ว่ามีความสัมพันธ์ซึ้ง ซ้อนมากน้อยเพียงใด (๓) นักการเมืองบางคน ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอ

ผลงานสู่ส่ายตาประชาชนให้รับรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองได้กระทำแล้ว เพื่อประชาชนจะได้รับรู้ว่า นักการเมืองนั้นไม่ได้ทิ้งประชาชน ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ เรียงตามลำดับ ดังนี้ (๑) นักการเมืองบางคน ไม่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารและพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองทันต่อ นานาประเทศได้ (๒) นักการเมืองบางคน ไม่มีความเป็นกลาง มีการล้าเอียง เข้าข้างพรรคพวกของ ตนเอง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม (๓) นักการเมืองบางคนขาดจิตวิญญาณ ทางประชาธิปไตย โดยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่ความคิดเห็นนั้นเปรียบเสมือน กระจากรเงานี้ที่สะท้อนกันมาให้เราเห็น ได้อย่างชัดเจน

(๔) ประชาชนได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้ ลิฟท์ที่ได้ออกตั้งสมាជិករុមិសភា ด้านลักษณะผู้นำที่ดี เรียงลำดับดังนี้ (๑) นักการเมืองควรแก้ไข และ ปฏิบัติตามหลักคุณธรรมข้อสัจจะ เพราะว่า นักการเมืองจะต้องมีสังจะ ถ้ารับปากกับประชาชนไว้ แล้ว จะต้องปฏิบัติตามให้ได้ จึงจะทำให้ประชาชนให้ความเคารพและเชื่อถือได้ (๒) นักการเมืองควร แก้ไข และปฏิบัติตามและทำงานให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และต้องทราบหนักถึงผล ประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่าผลประโยชน์ของส่วนตัวและหากพื้องหรือบริหารของตนเอง (๓) นักการเมืองควรแก้ไข และมีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ใน การตัดสินใจในการกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยยึดหลักความยุติธรรม ความถูกต้องเป็นหลัก ไม่มีการล้าเอียง หรือเกรงกลัวต่ออิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะถือว่าทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ด้านภาวะผู้นำที่ดี เรียงตามลำดับดังนี้ (๑) นักการเมืองควรแก้ไข และศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้น และหาวิธีการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่ จะให้ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีปrongดองกัน (๒) นักการเมือง ควรแก้ไข และไปดูงานเพื่อหาประสบการณ์ ในเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ สถานการณ์ ก่อนจะมีการตัดสินใจในปัญหานั้น ๆ ว่ามีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน (๓) นักการเมือง ควรแก้ไข และจัดแ��ลงผลงานสู่ส่ายตาประชาชน ได้อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อประชาชนจะได้รับรู้ และทราบว่า นักการเมืองนั้นทำเพื่อประชาชนอย่างจริงจัง สมกับได้เป็นตัวแทนที่ประชาชนได้เลือก เข้าไป ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ เรียงตามลำดับ ดังนี้ (๑) นักการเมืองหาควรแก้ไข และควรหา ประสบการณ์และมีวิสัยทัศน์ คือมองการณ์ไกลไปข้างหน้า ว่าจะบริหารจัดการและพัฒนา ประเทศชาติอย่างไร ให้มีความเจริญรุ่งเรืองเท่ากับนานาประเทศได้ และให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มี ความสงบสุข (๒) นักการเมืองควรแก้ไข และปฏิบัติตามหลักธรรมอคติ ๔ คือการไม่ล้าเอียง ๔ ประการ เพื่อความยุติธรรมและความถูกต้อง อันจะนำมาซึ่งความเชื่อถือของนักการเมืองเอง และ เห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว (๓) นักการเมืองควรแก้ไข และควรมีความ เป็นนักประชาธิปไตยมากกว่านี้ เพราะว่า การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ แต่อย่าให้แตกแยก และยอมรับในสิ่งที่ตนเองผิด อย่ามีทิฐิฐานมากเกินไป ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นน้ำหนึ่ง

๕.๒ อกิจกรรมผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

๕.๒.๑ การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สามารถวิจัยของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร้าด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสามารถวิจัยของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ นั้น เพราท้องการนักการเมืองที่คิด ไม่คุณธรรมจริยธรรมในทางการเมืองและจะต้องมีความรู้ดี มีความสามารถ และหวังประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม น่ารัก น่าเคารพ เป็นธรรมาธิปไตย ฉลาดในการพูด และไม่มีความลำเอียง ซึ่งเป็นนักการเมืองในเชิงอุดมคติ เป็นที่พึงหวังได้ เป็นแบบอย่างในการเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดีได้ เป็นนักการเมืองที่มีอุดมการณ์ มีความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับ ลัทธิ ธรรมะ ไตรเรภิน ได้กล่าวถึงนักการเมืองที่พึงประสงค์ไว้ว่า นักการเมืองต้องมีความรู้ ความสามารถ ซึ่งหมายความว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองบริหาร เข้าใจลึกซึ้งประชญาการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมือง เข้าใจรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรรบทุกประการเมือง กฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองที่สำคัญที่สุดต้องบริหารงาน โดยเห็นความ สามารถใช้คนให้ถูกต้องเหมาะสมสมกับงาน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประเมินผล

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านภาวะผู้นำที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสามารถวิจัยของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในระดับมาก ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการนักการเมืองที่มีภาวะผู้นำที่ดี จะต้องเป็นบุคคลที่มีความเฉลี่ยวฉลาด มีสติปัญญาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ มีวุฒิภาวะทางสังคมในสถานที่นั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี มีแรงจูงใจในการทำหน้าที่ของตน ได้เป็นอย่างดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการติดต่อประสานงาน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยดีเสมอ ดังนั้น ด้านภาวะผู้นำที่ดีจึงมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ยุดา รักไทย และสุกาวี วิทยะประพันธ์ ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะผู้นำที่ดีว่าจะต้อง ๑) มีความฉลาด ผู้นำจะต้องมีระดับความรู้และสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลที่เป็นผู้ตาม เพราะผู้นำต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ มีความสามารถที่จะตัดต่อ กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับ ความคิดเห็น ผู้นำต้องเป็นผู้กระตุ้นสามารถที่เป็นผู้ตาม และต้องเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมของคนอื่นด้วย ๒) มีวุฒิภาวะทางสังคมและใจกว้าง คือต้องมีความสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวอย่าง

กวางขวาง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ต้องยอมรับสภาพต่าง ๆ ไม่ว่าแพ้หรือชนะ ผู้นำต้องมีความอดทน ต่อความคับข้องใจ เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนเรื่องมั่นในตัวเอง และนับถือตัวเอง ๓) มีแรงจูงใจภายใน ผู้นำต้องมีแรงจูงใจภายในสูง และต้องมีแรงขับที่จะทำอะไรให้ได้เด่น ให้สำเร็จอยู่เสมอ และ ๔) มีเจตคติเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ ผู้นำที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องยอมรับอยู่เสมอว่า งานที่ทำสำเร็จ นั้นมีคนอื่นช่วยทำ ไม่ใช่ผู้นำทำเองทั้งหมด ดังนั้น ผู้นำต้องพัฒนาความเข้าใจและทักษะด้านสังคม ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้นำต้องให้ความนับถือผู้อื่นด้วย

๕.๒.๒ การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงพิน อําเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

(๑) จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ด้านที่ ๑ คือ ด้านลักษณะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทึ้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านลักษณะผู้นำที่ดี ทึ้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการนักการเมือง ที่มีความรู้ดี มีบุคลิกภาพดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าหาญ กล้าตัดสินใจ มีความอดทนต่อสิ่งคำต่าง ๆ มีความเห็นอกเห็นใจ ไม่เห็นแก่ตัว มีความเสียสละงานส่วนตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช้อภิสิทธิ์มากจนเกินไป และมีความจริงจังกัดต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่เหนือสิ่งอื่นใด ซึ่งพบว่ามีค่านิยมสูงสุดคือในแบบสอบถามข้อที่ ๖. เป็นผู้มีความยุติธรรม วางแผน เป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อยู่ในระดับมาก ทึ้งนี้อธิบายได้ว่า นักการเมืองมีลักษณะผู้นำที่ดี จะต้องมีความยุติธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียง มีความกล้าหาญที่จะตัดสินใจในสิ่งต้องโดยยึดกฎหมายเป็นหลัก มีความเด็ดขาดสามารถที่จะตัดสินใจได้ทันที มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามความยุติธรรมและศีลธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เออนเอียงในการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ หรือเป็นโทษต่อผู้ใดผู้หนึ่งในการกระทำการเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการแนวคิดของ อรุณ รักธรรม ได้กล่าวถึง คุณลักษณะผู้นำที่ดีควรประกอบด้วย ๑) ความรู้ การเป็นผู้นำ ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ที่สุด เพราะเป็นเครื่องมือช่วยรักษาสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องรอบรู้ ยิ่งรอบรู้มากฐานแห่งความเป็นผู้นำยิ่งมั่นคงยิ่งขึ้น ๒) ความริเริ่ม คือความต้องการที่จะปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่ต้องมีคำสั่งและแสดงข้อคิดเห็นที่จะแก้ไขสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดี ๓) ความกล้าหาญ คือลักษณะอาการที่ไม่กลัวต่ออันตราย ความยากลำบาก หรือความเจ็บปวด เป็นต้น ๔) ความเด็ดขาด คือความสามารถที่จะตัดสินใจได้ทันที เมื่อตกลงคำสั่งใด ๆ แล้วจะสั่งได้อย่างเด็ดขาด สั่น และกะทัดรัด ๕) ความยุติธรรมคือการปฏิบัติให้ถูกต้องตามความยุติธรรมและศีลธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เออนเอียงในการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ หรือเป็นโทษต่อผู้ใดผู้หนึ่งในการกระทำการเรื่องนั้น ๆ ๖) ความอดทน คือความสามารถของร่างกายและความคิดจิตใจที่จะทนต่อการปฏิบัติภารกิจ การ หรือ

หน้าที่อย่างสมเหตุสมผลให้ต่อเนื่องและสำเร็จได้ ๑) ความกระตือรือร้น คือการมีใจจะจ่อที่ดี และมีความเอาใจใส่ต่อหน้าที่หรือกิจการที่จะต้องปฏิบัติอยู่เสมอ ๒) ความไม่เห็นแก่ตัว คือขัดเสียช่อง ความสุข หรือผลประโยชน์แห่งตน ๓) ความเห็นอกเห็นใจ คือคุณสมบัติประจำตัวอันเป็นแบบอย่างของมนุษยชาติ ซึ่งต้องประกอบด้วยความเมตตา ปราณี ความกรุณา ความสงสาร และความเห็นอกเห็นใจบุคคลอื่น ๔) ความจริงรักภักดี คือสภาพ หรือคุณสมบัติประจำตัวของการเป็นบุคคลที่ต้องสักดิ้นจริตต่อผู้อื่น ต่อหน้าที่ ต่อรัฐ การเป็นผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมี ๕) การบังคับใจตนเอง คือการบังคับใจเพื่อมิให้แสดงซึ่งกิริยาต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมแก่ผู้อื่น การบังคับคนเองนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้บริหาร

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ ๒ เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยมีค่าหลักการปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ ซึ่งอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักการเมืองบางคนอาจจะไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบบประชาธิปไตยมากนัก หรืออาจจะไม่มีอุดมการณ์ทางการเมือง โดยคิดว่าไม่มีอาชีพอื่นที่จะทำประโยชน์ให้กับตนเองมากเท่ากับอาชีพนักการเมือง จึงลงสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อได้อ่านมาแล้ว ก็แสวงหาแต่ผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองและพวกพ้องบริหารของตน โดยไม่สนใจในความดีครรุณของประชาชน ดีเต่ปักป้องผลประโยชน์ของตนและบริวาร ไม่เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นจะถูกหรือผิด มีแต่ใช้อ่านมาบ่อยๆ บีบคั้น เพื่อให้ได้สิ่งเหล่านั้นมา โดยไม่นึกถึงคุณธรรมจริยธรรมเลย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ วิสุทธิ์ พิชัยแท่น ได้กล่าวถึงคุณลักษณะผู้ปกครองที่พึงประสงค์สำหรับประเทศที่ต้องการพัฒนาไว้ ๒ ประการคือ ๑) ผู้ปกครองต้องมีความชอบธรรม หมายถึง เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากประชาชนผลเมืองของประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับความชัดเจนของอุดมการณ์ทางการเมือง หรือระเบียบวิธีการทางการเมืองของประเทศ และการสนับสนุนอย่างกว้างขวางของประชาชนต่อ อุดมการณ์ ๒) ผู้ปกครองต้องมีคุณภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้ปกครองที่มีคุณภาพแห่งจิตใจหรือ จริยธรรม คุณภาพในความสามารถ และคุณภาพในการใช้ทรัพยากรหั้งทรัพยากรที่เป็นวัตถุและทรัพยากรณ์

๒) จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ด้านที่ ๒ คือ ด้านภาวะผู้นำที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านภาวะผู้นำที่ดี ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการภาวะผู้นำที่ดี นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่กล้าตัดสินใจ รักความยุติธรรม มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถตัดสินปัญหาได้มีความตั้งอกตั้งใจในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และจริงใจ มีความรับผิดชอบต่อผู้อื่น และรับผิดชอบงาน เสียสละอุทิศประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมด้วยความจริงใจและ

จริงจัง เสริมสร้างความสามัคคี มีความฉลาด มีไหวพริบทันคนทันเหตุการณ์ ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือในแบบสอบถามข้อที่ ๑๗ เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และงานที่ได้รับหมายอย่างเต็ม ความสามารถ ทั้งนี้อธินาช ได้ว่า นักการเมืองที่ดีต้องมีภาวะความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การงานของ ตนที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติงานเต็มที่ มีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ และสามารถ ที่จะตัดต่อ กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ มีวุฒิภาวะทางอาชญา ต้องยอมรับสภาพต่าง ๆ ทางสังคมไม่ ว่าดีหรือไม่ดีก็ตาม ถึงแม้จะต้องทำงานหนักก็ต้องอดทน ต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูง เพราะความ รับผิดชอบจะเป็นบันไดที่ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ และมีเขตติเกี่ยวกับการมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น หรือผู้ได้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยุค รักไทย และสุภาษี วิทยะประพันธ์ ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะผู้นำที่ดีว่าจะต้อง ๑) มีความฉลาด ผู้นำจะต้องมีระดับ ความรู้และสติปัญญา โดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลที่เป็นผู้ดูแล ถึงแม้จะไม่แตกต่างกันมาก เพราะผู้นำต้อง มีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ มีความสามารถที่จะตัดต่อ กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บุคคลอื่นยอมรับความคิดเห็น ผู้นำต้องเป็นผู้กระตุ้นสมาชิกที่เป็นผู้ดูแล และต้องเข้าใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมของคนอื่นด้วย ดังนั้น บุคคลที่คาดเดาเท่านั้นจึงสามารถจัดการกับปัญหา ต่าง ๆ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ๒) มีวุฒิภาวะทางสังคมและใจกว้าง คือต้องมีความสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวอย่างกว้างขวาง มีวุฒิภาวะทางอาชญา ต้องยอมรับสภาพต่าง ๆ ไม่ว่าแพ้หรือชนะ ไม่ว่า ผิดหวังหรือสำเร็จ ผู้นำต้องมีความอดทนต่อความคับข้องใจ พยายามขัดความรู้สึกต่อต้านสังคม หรือต่อต้านคนอื่นให้เหลือน้อยที่สุด เป็นคนมีเหตุผล เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง และนับถือตัวเอง ๓) มีแรงจูงใจภายใน ผู้นำต้องมีแรงจูงใจภายในสูง และต้องมีแรงขับที่จะทำอะไรให้ได้ก่อน ให้สำเร็จ อยู่เสมอ เมื่อทำสิ่งหนึ่งสำเร็จก็ต้องการที่จะทำสิ่งอื่นต่อไป เมื่อทำสิ่งหนึ่งได้สำเร็จก็ถอยเป็น แรงจูงใจท้าทายให้ทำสิ่งอื่นให้สำเร็จต่อไป ผู้นำต้องทำงานหนักเพื่อความพึงพอใจของคนเอง มากกว่าสิ่งตอบแทนจากภายนอก ต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูง เพราะความรับผิดชอบจะเป็น บันไดที่ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ ๔) มีเขตติเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ ผู้นำที่ประสบ ความสำเร็จนั้น ต้องยอมรับอยู่เสมอว่า งานที่ทำสำเร็จนั้นมีคนอื่นช่วยทำ ไม่ใช่ผู้นำทำเองทั้งหมด ดังนั้น ผู้นำต้องพัฒนาความเข้าใจและทักษะด้านสังคมที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้นำต้องให้ความนับ ถือผู้อื่นและต้องระลึกอยู่เสมอว่า ความสำเร็จในการเป็นผู้นำนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือกับผู้อื่น และ การตัดต่อ กับบุคคลอื่นต้องทำในฐานะที่เป็นบุคคล ไม่ใช่ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน เท่านั้น ผู้นำต้องยอมรับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนอื่น และมีความสนใจร่วมกับคนอื่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ ๑๗ เป็นผู้มีความสามารถ ใกล้เล็กน้อย เนื่องจากปัญหารือ ความขัดแย้งเกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ทั้งนี้อธินาช ได้ว่า นักการเมืองบางคน ไม่มี ความสามารถที่จะ ใกล้เล็กน้อยที่เกิดขึ้น หรือข้อขัดแย้งใด เพราะอาจจะไม่มีความรู้ในข้อกฎหมาย

หมาย จึงทำให้นักการเมืองไม่สามารถขัดข้อข้อแย้งได้ จึงทำให้ประชาชนไม่เข้าใจในความรู้ความสามารถในทางกฎหมายของนักการเมืองได้ เมื่อมีเรื่องเกิดขึ้นประชาชนจึงได้หันไปให้ความสนใจทนายความ หรือนักกฎหมายมากกว่า จึงทำให้ข้อนี้นิ่มค่าเฉลี่ยน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติ ตัยคานนท์ ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ว่า หมายถึง ศิลปะ หรือความสามารถของบุคคลหนึ่ง ที่จะจูงใจหรือใช้อิทธิพลต่อนักกฎหมายอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนวยการ โดยใช้กระบวนการทางสื่อความหมายให้ร่วมใจกับตน ดำเนินการจนกระทั่งบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่กำหนดไว้

๓) จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ด้านที่ ๓ คือ ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนมีความต้องการนักการเมืองที่พึงประสงค์ ควรจะเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพ ทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ด้วยความเสียสละ มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล เป็นนักการเมืองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี มีการดำเนินชีวิตแบบเสมอตนเสมอป่วย มีคุณประวัติที่ดี มีการดำเนินชีวิต ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างโปร่งใส มีวิชาชีวิต มีค่าพูดที่สุภาพ มีเหตุมีผล รักษาคำพูดไว้ให้มั่นคง ไม่โกหกไม่กลับกลอกไม่ปลื้มปลื้น จะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจ มีความยุติธรรม ไม่เป็นคนคำเอียง เป็นผู้มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อประเทศชาติและประชาชน มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ จะต้องแสดงออกในลักษณะของการกล้าตัดสินใจ และเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองในแนวทางประชาธิปไตย ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแบบสอบถามข้อที่ ๒๐ เป็นผู้มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักการเมืองเป็นผู้มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือได้ เป็นที่ยอมรับของประชาชน และมีการปฏิบัติตามกฎหมายทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีพฤติกรรมซ่อนเร้น แอบแฝง หรือทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เข้าทำงานองที่ว่าเป็นนักการเมืองอาชีพ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่คดโกง มีอสะสมต์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอุทัย พิมพ์ใจชน ได้แบ่งพฤติกรรมนักการเมืองไทยออกเป็น ๔ ประเภทดังนี้ ๑) นักการเมืองอาชีพ หมายถึง ผู้เล่นการเมืองด้วยอุดมการณ์จริง ๆ นักการเมืองประเภทนี้เมื่อมีการเลือกตั้งเมื่อไก่ต้องลงเลือกตั้งทุกครั้ง ถือว่าการเมืองคือชีวิตและมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเมือง ๒) นักการเมืองประเภทเดี่ยง โฉกหรือแสรวงโฉก พวkn ใจ ไม่มีอุดมการณ์ทางการเมืองลงเลือกตั้งแต่ละครั้งก็เพื่อโฉกดีโฉกช่วย เพื่อจะได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนประชาชนบ้าง ๓) นักธุรกิจหรือพ่อค้าการเมือง นักการเมืองพวkn ใจ ใช้เงินเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จทางการเมืองโดยจะให้ความสำคัญด้านเงินตราในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนักการเมืองพวkn ใจ ไม่เข้าใจว่าการเมืองคืออะไร เข้าใจแต่ร่วม การเมืองคือการที่จะต้องเข้าชนะทุกวิธีทาง ๔) นักการเมืองประเภทนี้ ไม่เข้าใจ นักการเมืองประเภทนี้

เมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งจะค่าต่อสู้ฝ่ายตรงข้ามหรือค่าฝ่ายรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา และนักการเมือง ประเทเกนี้จะให้คำมั่นสัญญากับประชาชนแต่ไม่จำเป็นต้องยึดถือว่าสัญญาเหล่านั้นจะต้องปฏิบัติได้ หรือไม่ อีกอย่างหนึ่งนอกจากจะให้คำมั่นสัญญาต่าง ๆ แก่ประชาชนแล้วเมื่อนำข่าวของพ่อที่จะแยกจ่ายให้แก่ประชาชนก็จะรีบแจ้งจ่ายเพื่อจะเรียกร้องคะแนนนิยมจากประชาชน

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อที่ ๑๙ เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ของการณ์ไกลในการที่จะพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักการเมืองบางคนไม่มีวิสัยทัศน์ของการณ์ไกล อยู่แต่แสวงหาผลประโยชน์ให้พวກพ้องและบริหารของตน เข้ามาเล่นการเมืองเพื่อที่ปักป้องผลประโยชน์ของตนเอง ไม่ได้คิดว่าจะแก้ปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชน หรือของประเทศไทยให้ ซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่ดีของความเป็นนักการเมืองเลย ซึ่งไม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของนักการเมืองที่คิดว่า กรมลักษณะ ๑๐ ประการ (คือ ๑) นักการเมืองที่มีคุณภาพ จะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง นอกจาก จะมีคุณวุฒิในการบริหารประเทศชาติ นักการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถความเก่งกาจ ฉลาด รอบรู้ ในการจัดการ ได้อย่างดีเด่นใน ๓ ด้าน คือ บริหารงาน บริหารคน บริหารเศรษฐกิจ คือสามารถ บริหาร ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ (๒) นักการเมืองผู้มีคุณประโยชน์ ทำงานเพื่อส่วนรวม ด้วยความเสียสละ นักการเมืองต้องทำทุกสิ่งโดยเห็นแก่ส่วนรวมเป็นหลัก ไม่เห็นแก่ส่วนตนและ พวกพ้อง ไม่ทำหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นผลร้ายต่อประเทศไทย (๓) นักการเมืองที่ เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล จะเป็นที่น่าเชื่อถือของคนที่ต้องการ และคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย ผู้คนจะ อย่างฟังความคิดเห็นและนุมนอมของเขามาเพื่อจะได้ทิศทางที่เป็นประโยชน์ ว่าเป็นคนที่มีความคิด ริเริ่ม ไม่มองอะไรแคบ ๆ และต้องเป็นผู้ที่มีใจเปิดกว้าง ในการฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นคนมี เหตุผล เป็นคนทันสมัย มีลักษณะของความเป็นสามัคคี สามารถติดต่อสร้างสัมพันธ์ขึ้นด้วยนานา ประเทศได้ (๔) นักการเมืองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี นักการเมืองก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นอย่างไร เมื่อได้รับตำแหน่งแล้วก็ต้องเป็นเช่นนั้น ไม่ได้เป็นการเตะแต่ง ต้องมีความเมตตา มีความกรุณาต่อ ประชาชนผู้ทุกชั้นคน ด้วยโอกาสในสังคม และให้อภัย มีความมั่นคงในอารมณ์ รู้จักอดกลั้น และ รู้จักรักษาจิตสำนึกให้ถูกต้องและชอบธรรมอยู่เสมอ ไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลบุ่นบังคับผู้ที่ด้อย กว่า มีความสุภาพอ่อนน้อมไม่ถือตัว มีความยั่บขันแข็งเป็นคนกล้ารับผิดชอบ กล้าตัดสินใจ กล้า ขอนรับผิด ไม่โขนความผิดให้ผู้อื่น (๕) นักการเมืองมีคุณประวัติดี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะต้อง โปร่งใส ทั้งในชีวิตหน้าที่การทำงานและชีวิตส่วนตัวจะต้องเป็นผู้ที่มีความหวังคิดต่อสาธารณะ และ ต้องมีชีวิตครอบครัวเป็นแบบอย่าง เมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถอบรมบริหารประเทศได้ดี จะต้องเป็นผู้ที่ประกอบแต่สัมมาอาชีพมาตลอด ไม่มีประวัติทางทุจริต เพราะนักการเมืองไม่เพียง ได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่เท่านั้นแต่ยังต้องได้รับการยอมรับจากนานาประเทศด้วย

๖) นักการเมืองที่มีคุณว่าจ้า คุณกริยา นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีวิชาชีลปี มีคำพูดที่สุภาพ มีเหตุนีผล รักษาคำพูดไว้ให้มั่นคง ไม่โกหกไม่กลับกลอกไม่ปลิ้นปล้อ แล้วที่สำคัญต้องสามารถพูดจาสื่อสารได้ดีกับบุคคลในทุก ๆ ระดับของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และมีมนุษย์สัมพันธ์ดีเป็นผู้รู้จักการเทศะ วางแผนได้อย่างเหมาะสม สามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภททุกระดับและเป็นตัวแทนของประเทศไทยได้เป็นอย่างดีในการสู่เวทีโลก ๗) นักการเมืองที่มีคุณธรรมจริยธรรม จะต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจ จะต้องมีความยุติธรรม ไม่เป็นคนลำเอียง เป็นผู้มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อประเทศไทยและประชาชน เป็นผู้ที่รักษาคำพูด และเป็นผู้ที่มีสติในการพิจารณาพินิจพิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ มีหลักการในการดำเนินชีวิตส่วนตัวในการบริหารประเทศไทย ๘) นักการเมืองที่มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญ ความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวจะแสดงออกในลักษณะของการกล้าตัดสินใจ และมีความเข้มแข็งในการรับแรงกดดันจากการค้านแวง กดดันจากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ นักการเมืองต้องเชื่อมหัวด้วยการตัดสินใจ ถ้าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนรวมและประเทศไทย ๙) นักการเมืองต้องมีทีมงานที่สามารถในยุคสารสนเทศและเทคโนโลยีระดับสูง นำสารข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เทคโนโลยีด้วย ๆ มีการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนทันเวลา บุคคลที่ไม่หมั่นติดตามข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จะเป็นคนล้าสมัยในเวลาอันสั้น นอกจากรู้สังคมยังมีความซับซ้อนขึ้น ดังนั้นไม่มีนักการเมืองคนใดสามารถมีความรู้ ความสามารถ ในทุก ๆ ด้านอย่างครบถ้วนได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยทีมงานในการช่วยกันทำงาน ทำการวิจัยเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมต่อไป ๑๐) นักการเมืองที่มีอุดมการณ์ประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นนักการเมืองในสังคมอุปถัมภ์ นักการเมืองที่มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในอนาคต เป็นคุณสมบัติที่ขาดให้กับในประเทศไทยมีความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยได้ดีขึ้นเนื่องจากเห็นแบบอย่างรวมทั้งการที่นักการเมืองของประเทศไทยคิดมั่นตามวิถีประชาธิปไตย

๕.๒.๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าชงหิน อำเภอไห่ยู่ จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าชงหิน อำเภอไห่ยู่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าชงหินที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ไม่ว่าประชาชนจะเป็นเพศชายหรือหญิงก็ตาม ย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและเหตุผลในการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ได้เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย แล้วแต่โอกาสที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล และจิตสำนึกในการรับผิดชอบในหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดีที่จะแสดงความอุตสาหะในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะเลือกนักการเมืองไปทำหน้าที่แทนตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โฉดพิงษ์ เอกบุญย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะนิสิตปริญญาตรีภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” พบร่วมกับ นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไม่แตกต่างกัน

(๒) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าชงหิน อำเภอไห่ยู่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเส้าชงหิน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้านแตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน เพราะว่า ช่วงอายุของประชาชนที่มีสิทธิในการเลือกตั้งนั้น ย่อมมีแสดงออกถึงชั้นช่วงการปักร่องในระบบอนประชาริปไตย คือการปักร่องประชาริปไตยเพื่อประชาชน โดยอาจเสียงของประชาชนเป็นใหญ่ในการเลือกตั้ง ดังนั้น ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไป มีสิทธิที่จะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งได้ตามกฎหมาย จะเห็นได้ว่า ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ – ๒๗ ปี ซึ่งอาจจะเป็นครั้งแรกของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็ได้ อาจจะทำให้เกิดความตื่นเต้น หรืออ หากไปหาประสบการณ์ในการเลือกเลือกตั้งว่าเป็น

อย่างไร ส่วนประชาชนที่มีอายุ ๒๘ – ๓๙ ปี และอายุ ๓๐ – ๔๑ ปี อาจจะมีความคิดรอบคอบในการพิจารณาที่จะเลือกบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถเข้าไปทำหน้าที่แทนตน ด้วยจิตสำนึกในความรักเป็นประชาธิปไตย อย่างให้คณดี ๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อย่างเห็นนักการเมืองที่ดีเข้าไป แก่ปัญหาต่าง ๆ ที่คนเองประสบอยู่ จึงออกไปใช้สิทธิในการเลือกตัวแทนให้ไปทำหน้าที่แทนตนเองหากกว่าประชาชนที่มีอายุ ๔๙ ปีขึ้นไป ดังนั้น ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เคลิมพาร แสงนวล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนน เสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘” พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล เสาหงัน อាเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสาหงัน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันซึ่งเป็นระดับการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการศึกษากำหนดไว้ แต่การแสดงออกความคิดเห็นของประชาชนนั้น ไม่ได้มีการกำหนดว่าจะต้องมีระดับการศึกษาซึ่งนั้นช่วงนี้ จึงจะสามารถแสดงออกได้ ส่วนมากมีแต่อยากให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น กันในมาก ๆ เพื่อจะได้ทราบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเป็นอย่างใด มีความต้องการอะไร ดังนั้น ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจึงไม่ได้ ขึ้นอยู่ที่ระดับการศึกษาของประชาชน แต่ขึ้นอยู่กับจิตใต้สำนึก และความรับผิดชอบของประชาชน ที่มีต่อบ้านเมือง และอยากรเห็นบ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองเหมือนกับนานาประเทศ ที่มีความศิริไลซ์ ดังนั้น ระดับการศึกษาของประชาชนที่ต่างกัน จึงไม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ครรชิต คงสัน ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน

๔) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารงหิน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อธิบายได้ว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าประชาชนที่มีอาชีพบริษัท / รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีประชาชนให้ความ เก้าอี้นับลื่อนมากกว่าอาชีพอื่น ๆ เพราะว่าผู้ประกอบอาชีพนี้ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ที่จะดำเนิน ชีวิตให้ดีขึ้น ได้ ย่อมทำให้ประชาชนไฟฟัน เพราะถือว่าจะสร้างประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ ได้มาก ผู้ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท / เอกชน ย่อมมีความคิดเห็นไปในเชิงเศรษฐกิจ คิดแต่เรื่อง รายรับรายจ่ายของบริษัทหรือของตนเอง เพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงานของตน ผู้ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม / รับจำทัวไป ย่อมคิดในเรื่องการเกษตรและการทำงานของตน ว่าจะทำ อะไรในการที่จะดำรงชีวิตให้ดีขึ้น และผู้ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย ย่อมคิดแต่เรื่องที่ จะหากำไรให้มากยิ่งขึ้น และวางแผนว่าจะค้าขายอย่างไรเพื่อที่จะได้กำไรมากขึ้น หรือประกอบ กิจการต่าง ๆ ให้รอดพ้นจากพิษของเศรษฐกิจที่ไม่ดีดังเช่นในปัจจุบัน ดังนั้น อาชีพของประชาชนที่ ต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของว่าที่ร้อยตรี จักรพันธุ์ มิตรผักแวง ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผล ต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตที่ ๑๖ กรุงเทพ 非凡นคร พ.ศ. ๒๕๔๘” พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลง คะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งของบ้านนับสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสารงหิน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา โดยรวมทั้ง ๓ ด้าน แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อ เดือนต่างกัน ซึ่งพบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อ เดือนจากกลุ่มนี้ เพราะประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงนี้ มีความพึงพอใจในรายได้ของตน มี

การจัดสรรงานส่วนให้กับตนเอง ได้เป็นอย่างดี จึงไม่วิศักหังกลใจในเรื่องรายได้ของตน จึงทำให้ไม่เดือดร้อนในเรื่องรายได้ ดังนั้น รายได้ต่อเดือนของประชาชนที่ต่างกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของเฉลิมพร แสงมณี ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘” พบว่า ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผลโดยแบ่งเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

(๑) จากผลการวิจัย ด้านลักษณะผู้นำที่ดี พบร้า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักการเมือง จึงควรรักษาและพัฒนาตนเองหรือประพฤติปฏิบัติตนในด้านลักษณะผู้นำที่ดีให้มากกว่านี้

(๒) จากผลการวิจัย ด้านภาวะผู้นำที่ดี พบร้า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักการเมือง จึงควรรักษาและพัฒนาตนเองหรือประพฤติปฏิบัติตนในด้านภาวะผู้นำที่ดีให้มากกว่านี้

(๓) จากผลการวิจัย ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ พบร้า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักการเมืองจึงควรรักษาและพัฒนาตนเองหรือประพฤติปฏิบัติตนในด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ ให้มากกว่านี้

๔.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๑) ผลจากการวิจัย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จึงควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำที่ดีของนักการเมือง ท้องถิ่น ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไร”

๒) ผลจากการวิจัย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จึงควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะผู้นำที่ดีของนักการเมืองท้องถิ่น ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไร”

๓) ผลจากการวิจัย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จึงควรศึกษาวิจัยเรื่อง “นักการเมืองที่พึงประสงค์ของประชาชน ในเขต องค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ หรือจังหวัดอื่น ๆ ว่าเป็นอย่างไร”

บรรณาธิการ

๑) หนังสือทั่วไป

กรรมการ ทองธรรมชาติ สมบูรณ์ สุขสำราญ และคณะ. การเลือกตั้งพระครุฑามีเมืองและเสถียรภาพ
ของรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์, ๒๕๑๓.

กัลยา วนิชบัญชา. สติติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสติติ คณะพาณิชยศาสตร์และ
บัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

กิติ ตักษานนท์. เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
บริษัทเซนทรัลไดโอด จำกัด, ๒๕๑๗.

_____ . เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : เมโลดี้, ๒๕๔๓.

กุลธน ธนาพงศ์. การบริหารรัฐกิจเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรเรียนไทย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๘.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. เปิดโลกความคิดเสียงสารค์การเมืองไทย : วิจัยความคิดเห็นของประชา
ชนเรื่องการเมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทซัคเซสมีเดียจำกัด, ๒๕๑๕.

เกียงขวัญ ยอดินแดง. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญรวม ๓ ฉบับ. กรุงเทพมหานคร : สำนักกฎหมายนิติรัฐ, ๒๕๕๐.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. ข้อมูล สติติ การสรรหาและการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.
๒๕๕๑. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรินติ้ง แมส โปรดักส์, ๒๕๕๑.

จำนำง อดิวัฒน์สิทธิ์. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏรามคำแหง,
๒๕๒๐.

ชาญชัย อาจินสามารถ. ทักษะภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มัลติอินฟอร์เมชัน
เทคโนโลยี, ๒๕๔๙.

ชูครี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สติติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิตร,
๒๕๔๑.

เชาว์วัศ เสนพงศ์. การเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๔๗.

ณัชชาภัทร อุ่นตรงจิต. รัฐศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุขาภารพิมพ์
จำกัด, ๒๕๔๘.

คำริ บูรณะนนท์. ความเรื้อรังต้นทางรัฐศาสตร์และกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
V.J. พรินติ้ง, ๒๕๔๘.

พิพาร พิมพิสิทธิ์. พัฒนาทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๒๐.

ธงชัย สันติวงศ์. องค์การและการบริหาร : การจัดการศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พาณิชย์, ๒๕๒๓.

ธีระศักดิ์ อุ่นอารมณ์เดิม. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา : การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕.

พรศักดิ์ ผ่องเผ้า. “การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมืองไทย”. ในเอกสารการสอนชุดวิชาปัญหา
การพัฒนาทางการเมืองไทย. สาขาวิชาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หน่วยที่
๕. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, ๒๕๑๒.

พิมลดอร์ นามรัตน์. การเลือกตั้ง. ในเอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมือง
สาขาวิชาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช หน่วยที่ ๖. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหา
วิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, ๒๕๑๔.

นิพนธ์ กินวงศ์. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับบริหารและการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
พิมเนค, ๒๕๒๓.

นิภา เมธราเวชัย. วิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๓

บุญชุม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : สุวิชาสาส์น, ๒๕๔๕.

ประหยด หงส์ทองคำ. “การเลือกตั้งกับระบบประชาธิปไตย”. ในประมวลสาระวิชาการเมืองการ
ปกครองไทย หน่วยที่ ๔. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช,
๒๕๔๗.

ปราณี รามสูตร และจำรัส ดีวงศ์. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ ๑,
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธนบุรี, ๒๕๔๕.

พرنพ พุกกะพันธุ์. ภาวะผู้นำและการลุงใจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์, ๒๕๔๔.

ไพลิน ผ่องใส. การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๖.

พระธรรมปัญญา (ป.อ. ปยุตโต). ภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพในการพิมพ์,
๒๕๔๖.

เมฆา สุคบรรหด. ประชาธิปไตยและหน้าที่ของผู้แทนราษฎร. กรุงเทพมหานคร : เจริญการพิมพ์,
๒๕๑๑.

ใหม่ รักนุ่ม และนวัชชัย ไพบูลย์. บันทึก ๒๕ นักการเมือง วิเคราะห์การเลือกตั้งของไทย. กรุงเทพ
มหานคร : สำนักพิมพ์นพรัตน์, ๒๕๒๒.

บุดา รักไทย และสุภาวดี วิทยาประพันธ์. คัมภีร์การพัฒนาภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร : สำนัก
พิมพ์เอ็กซ์เพอร์นูคส์, ๒๕๔๕.

ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
นานมีบุคลัสพับลิเคชั่นส์ จำกัด, ๒๕๔๖.

ด้าน สายยศ และอังคนา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวิริยาสาส์น,
๒๕๔๐.

ติชิต ชีรเวคิน. วิัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

วิญญาณศรี ตันศิริกงค์. กระบวนการตัดสินใจที่ได้ความนิยมนากที่สุดในโลก. กรุงเทพมหานคร : กราฟฟิค
แอนด์ ปรินติ๊ง, ๒๕๔๒.

วิสุทธิ์ โพธิ์แท่น. ผู้ปักธงที่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
๒๕๒๔.

วิสุตร ธนาชัยวัฒน์. ๓ พระราชนัญญัติการเลือกตั้ง. กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรินติ๊ง เมส โปรด
ดักส์, ๒๕๕๐.

วีระพล วิจิตรศิลป์. แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ องต.สางหิน. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ธนกมล, ๒๕๕๒.

วุฒิชัย จำنج. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : บาร์มีการพิมพ์, ๒๕๒๗.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชีระ พอล์น และไชเท็กซ์,
๒๕๔๐.

ส่งเสริม ชนพวงษ์. การวิจัย. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๕๗.

สมคิด บางโน. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, ๒๕๔๔.

สมชาติสกุล ภู่แทนรายภูร. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับลงประกาศนิติ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

สิทธิโชค วราณุสันต์กุล. จิตวิทยาสังคมทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ชีเอชบุ๊คชั่น,
๒๕๔๖.

สุขุม นวลสกุล. การเมืองและการปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราม
คำแหง, ๒๕๑๗.

อรุณ รักษารน. การพัฒนาองค์การเพื่อการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิชย์, ๒๕๒๒.

. ทฤษฎีองค์การศึกษาเชิงมุขย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : จก.สาขบล็อกและการ พิมพ์, ๒๕๔๐.

อำนวย อาภากร. วัชราสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรีนติ้ง เข้าส์, ๒๕๔๔.

๒) บทความจากเว็บไซต์

ก.พ., สำนักงาน.“โครงการตามรอยพระราโชวาท”. ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘,

<<http://www.oeadc.org/caution/plonearticlemultipage>>. 24 November 2007.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน.“สมาชิกวุฒิสภา”. การเลือกตั้ง ส.ว. ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐.

<<http://www.ect.go.th/thai/senator/senate1.htm>>.

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม (๑/๒)”, ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐,

<<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=rfu&month>> 24 November 2007.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. “ปัจจัย,” ๖ ธันวาคม ๒๕๔๕.

<<http://th.wikipedia.org/wiki>> 24 November 2007.

สมาชิกวุฒิสภา. “จุดเริ่มต้นและพัฒนาการวุฒิสภา”. ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐,

<http://www.senate.go.th/senator_new/03_history_senate/main_history.htm>

๓) วิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์ / รายงานการวิจัย

ครรชิต คงสัน.“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต เลือกตั้งที่ ๖ จังหวัดอุบลราชธานี”. วิทยานิพนธ์วัชราสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๘.

จกรพันธุ์ มิตรผักแวง, ว่าที่ร้อยตรี.“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร : กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง เขตที่ ๑๖ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๙”. วิทยานิพนธ์วัชราสตรมหา บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๕.

เฉลินพร แสงนนี “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภา-ผู้แทนราษฎร :

กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช, ๒๕๓๕.

ชัยวัฒน์ ธรรมป่าโร. “นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีในความคิดเห็นของผู้คนงานเทศบาลในจังหวัด นนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๘.

โชคพิงษ์ เอกบุศย์. “ความคิดเห็นของนิสิตต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะนิสิต ปริญญาตรีภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๙.

ถวิลอดี บุรีรักษ์. “พฤติกรรมการเลือกตั้งและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๗”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๕.

ธวัชชัย ยาหริรัญ. “พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดนนทบุรี”.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๐.

น้ำเพชร อึบงสันต์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนใน เขตอำเภอเมือง จังหวัดตาก”. สารนิพนธ์ศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาภูราชนวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ศิริพร ปัญจมาลา. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน : กรณีศึกษาการเลือกตั้งชั่วคราวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม เขต ๑ พ.ศ. ๒๕๓๗”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

สุวิทย์ รุ่งวิสัย. “ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กองการพิมพ์, ๒๕๔๑.

สุวิมล เพ็ชรสุข. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปักกรองในการเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชน สำหรับให้บุตรหลานเข้าเรียน อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ”,
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๘.

สุรศิทธิ์ แก้วใจ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๒.

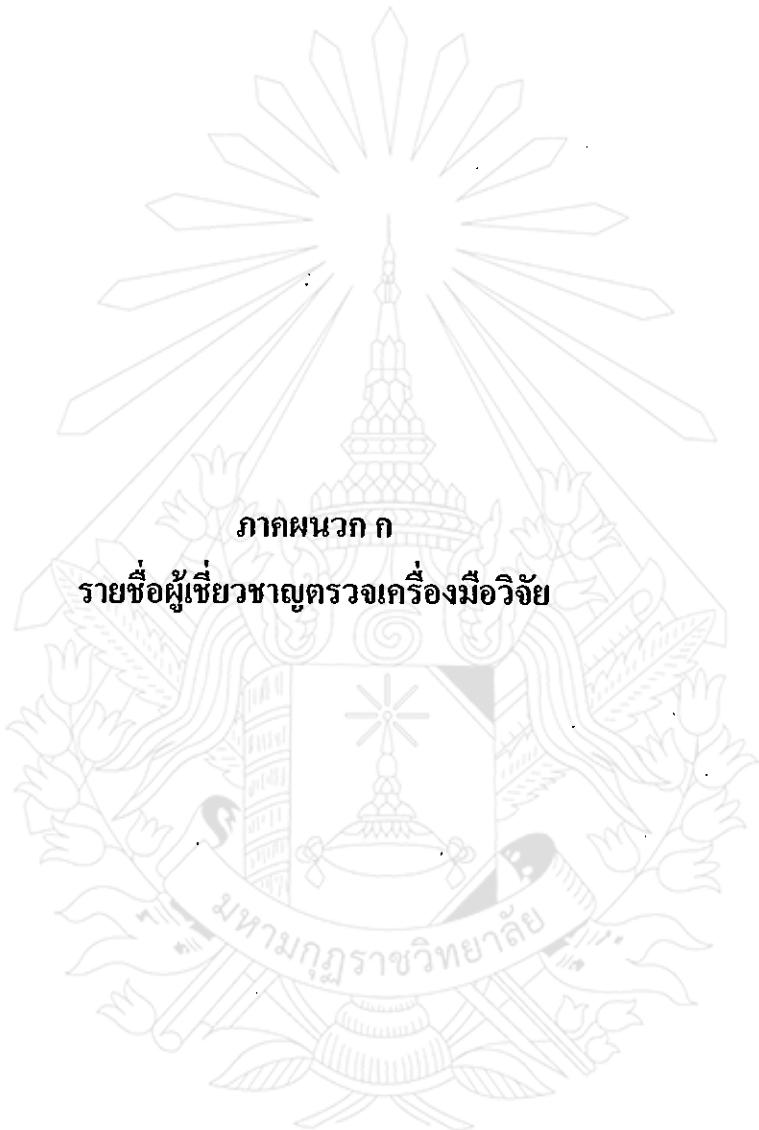
สาธิต ปิตุเดชะ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสมាជิกสภาพผู้แทนรายภูรของประชาชนเขต ๑ จังหวัดระยอง”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๑.

ศรียา โสธน. “นักการเมืองที่ดีในทศวรรษของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๖.

เอกนิรัติ จอมใจ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมាជิกสภาพผู้แทนรายภูรของข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๓.

ภาคพนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๑. นายพนัด ตั้งคิลี

การศึกษา รป.น. มหาวิทยาลัยเกริก
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหากรุราษฎร์วิทยาลัย
วิทยาเขตสrinagarajiv Gandhi มหาวิทยาลัย ในพระราชนครปัฐม

๒. นายวิญญา กินะเสน

การศึกษา ศน.ม. มหาวิทยาลัยมหากรุราษฎร์วิทยาลัย
ตำแหน่งปัจจุบัน บรรณาธิการ มหาวิทยาลัยมหากรุราษฎร์วิทยาลัย
วิทยาเขตสrinagarajiv Gandhi มหาวิทยาลัย ในพระราชนครปัฐม

๓. นายกิจเกynom สุขเหลือง

การศึกษา ศน.ม. (รัฐศาสตร์การปกครอง)
มหาวิทยาลัยมหากรุราษฎร์วิทยาลัย
วิทยาเขตสrinagarajiv Gandhi มหาวิทยาลัย ในพระราชนครปัฐม
ตำแหน่งปัจจุบัน บุคลากร มหาวิทยาลัยมหากรุราษฎร์วิทยาลัย
วิทยาเขตสrinagarajiv Gandhi มหาวิทยาลัย ในพระราชนครปัฐม

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปัฐม์
๒๖ หมู่ ๘ ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม ๗๓๑๖๐
โทร.๐-๒๕๔๒๕-๑๖๖๓, ๐-๖๔๔๖๙-๑๒๔๒ FAX ๐-๒๕๔๒๙-๑๔๔๙

ที่ ศธ ๖๐๐๑(๒.๔)/๖๑๖

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายพนัด ด้วงตี

สังกัดส่วนมาด้วย โครงร่างสารนิพนธ์และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชิสรณ์ เจริญสิริปัญญา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓ / ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปัฐม์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไม่ใช้ถุงมูลเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางไหèย จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย ก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พระประพาส จารุปภาโส (คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ นายวิรุณ ทิพกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บันทึกวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงได้รับขอ เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร.

(พระครูปรีชาธรรมวิทาน)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปัฐม์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร.๐-๒๕๔๒๕-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

๑๕ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายวิญญา กินะเสน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการนิพนธ์และเกรื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชิตรณ์ เจริญสิริปัญญา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสสนาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓ / ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปััมภ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเส้าสองหิน อ.แกน邦 ใหม่ จังหวัดนนทบุรี" ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัย ก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พระประพาส จารุปภาโส (คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ นายวิรุณ ทิพกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บันทึกวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงได้ขอ
เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาอนุญาตเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปริชาธรรมวิทาน)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปััมภ์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร.๐-๒๔๔๒๗-๑๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายกิจเกย์ ศุขเหลือง
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการสร้างสารนิพนธ์และเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายวิชิสรณ์ เจริญสิริปัญญา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรค่าสอนค่าสมรรถนะบัณฑิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓ / ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปััมป์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมารัช្សกุฎิสภา : ศึกษาพัฒนาร่องค์กรนบริหารส่วนตำบลเสาร่างหนิน อำเภอทางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยมี พระประพัล จารุปภาส (คร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ นายวิรุณ ทิพกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ จึงได้รับขอรับเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษา

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา ขออนุโมทนาของคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครุปปีชาธรรัตนวิธาน)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิปััมป์

โครงการบัณฑิตศึกษา

โทร.๐-๒๕๔๕๗-๗๖๖๓ ต่อ ๑๒๐

กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน จังหวัดนนทบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย นายวิชิสรณ์ เจริญสิริปัญญา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓ / ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสrinธรรมราชนิพัฒน์ ในพระราชนิพัฒน์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของค์การบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ การวิจัยก่อนการทำการเก็บข้อมูล โดยมี พระประพัต จาเรปภาส (ดร.) เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและมี นายวิรุณ ทิพาก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์เพื่อแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนในกำกับดูแลของท่าน จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อทดลองเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา บันทึกวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

๒๕๕๒

(พระครูปีชาธรรมวิชาน)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสrinธรรมราชนิพัฒน์ ในพระราชนิพัฒน์

กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล
เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน จังหวัดนนทบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายวิชิสรณ์ เจริญศิริปัญญา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรค่าสอนศาสตร์
มหาบัณฑิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓ / ๒๕๕๐ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
สิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิลปัณฑ์ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของ
ประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษาเฉพาะกรณีของการบริหารส่วนตำบลเสาร่างหิน
อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระ
ราชนิลปัณฑ์ จึงขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในกำกับดูแลของท่าน
เพื่อนำไปประกอบการดำเนินการวิจัย

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
และขออนุโมทนาของคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูปรีชาธรรมวิธาน)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนิลปัณฑ์

ภาควิชาคห
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา :
ศึกษาเฉพาะกรณีของค์การบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

๑. การตอบแบบสอบถาม ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () เพียงช่องละ ๑ คำตอบเท่านั้น
๒. ผู้วิจัยจะถือว่าคำตอบหรือข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นความลับ
๓. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ
 - ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
 - ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

สำหรับผู้วิจัย

๑. เพศ ๑. () ชาย

๒. () หญิง

๑ ๒ ๓

๒. อายุ

๑. () ๑๙ - ๒๗ ปี

๒. () ๒๘ - ๓๗ ปี

๔

๓. () ๓๘ - ๔๗ ปี

๔. () ๔๘ ปีขึ้นไป

๕

๓. ระดับการศึกษา

๑ () ประถมศึกษา

๒ () มัธยมศึกษา / ปวช.

๖

๓. () อนุปริญญา / ปวส.

๔. () ปริญญาตรีขึ้นไป

๔. อาชีพ

๑ () รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

๒ () พนักงานบริษัท/เอกชน

๗

๓ () เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป

๔ () ทำธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย

๕. รายได้ต่อเดือน

๑ () ๑๐,๐๐๐ บาทถ้วน

๒ () ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท

๘

๓ () ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท

๔ () ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

๙

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา
ของประชาชนที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเสารังหิน อันเกอบางใหญ่
จังหวัดนนทบุรี

๕	มีค่าเท่ากับ	มากที่สุด
๔	มีค่าเท่ากับ	มาก
๓	มีค่าเท่ากับ	ปานกลาง
๒	มีค่าเท่ากับ	น้อย
๑	มีค่าเท่ากับ	น้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๑	๑) ด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหา สังคมและประเทศชาติได้						☐ ๕
๒	เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองใน ระบบประชาธิปไตย โดยมีคุณลักษณะ ปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชน เป็นใหญ่						☐ ๑๐
๓	เป็นผู้มีความสามารถเริ่มกำหนด นโยบายในการบริหารประเทศได้อย่างมี ประสิทธิภาพ						☐ ๑๑
๔	เป็นผู้มีความกล้าหาญในการกระทำใน สิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย						☐ ๑๒
๕	เป็นผู้มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจได้ ทันที เมื่อมีคำสั่งลงมา						☐ ๑๓
๖	เป็นผู้มีความยุติธรรม วางแผนเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง						☐ ๑๔
๗	เป็นผู้มีความอดทนต่อแรงกดดัน หรือ เสียงวิพากษ์วิจารณ์ได้						☐ ๑๕

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๙	๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ						☐ ๑๖
๑๕	เป็นผู้มีความสามารถในการใช้คน ให้เหมาะสมความรู้ความสามารถของบุคคลนั้นๆ						☐ ๑๗
๑๐	เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณดี สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ						☐ ๑๘
๑๑	เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์หรือเสนอปัญหาต่างๆ ในสังคมสู่สายตาประชาชน						☐ ๑๙
๑๒	เป็นผู้มีความสามารถใกล้เคียง เมื่อเกิดปัญหารือความขัดแย้งเกิดขึ้น						☐ ๒๐
๑๓	เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และงานที่ได้รับหมายอย่างเต็มความสามารถ						☐ ๒๑
๑๔	เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นกันเองกับเพื่อนร่วมงาน หรือบุคคลทั่วไป						☐ ๒๒
๑๕	๓) ด้านนักการเมืองที่พึงประสงค์ เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมืองเป็นอย่างดี						☐ ๒๓
๑๖	เป็นมีจิตวิญญาณความเป็นประชาธิปไตย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ						☐ ๒๔
๑๗	เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการกระทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติ						☐ ๒๕

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		๕	๔	๓	๒	๑	
๑๙	เป็นผู้ที่มีวิสัยทัคค์น์ของการณ์ไกลในการที่จะพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศไทย						☐ ๒๖
๒๐	เป็นผู้มีความเสียสละ ซื่อสัตย์ จริงใจต่อประชาชนและประเทศไทย						☐ ๒๗
๒๑	เป็นผู้มีวิชาชีพในการพูด สุภาพ มีเหตุมีผล ไม่妄บจ้าง หรือใส่ร้ายป้ายสีให้บุคคลอื่น						☐ ๒๘
๒๒	เป็นผู้มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อถือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ทึ้งต่องหน้าและลับ หลัง						☐ ๒๙

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการตัดสินใจใช้สิทธิ์เลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภาของประชาชนที่มีภูมิล้านนาในเขตองค์กรบริหารส่วนตัวบลากเสียงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

๑) ด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี

ปัญหา

แนวทางการแก้ไข

๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี

ปัญหา

แนวทางการแก้ไข

๓) ต้านนักการเมืองที่พึงประสงค์

ปัญหา

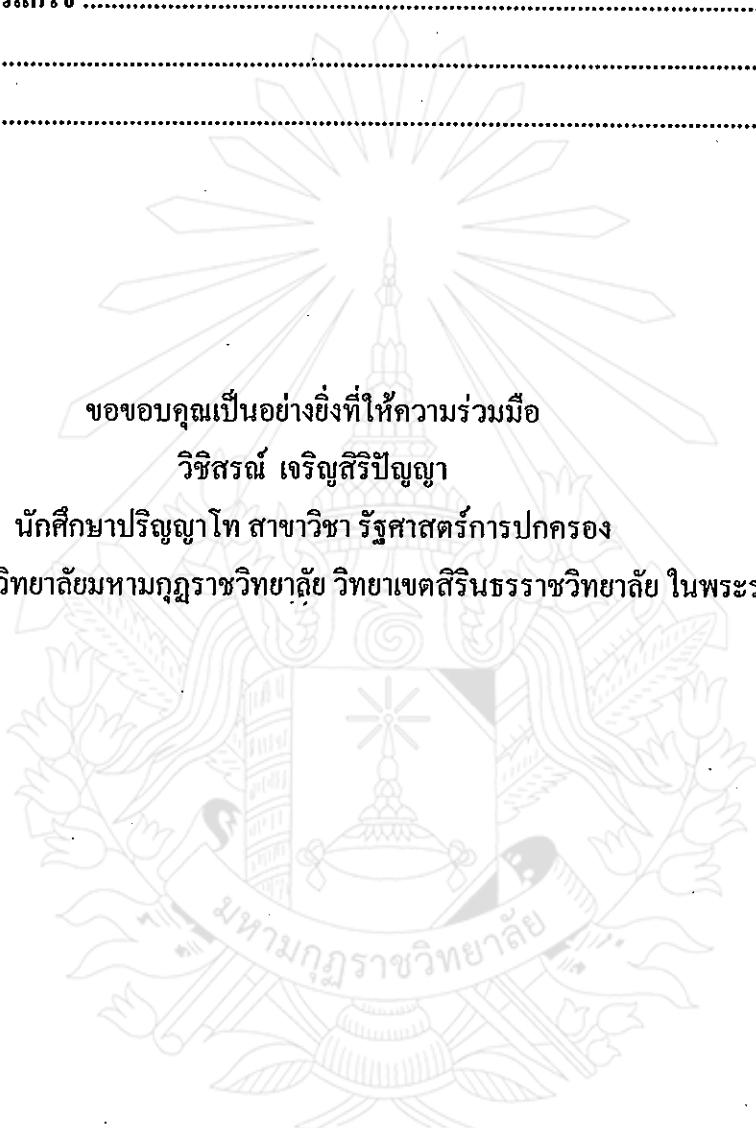
แนวทางการแก้ไข

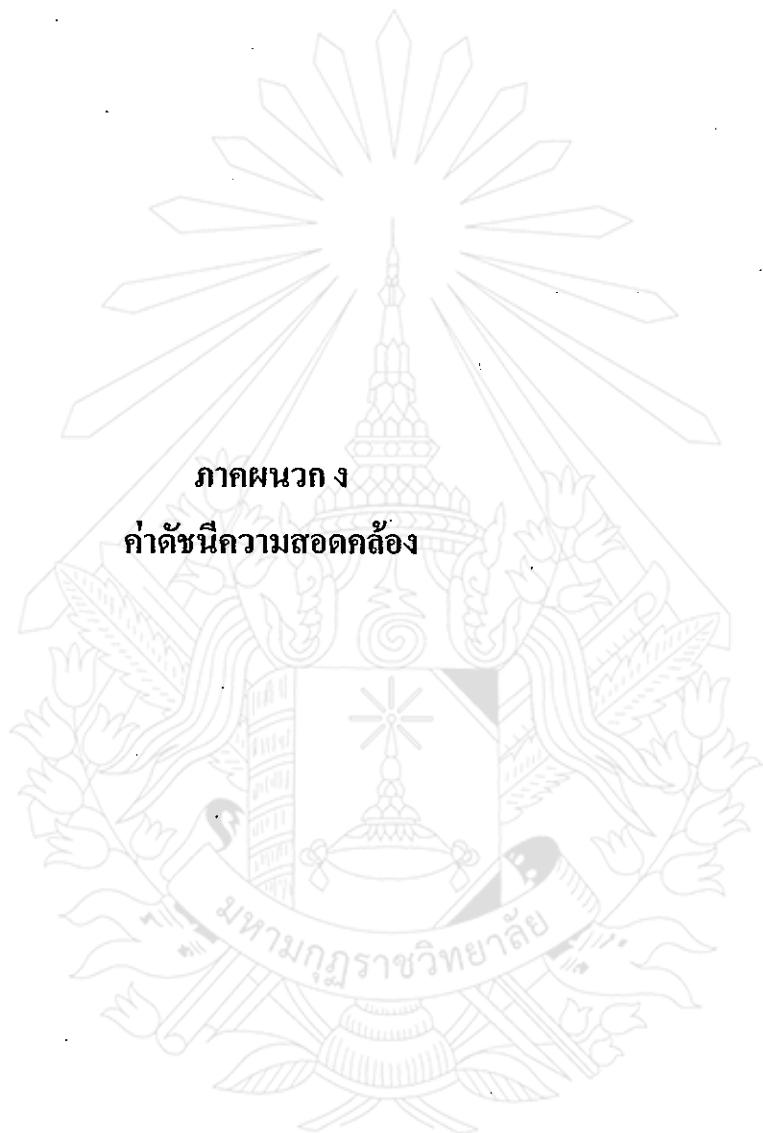
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

วิชิตรณ์ เกรียงไกรปัญญา

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหากรุราชาธิราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย ในพระราชนูปถัมภ์

แบบประเมินค่าตัวชี้วัดความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา : ศึกษา

เฉพาะกรณีของค่าตัวชี้วัดการส่วนตัวของประชาชนที่ได้รับการให้ไว้ จังหวัดนนทบุรี

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓			
(๑) ด้านลักษณะผู้นำที่ดี						
๑	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๓	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๔	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๕	+๑	๐	+๑	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๖	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๗	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
(๒) ด้านภาวะผู้นำที่ดี						
๘	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๙	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๐	+๑	+๑	๐	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๑๑	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๒	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๓	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๔	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
(๓) ด้านนักการเมืองที่เพียงประสานค์						
๑๕	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๖	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๗	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๘	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๑๙	+๑	+๑	๐	๒	๐.๖๗	นำไปใช้ได้
๒๐	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้
๒๑	+๑	+๑	+๑	๗	๑.๐๐	นำไปใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : วิชิตรณ์ เจริญศิริปัญญา
 วัน เดือน ปี เกิด : ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗
 ที่อยู่ปัจจุบัน : ๘๒/๓๖ หมู่ที่ ๖ ตำบลเสารังหิน อําเภอบางไทร
 จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

การศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๒	: อุดสาหกรรมศาสตร์บัณฑิต (เครื่องกล) มหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ. ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน	: ผู้จัดการฝ่ายซ่อมบำรุง บริษัท พานาโซนิค จำกัด ประจำ จังหวัดนครปฐม

ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน